

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЦЕНА 3 ДИНАРА

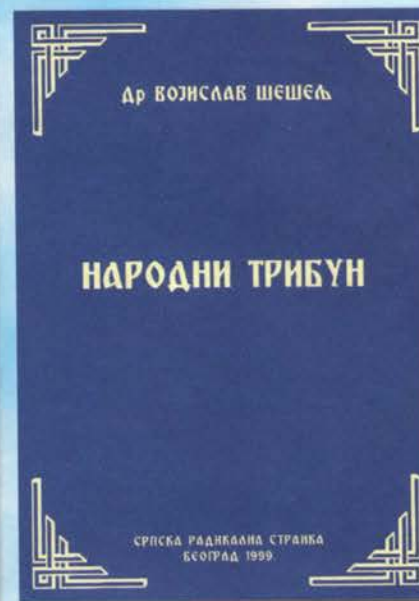
БЕОГРАД, ДЕЦЕМБАР 2000. ГОДИНЕ
ГОДИНА XI, БРОЈ 1600

**Памет, знање и поштење;
Мудрост, храброст, поверење!**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Књиге др Војислава Шешеља
могу се купити у седишту
Српске радикалне странке
Трг победе 3, Земун

ТВРДИ ПОВЕЗ

ЗЛАТОТИСАК

ЦЕНА ЈЕДНОГ ПРИМЕРКА ЈЕ 1000 ДИНАРА

Све информације на телефон: 011/316-46-21

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника
Душан Весић

Помоћник главног
и одговорног уредника
Јасна Олујић Радовановић

Редакција

Жана Живаљевић,
Огњен Михајловић, Весна Арсић,
Дејан Анђус, Ивана Томић,
Јадранка Шешељ,
Драгана Глушац, Наташа Жикић,
Весна Зобениша, Добрица Гајић,
Весна Марић, Момир Марковић,
Дејан Лукић, Злата Радовановић

Техничко уређење,
компјутерски прелом,
дизајн и израда колора
Северин Поповић

Фоторепортери
Крсто Голубовић
и Марко Поплашен

Лектор
Зорица Илић

Секретар редакције
Љиљана Михајловић

Председник Издавачког савета
Др Ђорђе Николић

Заменик председника
Издавачког савета
Др Бранко Надовеза

Издавачки савет

др Војислав Шешељ,
Томислав Николић,
др Никола Поплашен,
Маја Гојковић,
мр Небојша Величковић,
Александар Вучић,
Драган Тодоровић,
Мирко Благојевић, Ратко Гонди,
Момир Војводић, Стево Драгишић,
Драгољуб Стаменковић,
Гордана Поп-Лазичић, Лука Митровић,
др Бранислав Блажић

Карикатуре:

Синиша Аксентијевић

Штампа

"Етикета", 20. октобра 2,
11307 Болеч

Редакција прима пошту на адресу
"Велика Србија",

Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане
су у Регистар средстава јавног информисања
Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991.
године.

САОПШТЕЊЕ ЗА ЈАВНОСТ

Председнички колегијум Српске радикалне странке разматрао је на својој редовној седници актуелну политичку ситуацију у отаџбини, као и мере и активности које српски радикали предузимају у кампањи за децембарске изборе.

Председнички колегијум Српске радикалне странке указује јавности на изузетно тешку ситуацију у области индустрије. Потпуна обустава производње карактеристична је за готово сва предузећа у Србији, а евидентно је да ДОС-ова власт нема конкретно решење за велики број радника које сада проглашавају технолошким вишком, и спремају масовна отпуштања. Погубно деловање ДОС-овог режима се, поред неспособности и нестручности у раду, огледа и у томе што актуелна власт не нуди никакав програм за ревитализацију наше привреде, већ се као излаз нашем народу нуди искључиво хуманитарна помоћ. На овај начин можемо очекивати да се убрза пропадање наших индустријских постројења и да се читава наша индустрија доведе у колонијални положај према западним земљама.

Српска радикална странка нуди конкретна решења, која предвиђају приватизацију друштвених и државних предузећа, продајом већинског дела акција за готов новац, и то на такав начин да интереси радника и њихових породица буду заштићени, а да држава дође до новца који ће уложити у нове производне капацитете. Радикалска влада би за изградњу свих кључних инфраструктурних објеката, материјал и опрему, кад год је то могуће, набављала искључиво од домаћих фирми како би се државним поручбинама додатно подстицао индустријски развој. Такође, сматрамо да је потребно привући страна улагања и формирати слободно тржиште капитала, како би се на равноправним основама омогућило да новац уложе они који нуде најбоља решења за даљи развој наше целокупне привреде.

Председнички колегијум Српске радикалне странке обавља српском народу да ће, уколико на децембарским изборима српски радикали освоје највеће поверење грађана, бити остварена конкретна програмска решења за излазак из тешке економске кризе и социјалне беде, и да ће свим становницима наше отаџбине бити омогућена пристојна материјална егзистенција и повећање животног стандарда.

Београд,
12. 12. 2000. године

Председнички колегијум
Српске радикалне странке

НАГРАЂЕН КРИМИНАЛ МЛАЂАНОГ ДИНКИЋА

Трећа седница другог редовног заседања Већа грађана Савезне скупштине, протекла је у знаку лекција из права, парламентаризма и демократије. Др Војислав Шешељ морао је стрпљиво да објашњава новопеченим савезним посланицима шта су надлежности, каква је процедура и на који начин уопште функционише Савезна скупштина. У својим ретким наступима луцидности, савезни посланици Владан Батић и Душан Михајловић, предложили су да се по хитном поступку размотри и донесе предлог закона о државним празницима СР Југославије. Ипак, главна тема седнице била је избор за гувернера Народне банке Југославије. Иако су посланици Српске радикалне странке били одлучно и аргументовано против, за новог гувернера изабран је Млађан Динкић, чиме је ДОС-ова влада легализовала криминалне радње овог недоученог асистента економије

Др Војислав Шешељ: Даме и господа савезни посланици, претпостављам да је ово један од ретких законских пројеката ДОС-а које ће подржати Српска радикална странка. Постоје веома важни практични разлози да се овај закон, иако можда није најсолидније припремљен, изгласа данас.

Постоје практичне реперкусије. Нема времена можда ни за објављивање у "Службеном листу СРЈ" ако се Закон данас изгласа, међутим, јавност ће сазнати да је закон изгласан, па иако се неће радити два дана, јер закон није ступио на снагу, а по Закону о радним односима празником се не ради, постоје неке друге ствари које се неће упражњавати, јер сви знају да је Закон изгласан и да 29. новембар више није празник. На пример, наши амбасадори, широм света, ако се данас не изгласа овај закон, мораће, по природи ствари, да држе свечане пријеме. Држали су сваке године, држаће и сад, јер они немају начина да објасне својим колегама у земљама у којима су акредитовани зашто се ове године тај празник не слави, да кажу: у току је поступак укидања празника, итд., то смешно делује. Затим, друга практична реперкусија, ако је званични празник, и ако сви знају да је празник, по аутоматизму многи ће да изнесу државне заставе на јавне установе, неко и на својој приватној кући, има и таквих случајева у пракси.

Ако се сазна да то више није празник, па макар Закон и не ступио на снагу одмах, него можда и за осам дана по објављивању у "Службеном листу", никоме неће пасти на памет да слави, а зна да је законом тај празник укинут.

Иначе, мислим да је то требало раније да се уради. Раније у парламенту није било одговарајуће већине да се изгласа закон који не би комунистичке празнике задржавао као државне. Мислим на исти начин треба да се поступи и по питању 1. маја, али то није оно што гори под ногама, што је ургентно. У једном

Укинути комунистичке празнике:
др Војислав Шешељ

темељитијем закону и то питање очекујем да ће бити разрешено.

Дакле, подржавамо разлоге за хитни поступак изгласавања овог закона.

Амнестирање криминала

Предраг Булатовић: Господине приједседнице, даме и господа, нама је веома јасно да се овдје жели наставити једна политичка утакмица која је започета на политичкој сцени Србије проширивањем дневног реда, али ми из Социјалистичке народне партије желимо да допринесемо да овај дом ради у складу са Пословником и да врши своју функцију апсолутно. Искрен да будем, о овим неким приједлозима, ми цијенимо да би било добро, ако то не оспорава даљи рад, да код приједседника Већа грађана шефови по-

сланичких група размотре свако од ових питања.

Ја само желим, ради јавности, да кажем, везано за захтјев ЈУЛ-а, да се формира анкетни одбор, формално гледајући, питање је да ли је ЈУЛ предложио у складу са Пословником ту тачку дневног реда, али и Социјалистичка народна партија, то јест један број посланика има недоумице везано за то како су се вршиле функције у Народној банци, односно ко је преузео надлежности досадашњег гувернера Народне банке Југославије итд., с тим што ми нијесмо предвидјели да та питања успоравају данас избор гувернера Народне банке Југославије.

Дакле, ми смо, у принципу, за то да оно што нама припада, као Савезном парламенту, до краја и реализујемо, у смислу испитивања свих чињеница. Не желимо ниједног појединца и ниједан орган простим дизањем руке да амнестирамо могуће одговорности. Постоји, дакле, претпоставка да се може данас или на наредној сједници формирати један такав анкетни одбор, али да се то поднесе у складу са Пословником о раду Вијећа грађана.

Један од наших захтијева ће бити да у наредном периоду гувернер Народне банке Југославије, ако га изаберемо данас, поднесе извјештај о раду и да се да информација о тим недоумицама које постоје, је ли тамо извршен упад противно закону и да ли је уопште било упада или није. Ми нијесмо за то да овај дом даје оцјене без аргумената и квалификација.

Ко је компетентан а ко надлежан

Везано за југ Србије, мислимо да је то веома важно питање. Не можемо се сада одредити да ли сада да се поднесе информација и да се последице тога води

расправа или да се иде са једном изјавом. Нажалост, доље на југу Србије савезне полиције нема, и ја не знам шта би нам савезни министар унутрашњих послова могао да саопшти. Доље је МУП Србије, над којим ми немамо надлежност. Доље је на одговарајући начин и Војска Југославије. Питање је које су интересије министра одбране, а које су интересије председника Савезне Републике Југославије, као приједседника Врховног савета одбране. Било би логичније за нас да приједседник Савезне Републике Југославије као приједседник Врховног савета одбране се обрати овом дому, ако ми то опијенимо потребним, или начелник генералштаба итд. Дакле, ствари су доста сложене да би, ако желимо озбиљно да их разријешимо, могли да дигнемо два прста за ово или за оно.

Зато ми мислимо да би код приједседника господина Мићуновића требало направити консултације.

Везано за паљење Савезне скупштине и паљење зграда Радио-телевизије, ја сам гледао ово што се каже за анкетни одбор – анкетни одбор се једино или углавном може обратити савезним органима и да добије одговарајуће информације, ако он може да добије информације од МУП-а Србије, од кризних штабова, од политичких партија итд. Дакле, ми не би ту само расправљали о томе како је запалена зграда Скупштине, него би вјероватно водили расправу, вишедневну расправу о политичкој ситуацији у Србији тим поводом. Ми немамо ништа против тога, ако је то у нашој надлежности, да дигнемо руку, као клуб, да се и тако нешто испита, али мислим да је боље да направимо неку праксу да оно што стварно "држи воду" у Пословнику, договоримо се да уђе у дневни ред, јер су ово веома значајне ствари за грађане Србије и грађане Југославије, јер не би вољели да учествујемо у нечему што би ускратило јавности у Србији и Југославији да чује расправу која је нужна.

Зато, приједседниче, ако је то могуће по Пословнику, ми предлажемо да код вас шефови посланичких група то размотре и да покушамо да нађемо заједнички предлог.

Кључна питања без одговора

Др Војислав Шешел: Даме и господо, Савезна скупштина по Уставу врши политичку контролу рада Владе, и по том основу сви савезни посланици имају право да поднесу захтев да парламент расправља, доноси одлуке, заузима ставове по свим конкретним питањима по којима је Влада одговорна.

Овде се намеће кључно питање: да ли је Савезна влада способна да заштити територијални интегритет и суверенитет? Судећи по подацима са терена, није. Ниједан потез још није повукла да заштити део територије Савезне Републике Југославије на подручју општина Бујановац, Прешево и Медвеђа, ниједан потез, осим што се својим изјавама савезни министар иностраних по-

слова појавио у јавности и што је начелник генералштаба саопштио став војске да се тражи од Владе да преговара по том питању, што не спада у његову надлежност. Он треба да изврши наредбу врховног команданта и да проведе политику Владе. Каква је политика Владе по том питању, ми не знамо.

Тражимо расправу по том питању, али тражимо и да, прво, Влада поднесе информацију и своје ставове, ако их уопште има и ако је у стању да их конституише, и не само по том питању, него и по питању Црне Горе. Немојте овде да нам наговештавате договоре Србије и Црне Горе по питању опстанка савезне државе. Ако то чекамо, чему онда ова Савезна скупштина?

Ова Савезна скупштина нема основну сврху постојања. По Савезном уставу ова Савезна скупштина је једино надлежна да расправља то питање.

Председавајући: Господине Шешел, имате ли предлог дневног реда?

Сврха постојања Савезне владе

Др Војислав Шешел: Имам предлог да Влада поднесе експозе о укупном политичко-безбедносном стању у земљи и са аспекта терористичке побуне у јужним општинама Србије и са аспекта немогућности обављања уставних надлежности у Црној Гори. Ми смо малопре добили писмо председника Републике Црне Горе, Мила Ђукановића, којим нам ставља до знања да га не интересује уопште избор гувернера Народне банке Југославије, јер Црна Гора има своју Народну банку. Не признаје ни Савезну скупштину – пре него што приступимо избору гувернера, да евентуално то питање размотримо.

Ми овде немамо сагласност ниједног председника федералне јединице по питању избора гувернера. Та сагласност у принципу није ни нужна, од њих је затражено мишљење, мишљење може бити позитивно или негативно. Савезни председник није дужан да уважи ни позитивно ни негативно, али је дужан да их консултује.

Међутим, овде се председник једне федералне јединице изјашњава званично, службено, да не признаје Савезну скупштину. Савезна скупштина није у стању да гарантује надлежност Савезне владе на целој територији земље, да видимо шта Савезна влада планира да предузме по том питању. Немојте ви да долазите из Црне Горе да управљате само Србијом, има овде вишак претендентата за управљање Србијом, да видимо како ће Савезна влада да управља целом територијом Савезне Републике Југославије. Ако не може Савезна влада да управља целом територијом Савезне Републике Југославије, онда господо из Црне Горе, немојте да нам трошите паре за путне трошкове, или да дођете да управљате само Србијом.

Мора Савезна влада целом територијом да управља или нема сврхе постојања.

Дисциплиновање "демократије"

Предраг Булатовић: Господин Војислав Шешел, господине председниче, даме и господо, овде је оставио нејасно неку ствар, тражио од Савезне владе да реши проблем Црне Горе.

Ја схватам да је он нама рекао ако не можемо овде прско Савезне владе и савезног парламента да донесемо одлуке да се путем силе, господине Шешел, тако сам схватио, дисциплинује један дио Црне Горе, а не већински део Црне Горе, јер је господин Ђукановић изнео, нажалост, дио власти која није већина у Црној Гори била, господине Шешел, то није разлог да ви можете да тражите, у подтексту, нисте то директно рекли, да Савезна влада искористи инструменте принуде и да дисциплинује господина Ђукановића и дио Црне Горе.

Господин Зоран Жижић у свом експозеу на прошлом заседању рекао је да ће се проблем Црне Горе решавати путем дијалога, говорио је о хармонизацији односа између Црне Горе и Србије. Мислим да тај приступ овај парламент треба да задржи и да дијалог свих политичких партија у Црној Гори и Србији којима је стало до заједничке државе, дакле, да се тај проблем реши демократски.

Господине Шешел, нажалост, ова Савезна скупштина и ова Савезна влада добиле су у наслеђе оно што је оставила претходна скупштина и претходна Савезна влада, јер је дерогирање савезних функција отпочело 1998. године до данашњег дана. До данашњег дана господин Ђукановић ништа није урадио, него је чак ослабио своје позиције, по нашем мишљењу, јер му је сужен приступ међународним институцијама много мање него што је то раније било господине Шешел.

Зато вас ја молим да ви нама не показујете пут за назад, јер сте ви пут за назад показивали многим другима на ширим просторима што је резултирало катастрофом за позицију српског народа, господине Шешел.

Ми пут за назад не желимо, ми не желимо ваше дневнице, ми нисмо дошли овде због дневница, него смо дошли да заједно са свима вама остваримо оно што мислимо да је тежња већине грађана Црне Горе – да живи са Србијом и српским народом у једној међународно признатој држави.

Поштовање правних норми

Др Војислав Шешел: Господин Булатовић би требало мало да се позабави питањем политичког морала и да води рачуна шта говори.

Прво, дерогирање функција Савезне државе је почело већ 1992. године проглашењем те савезне државе. Никада савезна полиција није била у стању да преузме граничне прелазе на целој територији земље, ни у Србији ни у Црној Гори.

Друго, ја овде говорим о државним проблемима, не говорим ни о каквом ди-

јалогу. Наш Савезни устав не познаје институцију дијалога као средства решавања проблема. Наш Савезни устав говори о правним средствима. Он не говори ни о насиљу, нити сам ја овде поменуо насиље. Устав познаје само правна средства и морамо се држати тих правних средстава.

Не може Савезна влада да каже: "Не можемо да решимо та питања – треба дијалог". Чему онда Савезна влада и ко ће да води дијалог? Постоје политички фактори, али постоје и правни државни фактори. Једини прави државни фактор решавања тог проблема је ова Савезна скупштина и Савезна влада. Који то могу бити посебни политички фактори – то су политичке странке, а не федералне јединице међусобно. Немојте у моја уста да стављате оно што ја нисам изговорио. Та средства политичке борбе можете да примењујете са вашим бившим компанијима из Демократске партије социјалиста, та надигравања.

Овде је потребна озбиљна расправа. Или ће у тој озбиљној расправи да се користе аргументи или неће, а не приписивање нечијих жеља или претпостављених намера. То је смешно. Залагање за правне инструменте једино је у складу са Савезним уставом. Смејање на сам помен Савезног устава говори о нечем другом, говори о слому политичког морала било које врсте.

Председавајући: Изволите господине Шешел, два минута процедурално питање.

Сакривање трагова нечовештва

Др Војислав Шешел: Пошто сте нам, господине Мићуновићу, дали врло интересантне информације, када се обнови зграда Савезне скупштине да неће бити никаквих трагова претходних збивања у тој згради, ја вас сада питам, да ли то значи да су сви трагови намерно затапкани, прикривени, како се не би водио судски поступак или је претходно то све, на адекватан начин, судски констатовано, снимљено, да постоје и докази кривичног дела и трагови?

Знате, не можете да кажете – народ је оправдано био револтиран, народ је оправдано изашао на улице, али они који су унапред понели боце са бензином, тзв. молотовљеве коктеле, нису народ. То су унапред припремљене банде које су кажњиве, чија је делатност кажњива по свим кривичним законима на свету. Они јавно наступају, хвале се својим делима. Хвале се како су у ранима носили те боце са бензином и како су палили све што су стигли по згради Савезне скупштине. Они нису народ. Немојте да њих називате народом. Они ће морати одговарати кад-тад. Ако не одговарају одмах, одговараће касније, али ће онда одговарати и онај ко их је штитио од одговорности у овом тренутку.

Председавајући: Не видим проблем процедурални о коме је говорио господин Шешел.

Када надлежни органи, који су за то задужени, поднесу одређене кривичне пријаве, оне ће се установити. Иначе, стање је претходно све снимљено, пописана је штета. Ствар је била и код осигуравајућег завода. Али, у међувремену, ми чинимо да ту зграду, што је све то записано, ко ће платити, да ли ће осигуравајући завод, а ја се надам да ћемо из донација успети да зграду потпуно санирамо и учинимо је још бољом. Према томе, те истраге оставимо надлежним органима. Не можемо овде констатовати ко је крив.

Кратки курс: парламентаризма

Др Војислав Шешел: Даме и господо, поводом предлога господина Мићуновића, немам ништа против састанка шефова посланичких група.

Немам ништа против тога да се унапред сачини предлог саопштења, али је бесмислено да било какво саопштење усвајамо без претходне дебате. Дебата не може ни данас да се води, може сутра или

елаборат, да изађе пред Савезну скупштину, да водимо дебату и да онда Савезна скупштина заузме своје ставове.

Добар предлог Војислава Шешелја

Зоран Жигић: Мислим да је господин Шешел дао добар предлог. Дакле, очигледно је да сада у овом моменту, без обзира на сав жар и без обзира на нашу жељу, не постоје услови да се расправља о овом питању, у овом моменту је битно да се што брже и што хитније реагује на све оно што се дешава на Косову и Метохији и по ободу Косова и Метохије. То Савезна влада ради. Дакле, потпуно се слажем са тим да је веома важно и битно да се у овој Скупштини расправља о таквим питањима. Такође се слажем да Влада треба да сачини један елаборат о томе на основу кога би се расправљао у овој Скупштини, о том елаборату, о стању, о позицији наше државе и свим аспектима, и са становишта унутрашњих послова, и са становишта

Реквијем за динар: музикант Динкић

прекосутра, јер нам треба озбиљна припрема за ту дебату.

Пре те дебате Савезна влада треба да направи свој елаборат. Овде треба да наступе не само министар унутрашњих послова, он има најмања овлашћења, најмање надлежности, његово је да контролише граничне прелазе, оне редовне граничне прелазе, али овде постоје надлежности министра одбране и министра иностраних послова. Желимо прво да нам се они изјасне да видимо на који је начин угрожена спољнополитичка позиција наше земље овим збивањима у јужним србијанским општинама, да видимо шта то значи са аспекта нашег поновног пријема у Уједињене нације, у ОЕБС и друге међународне институције, да видимо како и на који начин може армија да реагује на све ово. Дакле, да Влада припреми комплетан

спољних послова, и са становишта војске, посебно са становишта остваривања права и сигурности слобода грађана.

Нравно, Влада је спремна да да једну такву понуду Савезној скупштини. Онда ћемо о томе на Влади расправити и то би била добра и права подлога да се једна расправа о томе води.

Процедурална питања

Др Војислав Шешел: По Пословнику тражим реч. Не могу да наведем члан Пословника, али је у духу Пословника веома је важно.

Пошто сте омогућили дебату о једном предлогу, па унутар те дебате је изречено неколико предлога, сви су прелозии били каналисани у једном правцу, да буде расправа о нападу шиптарских теро-

риста на подручје три јужне србијанске општине.

Председник Владе се изјаснио да је Влада спремна да припреми елаборат и експозе на основу тог елабората. Значи, постигли смо сагласност да буде седница. Немојте сада да се делимо по питању гласања, да ли је то ова седница или следећа. Боље је, кад смо већ сви сагласни да се води дебата, да се данас одреди и да каже председник Владе кад је спреман да поднесе експозе, до када је Влада спремна да нам достави тај материјал, тај елаборат и да се тог дана или закаже нова седница, или да буде продужетак ове седнице. Онда је то чисто формално питање.

Ако сте били у стању да саслушате много разних предлога о истом питању, онда је паметно да се сви ти предлози преформулишу у један који је рационалан и који решава проблем.

Председавајући: Хвала лепо. То сам већ сутерисао. Нажалост, предлагач је инсистирао да се о томе данас овде гласа. Предложили смо да сачекамо експозе Владе, која води политику, која је одговорна за ту политику, па да онда водимо дебат.

Дакле, ја сам немоћан, осим да предлагач још једанпут има шансу да одустане, да данас то уврштавамо у дневни ред. Стављам на гласање предлог.

Др Војислав Шешељ: Шта је алтернатива ако се сада гласа?

Председавајући: Гласа се само о томе да ли се данас то уврштава у дневни ред. Постоји предлог Владе да се закаже нова седница на којој ће председник Владе поднети извештај, елаборат и надлежни министри о стању на Косову и Метохији. Према томе, то је алтернатива.

Према томе, изволите, гласамо. Ко је за то да се данас, дакле, пре експозе Владе, ово питање стави на дневни ред?

Миломир Мишић: Није то предложено.

Правне празнине у Пословнику

Др Војислав Шешељ: Тражим реч по Пословнику. Даме и господо, овде постоји правна празнина у Пословнику. Ту правну празнину можемо да разрешимо по принципу аналогije. Кад Влада изађе са неким пројектом закона пред Савезну скупштину, па посланици поднесу амандман и Влада прихвати амандман, амандман се сматра саставним делом пројекта закона. Овде имамо једну аналогiju.

Поднешен је предлог да се расправља о ситуацији у три јужне србијанске општине поводом напада шиптарских терориста. Влада је прихватила да се о томе води расправа. Значи, предлог је већ самим тим прихваћен. Овде је само ствар договора када расправљати, да ли данас, сутра или прекосутра, или у понедељак.

Молим да нам председник Владе каже који дан највише одговара и да онда прихватимо и тај предлог. Онда је пет-шест предлога који иду у истом правцу аутоматски прихваћено. Ако се ово при-

хвати, онда је бесмислено да било ко од нас, који смо после подносили предлоге, инсистира на томе. Председник Владе то лако може разрешити, да каже који је то дан за који је спреман да припреми експозе и елаборат.

Заседна седница у најкраћем року

Зоран Жижкић: Пазите ви каква је аналогija господина Шешеља. Господин Шешељ каже посланик поднесе предлог закона, па се на тај предлог закона ставља амандман, па Влада прихвати тај амандман, па тај амандман постаје саставни дио закона.

То није тако, господине Шешељ. Не могу о томе да одлучују као предлагачи посланици, да ли тај амандман постаје саставни дио закона, а не Влада.

Према томе, да је Влада поднела захтев за ову информацију, Влада би вам овог момента тачно рекла ово што ви кажете.

Ја само кажем да ће Влада у најхитнијем року доставити, због аналогije, предлоге да ова Скупштина расправља. Ако то Влада не учини у кратком року, за који и посланици сматрају да је неопходан и потребан и да није примерен, онда нека посланици покрену питање поверења овој Влади.

Значи, још једанпут понављам, Влада ће у најкраћем могућем року доставити информацију Скупштини и захтевати заказивање посебне седнице Скупштине, да би расправила ово питање. Ја мислим да је то права ствар.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) Не можете да кажете до када?

Зоран Жижкић: Веома брзо.

И мозак на резерви

Др Војислав Шешељ: Даме и господо савезни посланици, откад је проглашена Савезна Република Југославија, увек сам гласао против предлога за избор гувернера и имао веома јаке разлоге зашто гласам против.

Овог пута разлози су најјачи. Овог пута се излази са најгорим кандидатом за гувернера с којим је до сада упозната Савезна скупштина.

Прво, Млађан Динкић својим јавним наступима показује да се не разуме у економију, да се не разуме у функционисање финансијског система, понаша се као најобичнији шарлатан. Нећу улазити у то што је он већ дванаест година асистент на Економском факултету. Знате, сам по себи, то је аргумент, ако већ није успео да докторира, дакле, није успешан у ономе што му је основна радна обавеза, па како ће бити успешан и у ономе где стартује као почетник.

Погледајмо његове изјаве: "Биће струје сутра, биће струје сигурно прекосутра, биће струје за који дан", а онда се извињава што даје такве изјаве. Затим каже: "Народна банка одвојила пет милиона долара за куповину струје, за куповину гаса, за куповину енергената". Што се то не реализује – каже: "неко

кочи", а не зна ко кочи и зашто кочи, па се сазна после десетак петнаест дана да заправо треба обезбедити динарску подлогу за те девизе како би девизе биле оперативне и како би се за њих могли куповати енергенти.

Такав човек се не разуме ни у то шта су златне резерве, како треба расправљати питање сукцесије.

И, поводом златних резерви, прво да је изјаву: "Има злата Краљевине Србије", па "нема злата Краљевине Србије", па не знам има ли, него ће отићи у Базел да прошета кроз магацине, кроз трезоре, па да види има ли или нема злата Краљевине Србије. То су све аргументи који говоре да он није стручњак, да није способан за ту функцију.

Ко пре банци...

Међутим, крунски аргумент због кога Савезна скупштина не сме да изабере Млађана Динкића за гувернера Народне банке Југославије је тај што је Млађан Динкић са групом криминалаца, наоружаних аутоматским пушкама, упао и преузео Народну банку Југославије. То је једини озбиљан аргумент за његову кандидатуру – ко има бољу пушку и ко пре ичепа, то остаје његово.

Ова Савезна скупштина сада би требало да пружи правни легалитет и легитимитет једном разбојничком акту – отимању Народне банке Југославије аутоматским пушкама. Уместо да се Млађан Динкић ухапси и да му се суди за упад с оружјем у рукама у зграду Народне банке и преузимање Народне банке, њему се додељује функција гувернера.

Сада би требало и оног Забуновића да изаберете за генералног директора Савезне дирекције царина, пошто је и он са аутоматским пушкама и бандом капетана Драгана отео Савезну управу царина.

Али, следећи пут и председник Владе ће бити онај ко први с пушком уђе у зграду Савезне владе, и следећи, министар унутрашњих послова, ко први с пушком уђе. Наравно, ако успе да уђе, јер можда ће господин Живковић имати боље обезбеђење него Народна банка Југославије.

Мора се жигосати разбојништво и криминал, и кривично дело казнити по закону, а не награђивати највишим државним функцијама.

Ако Савезна скупштина изабере Млађана Динкића који је с аутоматским пушкама поробио Народну банку Југославије, онда ће Савезна скупштина да падне на једном озбиљном испиту: и легалности, и легитимности, и уставности, и законитости.

Ако ћемо ми сада жмурити и правити се да ништа не видимо и да ништа не знамо, иако има неких који су спремни да се праве да ништа не знају, па кажу – оправдан пут, оправдана револуција, право на побуну, ако је револуција онда кажите да је револуција и онда вам не треба Савезна скупштина. Онда до краја све окончате револуционарним методама, али ја видим да ви бежите од тога

да је реч о револуцији. Ако није реч о револуцији, о пучу, онда криминалце да изведемо пред суд закона: и оне криминалце из Савезне изборне комисије који су фалсификовали изборне резултате, и оне који су спалили државну телевизију и зграду Савезне скупштине и оне који су с пушкама у рукама упали у зграду Народне банке Југославије, Савезну управу царине итд., и сваки други за кога се може доказати да је починио кривично дело, да изађе на суд. Дакле, свако, без изузетка.

Завршавам ово излагање апелом Савезној скупштини да одбије предлог председника Савезне Републике Југославије да не изабере Млађана Динкића за гувернера Народне банке Југославије, него, напротив, да скрене пажњу надлежним државним органима да је реч о тешком кривичном делу, како би се Млађан Динкић извео пред лице правде.

Господине Живковићу, не можете ви по закону, ни Републичко министарство унутрашњих послова, ни Министарство правде, ни правосудни систем, држати у затвору џепараше који украду не-

коме новчаник у трамвају или украду некоме кокошку или обију самоуслугу, а за гувернера Народне банке Југославије доводити човска који је починио најтеже могуће кривично дело. Од тог дела које је починио Млађан Динкић нема тежег кривичног дела. Ниједно теже кривично дело нема. Можете да се смејете до миле воље, знате. Тај смех говори о односу према Уставу, о односу према законима, о односу према правном поретку.

"Озбиљна држава" легалује криминал

Зоран Живковић: Ми имамо један легитиман предлог за гувернера Народне банке Југославије. То је господин Млађан Динкић, који је рођен 20. децембра 1964. године у Београду, који је дипломирао 1978. године у Београду на Економском факултету и магистрирао 1993. године на истом факултету. Од 1994. године је асистент на предмету "Теорија и планирање привредног развоја". Значи, шест година, а не 12 година. Уоста-

лом, сви сте добили ово што пише у његовој биографији.

Такође, председник Југославије је дао свој предлог, што по закону има право, и то је легитимни предлог и председника Југославије, који ће подржати парламентарна већина у овом већу, као што је то већ учинила парламентарна већина у Већу република.

Према томе, то је оно што је тема ове тачке дневног реда. Иначе, да упозорим све у сали, а посебно докторе правних наука, који седе у седмом реду, односно господина Шешеља, да затворима не командује ни савезни министар полиције, ни републички, него да је то део правосуђа.

Да вас упозорим такође да овде нису чупани каблови за озвучење, па не морате да вичете кал говорите. Посебно сметате нама у првом реду. Не можемо да пратимо пажљиво шта се дешава у сали. Даље, да ће бити настављена традиција да кал ви гласате против гувернера – да он буде изабран.

И, конечно, за све оно што оптужујете ви и ови други, други посланици који су данас хтели да у дневни ред уврсте тачке које се тичу догађаја од 5. октобра и око тог октобра, да вас подсетим: тада сте ви били потпредседник Владе Србије. У тој влади постоји Министарство унутрашњих послова, и дан данас, а и тада, и Министарство правде и постоје неки тужиоци, и ви нисте учинили ништа да спречите, нити да заштитите ни Савезну скупштину, ни РТС, ни Народну банку, ни било кога другог. Ни полицију нисте успели да заштитите, нити сте ишта учинили да спречите изборну крађу, која је евидентно постојала, што сте и ви рекли, што је цела влада, на концу конца, после тога признала.

Према томе, немојте више да оптерећујете овај дом неспособношћу Владе Србије да води ред у оквирима Устава и закона у том периоду о коме ви говорите. Да ли је неки тужилац, било ко из Министарства правде поднео неку кривичну пријаву, причао, рекао нешто било где јавно, да је било ко ушао у било коју институцију са било којим оружјем? Није. Да ли је полиција спречила или интервенисала или неког привела? Није.

Према томе, немојте сада, после више од месец и по дана да поново подсећате грађане на своју неспособност, који су гласали против вас управо зато што сте неспособни, цела влада, не само ви лично – зато што сте обећавали много већа чуда него што је то да ће динар бити конвертибилан и да ће бити струје. Струје има, ако добро примећујете, и динар ће бити конвертибилан, неће до краја ове године, али ће бити. Биће кал се води једна озбиљна економска политика у једној озбиљној држави, коју сада креира једна демократски изабрана власт.

Према томе, ја предлажем посланицима да не трошимо време грађана око тога, око бусања у прса и неке празне реторике због које смо и изгубили Крајину, Босну и на путу били да изгубимо

Динкићева прија: Народна банка Југославије

Косово, него да се вратимо на оно што је тема ове тачке дневног реда, а то је избор гувернера Народне банке Југославије.

Вилијам Монтгомери функционер ДОС-а

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, наш је, изгледа, основни проблем што немамо за савезног министра унутрашњих послова дипломираног правника, него човека који је свентуално завршио вишу ИПТТ школу, и он се не разуме у неке елементарне правне категорије. Па, о висини казне не одлучују управници затвора, они ни не отпуштају затворенике, нити одлучују о издржавању казне, него судови, али полиција је ту, пре свега, да открије починиоце кривичних дела, па са кривичном пријавом одводи затворенике у судове. Ви знате да је почињено кривично дело, а правите се да не знате.

Српска радикална странка никада није учествовала ни у каквим фалсификованима избора, а откривали смо многе фалсификате, и није случајно што су наши чланови Савезне изборне комисије оне изборне ноћи избачени из зграде Савезне скупштине. И не можете тако лако да оптужујете Српску радикалну странку.

Што се тиче губитка западних српских земаља, оне су, пре свега, изгубљене наравно и због неспособне власти у Београду, али пре свега због огромне силе која је на нас ударила. Ви сте обећавали народу – ви сте пријатељи са Американцима, Немцима, Французима, Енглезима; када ви дођете на власт цели свет ће вас волети, све проблеме ћете решавати. Америчка политика се наставља. Оно што су Американци започели, били ви на власти, не били, они ће покушати да проведу до краја.

Кад сте ви на власти, зашто су Американци ударили на Прешево, Бујановац и Медвеђу? Мислите Шиптари ударили. Јесте, као што су и на Косову ударили Шиптари. Ударили Американци. Американци су све организовали, као што су и раније организовали. Али, када имамо тако неспособног министра унутрашњих послова, он може да нам прича да су Марсовци ударили на Медвеђу, на Бујановац и на Прешево. Он неће да помене где је основни проблем. Зато хоћемо скупштинску дебату да би се овде разоткрило пред лицем јавности ко то организује у Прешевској долини, ко поново удара на остатак Србије. То су они који су финансирали ваш долазак на власт – Вилијам Монтгомери, ваш главни шеф, председник ваше Владе. Зоран Жижич само глуми да вам је председник Владе. Председник ваше ДОС-овске владе је Вилијам Монтгомери, а седиште ваше Владе је Будимпешта.

Какав министар такви и аргументи

Зоран Живковић: Значи, ја нисам поменуо Српску радикалну странку, јер по-

сао којим се бавим је оптерећен многим проблемима, па немам времена да се бавим маргиналним странкама. Према томе, нисам поменуо вас, као председника странке, него као потпредседника Владе Србије у време када се дешавало то што ви кажете, а то значи – да су неки аутоматима улазили у царину, Народну банку, Скупштину, Телевизију и не знам где још.

Ја вас још једном молим да не понављате поново ту причу – неправда, Калимерно, ми нисмо били способни, зна то народ. То је показао 24. септембар, то је показао и 5. октобар, то ће показати 23. децембар, и то је дефинитивна ствар.

С друге стране, ја вас и даље молим да не вичете, а сада сте почели да пљујете. У први ред ћемо морати да ставимо и неки плексиглас да нас штити од вас. Значи, микрофони раде дефинитивно. Можете врло полако, лепо да кажете то што желите.

Шта је деди мило...

Др Војислав Шешељ: Господину Живковићу уопште не треба плексиглас. Он може да навуче једну гумицу, која се свакодневно на разним телевизијама рекламира, на главу и онда ће бити од свега заштићен. То ће му много више престајати.

Да ли сам нешто рекао што нисам смео, господине Мићуновићу?

Председавајући: Господине Шешељу, без ласцивности.

Др Војислав Шешељ: Нема овде ласцивности, ништа овде није било ласцивно. Можда, господине Мићуновићу, то у вашим годинама само тако делује, али сигурно није.

Шта зна поштар шта је МУП

Прво, Влада, објаснићу вам господине Тадићу, пошто сте ви сувише мали да знате те ствари, али што се тиче Владе Србије, тачно је да је Влада Србије била неспособна да заштити Народну банку, Савезну скупштину – Савезну скупштину је Савезни МУП требао да брани, државну телевизију, Савезну управу царина. То је чињеница. Али због тога смо ми, српски радикали, поднели оставку на чланство у Републичкој влади.

Ми нисмо били способни да заштитимо Народну банку. То што ми Народну банку нисмо били у стању да заштитимо од криминалаца не значи да оправдава њихов криминал. Ми смо хтели, нисмо могли. Можемо сада да се жалимо што нисмо могли, али то што ми нисмо могли да спречимо криминалце, да отерамо криминалце, да ухапсимо криминалце не значи да они нису починили никакво кривично дело. Објективно, кривично дело постоји. Биће кривичног дела. Ви сте сада савезни министар унутрашњих послова који се хвали да је способан, а нисте у стању да откријете ко су непосредни починиоци и да их приведете надлежном суду, а то би требало да урадите, и не покушавате да урадите.

Шта је ваша надлежност, то не знате ни ви сами. Како ћете знати кад нисте ни квалификовани за посао који обављате? А, то која је странка јача и већа, знате, ви ДОС-овци сте освојили 45% гласова на прошлим изборима, има вас 18 странака, када се 54 подели на 18, то испадне негде 2,5% по странци, а ми радикали смо сами 11%. Значи, ми смо скоро пет пута већи од Демократске странке, којој ви припадате.

Али, не заборавите још једну ствар, на једним изборима народ овако гласа, на другим онако гласа. Има овде још странака које су мислиле да су незаменљиве, па ако народ једном за њих гласа, мислиле су да ће сваки пут за њих да гласа. Овога пута је гласао народ за вас, и схватио да се преварио, а следећи пут неће да гласа за вас.

Луткарско позориште Вилијема Монтгомерија

... Овде није реч о економији него о подобности једног лица да буде гувернер. Подобност мора бити стручна и подобност мора бити чисто људска.

Али, човек за кога се зна неспорно да је почињено тешко кривично дело, иако многи министри глуме да то не знају, јер они ће глумити до краја, они су као глумци и ушли у Савезну владу, они глуме да се баве политиком, они глуме да су компетентни, да су способни, они глуме да ће народу обезбедити бољи живот, а заправо они су само марионете Вилијам Монтгомерија чији је задатак да расте Србију, растурање Србије је почело увелико.

Мени је жао што нисмо били у стању да то спречимо, али сте зато ви на време отели црвене беретке и Франка Симатовића Френкија врбовали и Легију, и многе друге, обећавајући им да неће ићи пред Хашки трибунал. Међутим, и њих чека прилична одговорност, као што чека све вас из садашње владе који знате да су с пушкама бандити упали у Народну банку Југославије, и заузели контролу и да су с пушкама бандити упали у Савезну управу царина и преузели контролу. То зна сва јавност, то знају и људи који су се тамо затекли и под претњом оружја потписивали различите изјаве и различита овлашћења.

Интелектуални ниво ДОС-а

Горан Тадић: Када већ господин Шешељ стално говори о оружју и стално говори како је јавност упозната са тим оружјем нападом, јавност је добро упозната ко је највише махао оружјем протеклих година и на студентским демонстрацијама и скоро испред овог здања Скупштине.

Ви, господине Шешељ, докажете на суду, постоје записници како је све то проведено у Народној банци Југославије и питајте вашег бившег партијског друга господина Душана Влаковића како је он то спровео. Докажете на суду – ви сте доктор правних наука.

Др Војислав Шешељ: Немам намеру да пољемисшем с тим човеком којег ви називате министром. Мене изненађује тај интелектуални ниво људи којима располаже ДЈОС, кад свакакви могу да постану министри. Он говори да сам ја бивши професор Правног факултета. Ја сам садашњи и будући и до одласка у пензију.

Што се вас тиче господине, прво треба неке елементарне ствари да научите. Није моје да овде испитујем све елементе кривичног дела, које је неспорно, које се деси. Али, кад ви тако наивно покушавате да га заташкате, онда само потенцирате друштвену опасност од тог кривичног дела. Уместо да се као владајућа партија стидите што је дошло до упада са аутоматским пушкама у Народну банку и Савезну управу царина, ви се сада правите као да ништа не знате, или знате, али баш вас брига, ако неко има нешто против тога, нека подноси пријаве и нека доказује. Ви сте Влада, а бавите се прикривањем кривичних дела. Ви не бисте смели ниједан потез да направите док то до краја не разјасните.

Што се тиче Душана Влатковића, никад ми није био партијски друг. Да је био српски радикал, никада ви тако лако не бисте могли да упаднете у Народну банку и не бисте могли пушкама да је отмете, а да се служите измишљотинама говори и ова тврдња да сам на неким студентским демонстрацијама махао оружјем. Није истина, у протеклих 10 година нисам учествовао ни на каквим студентским демонстрацијама. Оружје, додуше, понекад потегнем, али само кад ме руља нападне, а ви не можете оружје да бисте заштитили себе, него да бисте отимали Народну банку Југославије и Савезну управу царина. То су две различите врсте употребе оружја. Моја употреба је дефанзивна, а ваша је циљна употреба.

Свети лик и дело млађаног Динкића

Маја Гојковић: Нисам погрешила када сам рекла када је овлашћени предлагач председник ове државе и да је он поднео предлог, а улога министара у свему овоме ми баш није јасна. Више разумем овог младог колегу, јер су из исте групе и има их 17, зову се Г17 и представљају се као експертска група. Његова улога ми је много јаснија од улоге уваженог министра, али имена нећемо помињати да то не би било јавно.

Када сам чула са колико љубави и жештине поједини посланици бране овај предлог, моја дилема је коме ја уопште да се обратим, кога да критикујем сада, да ли предлог, личност, сам његов лик и дело Млађана Динкића. О њему заиста има много да се каже и чули сте мишљење о томе посланичке групе Српске радикалне странке, иза којег и ја стојим. Могла бих да кажем и много горе ствари. То се од мене данас не очекује, али заиста када говорим о Млађану Динкићу, шта онда да се каже о особи која га је предложила и онима који ће га у овој

Скупштини подржати. Јер, подржати личност какав је Млађан Динкић који је на силу ушао, хтели ми то, пристали или не, 5. или 6. октобра у пратњи иноексперата, значи два странака су ушли у Народну банку Југославије са њим, један је држављанин Кипра. Не знам имена, али потрудићу се да их сазнам, имам доста информација о томе. Други је нашег порекла из Мађарске.

Заиста, господине министре Живковићу, не знам да ли он има мађарски пасош, мађарско држављанство или је задржао наше, али није тешко то да се провери, јер је будући гувернер Народне банке Југославије заједно са њим ушао у банку. Имена момака капетана Драгана још нисам прибавила, али су били наоружани и претили су гувернеру Влатковићу који тог дана није био на коктейлу и није био на пријему, већ је био у Народној банци Југославије. Њега ће ве-

Једномесечна биографија новог гувернера: Маја Гојковић

роватно бранити и његове колеге из посланичке групе ЈУЛ-а. То није мој задатак.

Друго, колега Батићу, следећи стару праксу, говорите о осведоченим криминалцима у бившој Влади. Молила бих вас да кажете њихово име и презиме, кривична дела, шта је ко од нас урадио или није урадио, да не би сви заједно овде седели и осећали се као криминалци. Није лепо да се лепе етикете, већ једном прикупите доказе и крените са тим чувеним суђењима, а ми који ништа нисмо урадили да се осећамо слободно и да се не осећамо као прогонене звери кад год дођемо на ово скупштинско заседање.

Заиста је интересантно ко ће подржати Млађана Динкића са оваквом једномесечном биографијом на неформалном месту гувернера Народне банке Југославије, које му још нисмо оверили данаш-

њим гласањем. Нећу претеривати ако кажем да је он самостално улетео у Народну банку Југославије као експерт групе Г17, већ би његово опредељење било да решава проблеме тамо где нема пара, а има проблема, на пример како није ушао у неко забавиште, болницу, балетску школу, где има проблема, а нема пара, него је ушао у Народну банку Југославије где су га упутили иноексперти, односно ММФ, јер је он човек Међународног монетарног фонда. Он је улетео у кичму ове државе, јер је важно да странци контролишу платни промет у овој држави. Исто тако, како Немци контролишу платни промет на Косову преко "Комерц банке", а такође како контролишу платни промет у Босни и Херцеговини.

Млађан Динкић је требало да уђе, а ушао је 5. октобра, у Народну банку Југославије да контролише кичму суверенитета ове државе. Уважени експерти ове Владе ће објаснити да ли сам у праву и да ли је платни промет једне државе кичма или не. Не знам да ли је празна банка или није, али ваш будући гувернер је рекао да је пронашао новац у тој вашој празној банци.

Према томе, врло је интересантно да смо гувернера Међународног фонда већ добили, а још остаје министар за финансије. Ако нам буде одузет министар финансија, надам се да већ није у њиховим рукама, имамо шансе да спречимо да он пређе у њихове руке, односно ако експертска група Г17, потпомогнута иноменторима успе да стави и министра за финансије у своје име, онда је ова држава завршила са својим суверенитетом. Не говорим нападет, већ на основу података којима располажем, а имена тих иноексперата који су заједно са Млађаном Динкићем ушли у Народну банку Југославије, који нису држављани ове државе, накнадно ћу доставити.

Заташкавање нечасних работа

Вукић Вукосављевић: Одлучио сам да се јавим за реч из више разлога. Неки разлози су се овде чули, речени су, међутим, ја бих то поређао неким хронолошким редом у вези овога што се овде дешавало и појаснио мало на свој начин, да не кажем на стручан начин, него на начин једног мештанина ове државе кога интересује овај, можемо да кажемо грађанин, а мени се више свиђа мештанин, јер имам утисак да овако како је кренуло са радом ове Савезне владе бићемо скупљени сви у једном месту, тако да сам намерно ово овако изговорио.

Када је у питању сама ова седница, било је речено, као и по Пословнику Савезне скупштине, да смо материјал требали да добијемо десет дана пре заказивања седнице, што је у почетку изгледало да је то сасвим случајно и немарно и да није битно. Међутим, у току ове седнице долазимо до закључка да је то намерно и свесно учињено како би се онемогућило да се за овом говорницом каже оно што се мисли о кандидату.

Зна се чији је Динкић:
Вукић Вукосављевић

Даље, овде се наводе чињенице, односно покушавају да се наведу чињенице – ко је предлагач гувернера Народне банке Југославије, па се, имам утисак, чак и господа са ове стране, помало бране, као да они нису предлагачи тога, већ говоре да је предлагач гувернера Народне банке Југославије господин Коштуница. Зато се онда поставља питање којој коалицији припада наш садашњи актуелни председник државе. Да ли се они одричу да он припада њима или не?

Даље, да се осврнем на то да ли је упад био легалан или не, да ли је све урађено по закону или не. Малопре је поменут део изјаве досадашњег гувернера или гувернера Народне банке у оставци, господина Влатковића, где он сам наводи да није у могућности да ради по Уставу и Закону о Народној банци Југославије.

То је довољан доказ да се утврди да је било неких радњи и промена које нису по закону, чему желимо у овом дому да дамо легитимност. Шта је све урађено од момента упада и преотимања те власти у Народној банци Југославије па до сада, ниједног момента нико овде није то образложио, нити је поднет извештај шта се ту све дешава.

Долази се до закључка да ако сви избегавају – избегава се да се да извештај, да се да образложење, да се види шта је, избегава се анкетни одбор, да су ту већ урађене неке нечасне работе, неке прљаве ствари, да се иде да се то заташкава, да не изађе дело на видело.

Што се тиче стручности господина Динкића, из ове његове биографије, из овога што је нама предложено, баш ништа не може да се види колико је он стручан у овом послу. Види се да је он завршио факултет, види се да је магистрирао, али се апсолутно не види којим се све пословима касније бавио, осим што је радио као асистент на факултету, и то

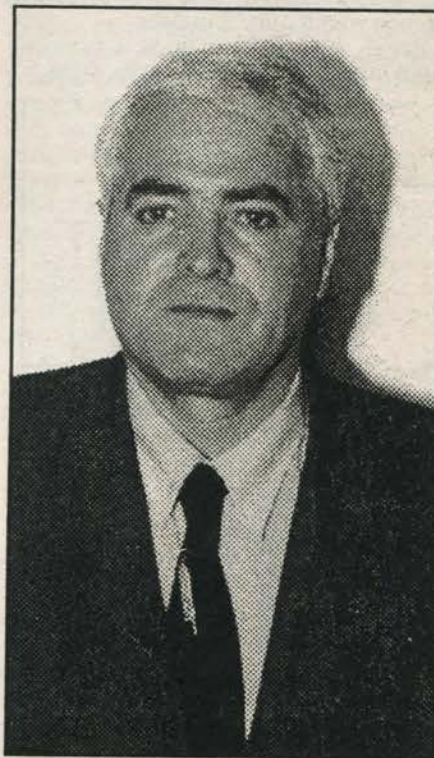
као приправник; да ли се бавио неким привредним пословима, да ли се бавио банкарским пословима, да ли има искуства у томе, које је то његово искуство, које је то његово знање чиме потврђује да он може успешно да обавља тај посао.

Ми у Српској радикалној странци смо закључили да он није особа за такво место, што поткрепљујемо неким чињеницама, и ми смо против таквог избора.

Катастрофалне последнице владавине ДОС-а

Филип Стојановић: Поштовани савезни посланици, грађани Србије и Савезне Републике Југославије увелико осећају катастрофалне последнице владавине ДОС-а. За само месец дана нова власт је svela стандард становништва на најниже гране.

Следећи корак, који на најбољи могући начин показује да ДОС-у није у интересу да реши проблеме грађана, већ да су такозвани лидери или лидерчићи ове групације искључиво усмерени на сопствене интересе, јесте предлог да се Млађан Динкић именује за гувернера Народне банке Југославије. Наш народ је имао прилику да се у првим данима по извршењу пуча у земљи увери ко је тај човек – носилац такозване демократске револуције. У акцији осмишљеној од стране Вилијема Монгтомерија, бившег амбасадора Сједињених Америчких Држава у Загребу, који је пучистима овде издавао налоге и инструкције из Будимпеште, Млађан Динкић је наоружан дугим цевима упао у Народну банку Југославије и самопрокламовао се за шефа ове највише финансијске институције у земљи, баш као што то раде терористи Хашима Тачија на Косову и Метохији,

Фантоми из групе Г-17:
Филип Стојановић

који су уз помоћ окупаторских снага КФОР-а отели све што је српско у нашој јужној српској покрајини. Млађан Динкић је по истом налогу, истих газда из Америке, проводио терор противустановним и противзаконитим упадом у Народну банку Југославије.

Колико је погубна свака идеја и сваки потез који проводе фантоми из Групе Г17, чији је он извршни директор, сви ми добро осећамо на својој кожи. Стампана цена, рестрикција струје, стопроцентно поскупљење нафте и нафтних производа непосредно после укидања ембарга на нафту, последнице су оног што проводе неосоцијалисти из ДОС-а, а са њима и Динкић. Такво понашање Динкића и нове владе, оличене у такозваном ДОС-у, свакако да иду на руку онима чији је циљ да потпуно растура нашу државу и баце на колена српски народ.

Пучистички и револуционарни методи оружаног деловања у стилу Динкићевог оружаног упада у Народну банку Југославије долатни су подстицај шиптарским терористима и терористичким бандама да оружане акције проводе ових дана у општинама Бујановац, Прешево и Медвеђа, у којима гину српски полицајци, а наш народ страхује како ће да опстане. У тим општинама, у ситуацији кад нова ДОС-овска власт не предузима ништа, већ све више тоне својим потезима у издаји.

Сасвим је могуће да Динкић на месту гувернера Народне банке Југославије прогласи лек као званично средство плаћања на Косову и Метохији. Динкић и сва његова браћа свакако су идеални за Мила Ђукановића и сепаратисте у Црној Гори. То знате и ви из Социјалистичке народне партије, који ћете гласати за његово именовање. Са таквим гувернером њихов посао сецесије биће много лакши, јер Динкић нити има намеру, нити жели да успостави јединствен монетарни систем на подручју Југославије. Уз све наведене чињенице, свакако иде и шарлатанско понашање Динкића познато широј јавности. Да није смешно било би жалосно. Јер, због даљег хаоса који буде проводила нова власт, због њихове неспособности и недостатка конкретних програмских решења за излазак из економске кризе, испаштаће наш народ, нарочито Срби са Косова и Метохије који виде, као и Срби у целој земљи, куда води неосоцијалистичка, титоистичка, ДОС-овска власт.

Српска радикална странка, наравно, неће гласати за овај предлог, а ја сам као аутентични представник српских радикала са косовскопоморавског дела убеђен да ће вас због овог и свих погубних потеза које повлачите народ казнити на републичким изборима 23. децембра.

Припремио
Ивана Томић

ВАШАР ТАШТИНЕ

На четвртој седници другог редовног заседања Већа Република изнет је предлог за укидање омиљеног комунистичког празника, 29. новембра, као велика и нова демократска тековина ДОС-овске владе. Очигледно је да су заборавне "демократе" сметнуле с ума да се Српска радикална странка за укидање овог празника залаже још од 1995. године.

У наставку седнице ДОС-овци су инсистирали да нови гувернер Народне банке Југославије буде њихов пулен Млађан Динкић, иако су српски радикали таксативно изнели кривична дела овог младог музиканта

Александар Вучић: Даме и господа савезни посланици, Српска радикална странка нема ништа против Предлога закона о изменама Закона о државним празницима Савезне Републике Југославије.

Познато вам је да је много пре Коптунице Српска радикална странка поднела и Савезној и Републичкој скупштини Предлог закона о државним празницима, што је било у званичној процедури којим би се брисали, пре свега, 1. мај као празник рада и 29. новембар као такозвани дан Републике. Били су прихваћени неки други празници прихватљиви српској традицији, српској историји, српској култури.

Оно што је мали проблем у свему овоме је да до краја није јасно која су то образложења због којих се предлаже доношење оваквог закона. Можда је то требало јасније рећи, да ли је то због рада привредних субјеката, јер је онда могуће донети закон по хитном поступку. Трбало би рећи који то већи, значајнији привредни субјекти раде у то време. То је прво.

Друго, овај део законске регулативе остаје нерегулисан. Остаје правна празнина, па више не знамо који су то наши празници. Имамо обећање да ће се све решити, а ми знамо да ће се све решити после 23. децембра.

Због тога, желим да укажем на чињеницу да ништа боље не доживљавамо од 29. новембра последњих дана. Можда сте приметили, даме и господа савезни посланици, да је у нашој земљи почео да се слави 27. новембар, а то је рођендан извесног Цоа.

Плашим се да ће у предлогу Савезне владе за доношење наредног закона бити предвиђен и 27. новембар, или некакав "златни багер", можда некако Јајце или некако треће чудо. Наши предлози о томе постоје већ дуго година, ако се не варам, чак од 1995. године. Знају они који су били у претходном сазиву Републичке скупштине.

Мислим да би било добро да нам кажете у ком правцу ће се све то кретати и у ком правцу ће даље размишљати Савезна влада, уколико остане у оваквом сас-

таву и на шта радни људи, грађани Савезне републике могу да рачунају.

29. новембар пропаст српског народа

Све што сада знамо, то је шта немамо и шта нећемо. То је добро. Добро је да више не постоји Дан републике као 29. новембар, да не славио пропаст српског рода. Такође, сматрамо да је неопходно у најхитнијем року донети прави предлог Закона и да видимо који су то празници прихватљиви за све наше људе.

... Даме и госполо народни посланици, Српска радикална странка сматра просто невероватним и апсурдним предлог да за гувернера Народне банке Југославије буде изабран Млађан Динкић. Сматрамо то невероватним и апсурдним јер по службеној дужности, дакле ехо фио савезна држава је морала да ухапси господина Динкића.

Дакле, ту није било шале и ту није било места за било какве игре, била је

Можда ће се славити и "златни багер": Александар Вучић

обавеза савезне државе да то уради јер је он учинио најтежа кривична дела против безбедности Савезне Републике Југославије, и то напад на уставно уређење Савезне Републике Југославије – други облик овог кривичног дела који се састоји у покушају да се употребом силе или претњом употребе силе свргну највиши државни органи или њихови извршни органи.

Радња кривичног дела је покушај употребе силе или претња свргавања највиших државних органа или њихових извршних органа употребом силе. Последница кривичних дела је апстрактна опасност за нормално и законито функционисање највиших државних органа и њихових извршних органа. За постојање овог кривичног дела код извршиоца је неопходно да постоји умишљај.

Сви услови за постојање овог кривичног дела су се стekli. Не можемо да схватимо да на ово не реагује савезна држава јер је за ово кривично дело предвиђена казна затвора од најмање пет година, а неке ово што кажем може да се свиђа или да се не свиђа, али се ради о чињеницама и преко њих се не може прени.

Потпуно је невероватно да неко такав предлог подноси Савезној скупштини очекујући, и ваљда верујући, да је могуће да такав предлог прође.

Кога ћете после овога имати право да покушате да ухапсите, па чак и ове из Савезне изборне комисије који су покушали да покраду изборне резултате?

Хоће ли ико имати морално право да то захтева од било кога у овој земљи и било кога у овој држави? То је нешто што не би смело да се догоди, јер ако је пуштена Флора Бровина, која је осуђена на 12 година затвора, па после тога постаје бесмислено да у затвору остају сви они који су кажњени најмањом казном затвора. Још бесмисленије је да било кога гоните, јурите, хапсите или затварате, а да не ухапсите Млађана Динкића.

Млађан Динкић је, наиме, већ 6. октобра преузео управљање и располагање финансијским средствима Централне банке Југославије. Оно што је много значајније, то је располагање финансијским

средствима Централне банке Југославије. То је нешто што је криминал без преседана. То је нешто што се није догодило ни у једној земљи света у последњих 50 година, за оно раније не знам, нисам до тих података могао да дођем.

За то постоје бројни докази, пре свега телевизијски иступи и јавни наступи поменутог човека, који је отворено и на сваком месту говорио како је он доделио пет милиона долара Електропривреди Србије, сећате се тога. Није важно да ли је формално-правно потписивало неко друго лице, он је доносио одлуку, чак се хвалисао тиме шта чини. То је нешто што нам се чини да је невероватно, али ако се за то одлучи већина посланика у Савезном парламенту, може се рећи да је мало коме стало и до легалитета и до закона.

Надам се да ћете прекинути празну причу када на бруталан начин газите Устав, а сваки дан причате о легалитету, о правној држави, о праву уместо неправу итд.

Опште незнање Млађана Динкића

Сада да пређемо на личност кандидата за гувернера Народне банке Југославије. Ја нећу да улазим, сигуран сам да ће други посланици говорити о стручности, о томе за колико година неко да би постао професор мора да докторира, а није успео, али једна врста јавне и апсурдне неозбиљности, јавна некомпетентност, једно опште незнање избија из готово сваке реченице коју поменути господин изговара. Уосталом, колико сам схватио, са тим се слажу и посланици Социјалистичке народне партије Црне Горе.

Они су у више наврата, нарочито у Вешу грађана, говорили баш оно што и ми мислимо. Његова нестручност избија и види се и по томе што је човек, изгледа, решио да буде најпапетнији за све области. Човек који данас у "Гласу јавности", можете прочитати, мислим да је то вест дана и изјава дана, видећете, прети како ће да хапси нека друга лица, како ће они бити затварани на такав и такав начин.

Молим вас да ли је он постављен за савезног или републичког министра полиције? Која је његова улога? Која је његова функција? Шта је он у овој земљи?

Разумели би да је он, као што је СПС имао ЈУЈ, да је он ДОС-ов ЈУЈ, али која је његова функција у овој земљи. Он нема никакву функцију. Шта он то говори? У чије име он то говори? У чије име је говорио да ће струја доћи одмах, па је струја дошла после месец дана? У чије име је говорио о хуманитарном гасу, па смо тај гас плаћали скупље него што је реална цена, 170 долара уместо 120 долара? О чему ми овде говоримо? Које су то референце? Ко је кога притиснуо унутар владајућег блока на савезном нивоу да таквог човека мора да постави на то место?

Никада више никоме нећете моћи да говорите ни о закону, ни о легалитету. Верујте ми, нећете моћи да ухапсите ни чланове Савезне изборне комисије који су покрали изборе, јер не можете њих да хапсите а да не ухапсите Динкића. Не можете. Просто је то немогуће. То говори Кривични закон.

Има ту још кривичних дела које је он починио, али су лакша, ту је и самовлашће, али за то је предвиђена казна затвора од шест месеци. Ја сам навео најтежа кривична дела која је он починио.

Хтео бих сада да говорим о нечему, јер сам добио податке експерата, наравно, нећу вам рећи који су то извори, али ћете добити тачне податке о великим проблемима са златом које је направио Млађан Динкић, које је направила Савезна држава одустајањем од континуитета Савезне Републике Југославије у односу на претходну Југославију. Рећи ћу вам какве су ту зле намере и велики проблеми који ће се створити око злата, уколико данас изаберете Млађана Динкића. Наиме, испричаћу вам целу причу, јер се надам да вам неће бити нимало досадно. По датумима и по тачним подацима схватићете да је она добијена од правих експерата и од људи који добро знају шта се дешава са тим златом.

Наиме, 19. априла 1920. године у "Службеним новинама", то је као данас "Службени лист" на савезном нивоу или "Службени гласник" на републичком нивоу, изашла је информација о 21 тони злата, коју је у Краљевину СХС унела Краљевина Србије. Оригинални биланс стање са 31. 12. 1920. године је констатовао то исто.

Физичко кретање злата није се мењало све до 1939. године, мада физичко кретање злата суштински, да би то неки разумели, уопште није важно. Важно је да је то злато ушло у биланс стања и да је то злато као посебна имовина Краљевине Србије унето у заједничку државу са Хрватима и Словенцима. Дакле, није то заједничка имовина која је створена после. То вам је нешто слично као и у породичном праву. Не мења се физичко кретање злата до 1939. године. Тада креће у два правца због опасности због рата – креће у правцу Сарајева и у правцу Лондона. Затим, у току рата то злато завршава у федералним резервама Сједињених Америчких Држава.

После рата комунистички режим из разних разлога купује 33 тоне злата управо из федералних резерви Сједињених Америчких Држава. Те тоне злата се данас налазе у Бис банци у Базелу.

Велика финансијска превара млађаног гувернера

Шта је Динкић рекао, у чему је велики проблем и велика финансијска превара? Рекао је да има 30 тона тог злата, слагао је за 16 тона. После тога, када више није могао да опстане због чињенице да постоји 46 тона злата у Базелу, пошто мора да одустане од 21 тоне Краљевине Србије, он је рекао да ће признати ту 21 тону Краљевине Србије само уко-

лико пронађе жиг Краљевине Србије, који је постојао на свим полулама из 1902. године. Али, уопште не мора да постоји тај жиг, мада постоји изјава правног саветника Бис банке из 1997. године, извесног Ђованоллија, да и даље у банци у Базелу постоје те полуге са жигом из 1902. године.

Није немогуће да дође до замене полуга и да се каже, није то ваше злато, него је то неко друго злато. Уопште није важно да ли је са тим жигом или не, ми смо унели та права и вредносно то је наше злато. У томе је велика превара која се припрема и која се већ ради.

Чули сте како је госпођа Хофман обелоданила део онога што је Динкић спремао, Динкић ће да оде у Базел па ће да види да ли тамо има жига или нема. То је нешто што нам говори о не само великој неозбиљности, о једном шарлатанству права у мешање свачега, чак и од печења паприка, буквално све, што говори о томе да ту постоје зле намере. Али, како и не очекивати зле намере ако је неко могао да уради оно што је тај човек урадио.

Он два месеца води Централну банку Југославије, а на то место га нико није поставио. Може ли неко да каже да је то законито? Може ли неко да каже да је то легално? Може ли ико да каже да је то нормално? Али, те речи се не могу чути јер постоји апсолутна подршка медија и свих осталих онима који су починили најтеже криминалне акте. То су најтежи криминални акти. Знате ли која су тежа кривична дела, за која је предвиђена већа казна, она због чега је била кажњена Флора Бровина – тероризам, удруживање ради непријатељске делатности и вишеструко убиство. Једино су то тежа кривична дела од ових која је починио Млађан Динкић.

Ако је неко после тога за, после свега што је учинио, после свега што се догодило, а на страну што ту има и дела разбојништва и других кривичних дела после упада са дугим цевима у зграду Централне банке, али сам ја говорио о овом једном основном кривичном делу. Позивам вас, апелујем на савест свих посланика, не само оних за које знам да неће гласати за избор господина Динкића, то ће бити један велики проблем са којим ћете се сви суочавати уколико њега изаберете на ово место. Тај човек, као и они који су спалили Савезну скупштину и уништили зграду Телевизије, као и они који су упадали са дугим цевима у остале институције система, сви морају да заврше у затвору, свидело се то вама или не. Можда то данас не може, јер и даље владају револуционарни комитети формално и неформално, али ће се то једног дана догодити, можда за 10 или 15 година, али ће се догодити.

Избор гувернера бламажа државе

Ако се ово данас прихвати, ако се овај преседан данас прихвати, онда никада више никоме после овога нећете моћи да кажете да се понаша противза-

конито. Никога после овога не можете да ухапсите, ни оне из Савезне изборне комисије који су хтели да покраду изборе, нити било кога другога. Нема тога кога, после избора Млађана Динкића за гувернера Народне банке Југославије, можете да ухапсите. Не бих говорио о моралним разлозима и моралним оправдањима који после тога могу да постоје. То је све чисто као суза. Може да вам се свиђа или не, али прочитао сам вам текст из Кривичног закона, чак и образложење, радњу, цело биће итд. То су чивенице.

Још једном користим прилику у име странке којој припадам, Српске радикалне странке, да не гласате за избор овог и оваквог гувернера, да се прекине са овом бламажом државе, да поставимо државу на озбиљне темеље, да поставимо неког озбиљнијег човека који није починио оваква криминална акта.

Уосталом, чудни су притисци који су вршени на представнике владајуће коалиције да се изборе за избор господина Динкића. Колико ја знам, мало ко је био за његов избор чак и у ДОС-у. Посланике из Социјалистичке народне партије смо слушали, чули смо против чега су све били. Када је извршен притисак онда је донета коначна одлука да се предложи господин Динкић за гувернера Народне банке Југославије.

Ноћ "дугих цеви"

Драган Тодоровић: Даме и господо савезни посланици, поготово посланици из ДОС-а и Социјалистичке народне партије Црне Горе, који данас доносите судбоносну одлуку. Да ли ћете пред кршењем закона, пред очитим криминалом затворити очи, заборавити све, уљудљати се скупштинском већином, као што су то неки до сада чинили, с тим што сам убеђен да ће то много краће трајати и да ће им се то обити о главу.

Дивим се смелости председника Савезне Републике Југославије, Војислава Коштунице, који је ставио свој потпис на предлог да се Млађан Динкић именује за гувернера Народне банке Југославије. Питам га како ће имати храбрости да позове било кога на одговорност, а сам је изјавио да ће се испитати сви случајеви насилног упада у било које институције, случајеви насилног отимања и пљачкања. Како ће било кога осудити кад то није учинио са човеком који је са другим цевима упао у Народну банку Савезне Републике Југославије?

Знам да многи у Демократској опозицији Србије нису за тај предлог. Знам да имају мишљење какво треба да имају о човеку који нема никакве квалификације, који је у својим иступима пред јавношћу показао да ни о чему нема појма. Искрено речено, између њега и оних који се показују на телевизији док "ваљају" оне шибнице – нема никакве разлике. Не могу да заборавим његово објашњење како ћемо да вратимо онај кредит. На пример, од онога ћемо узети 150, вратићемо 30, остаће нам 20, то је 170, после тога ћемо добити 350, отприлике

Затварају очи пред кршењем закона: Драган Тодоровић

уложиш једну, добијеш две итд. То се ради у циркусу, на ваширу, на улици, где се varaју људи.

Знам да и ви нисте за тај предлог, али због пуке и голе власти, данас треба да гласате за то да такав човек буде гувернер Народне банке.

Да ли сте ви сигурни да је оно што је било до 5. октобра, односно до оног момента када је дошао Млађан Динкић, заиста све тако, да ли му тиме дајете бланко поверење да ћете прихватити све што он буде рекао, као истину? Како ви не можете да видите оно што виде многи грађани ове државе који, између осталог, ризикују неки свој лични интегритет и пишу том истом Млађану Динкићу, упозоравају га на његово деловање, на деловање Групе 17, отворено стављају до знања да таква група представља сличне групе у неким другим земљама које ће Америка да сломи и да их претвори у економске, односно дужничке робове, при чему су им управо служили ти и такви као што је Млађан Динкић и као што је Група 17?

После ће бити касно. Касно ће бити за овај народ. Неће моћи сви да побегну из државе, они који данас крше закон, као што се то није десило ни са онима који су вршили претходну власт. Сигурно се то неће десити ни са вама из Демократске опозиције Србије – кад већ говоримо о томе, требало би да промените назив, јер каква сте ви то Демократска опозиција Србије, коме сте ви опозиција, кад сте на власти на савезном нивоу, кад сте на власти на републичком нивоу, а називате се Демократском опозицијом Србије?

Ево, да вам ја дам предлог, да се зове влада, што значи владајућа опозиција Србије, пошто сам уверен да ћете се после 23. децембра звати пада, јер ћете пасти. Један од разлога што ћете пасти биће и ово данашње гласање да се избере Млађан Динкић за гувернера Народне банке.

Међутим, и ви који нисте за то, а из ДОС-а сте, сносићете политичку одговорност за то што сте тај предлог подржали и за то што сте омогућили да такав човек дође на место гувернера Народне банке. После тога губите кредибилитет да било кога прозовете за било шта у овој држави, за било који други поступак, јер више немате моралног права. Водите рачуна о томе.

Душан Михајловић: После овог што смо чули, нама остаје да се захвалимо представницима опозиционих партија на овим саветима, да што пре пропалнемо, али ова излагања која смо чули схватамо као њихов предизборни програм или ЕПП и немамо ништа против тога, јер ће о томе грађани моћи веома брзо, 23. децембра, да кажу своју реч и да сами пресуде о томе шта је у тој изнетој аргументацији тачно, а шта није.

Према томе, нема потребе да се о томе споримо када имамо изборе и пустимо грађане и бираче да сами кажу шта мисле о томе. Зато желим само да предложим да се изјаснимо о овом предлогу који смо добили од председника Републике и да се о томе изјаснимо јавним гласањем да не губимо време, јер сте сами тражили да се на ову седницу ставе и друга питања по хитном поступку.

ДОС легализовао криминалне радње

Александар Вучић: Господине Михајловићу, нису избори ти који ће пружити легитимитет и легалитет вашег данашњем кршењу закона. Не могу никад да пруже. Можда ћете на изборима добити 100% гласова, мада то не значи да ви нисте легализовали криминалне делатности.

Оно што је чивеница а нашага нико није одговорио, тачно сам вам прочитао кривична дела која је починио Млађан Динкић, која се гоне по службеној дужности, Савезна држава је морала да реагује. То је оно што не може нико да опори. То је оно што је најважније. Да ли ћете ви добити 5% или 100% на изборима, или колико ће добити неко други то не мења ствари.

Подсетили сте ме сада – некада смо исто овако, када смо били опозицијом негде 1994. и 1995, знао то господин Анђелковић, отприлике смо њима сличне ствари тада говорили. Не може се то што постојати већина у парламенту се избрисати. Једног дана све дође, рекао сам малопре, може за 10 година, али због таквих најтежих кривичних дела која се почињена ти људи морају да одговарају, а не да се они стављају у улогу тужиоца и органа МУП-а. То је највеће лицемерје.

Ово данас схватио сам као виц, у "Гласу јавности" и у "Блицу", не могу тачно да се сетим. То сам заиста схватио као виц, да ће он некога да гони и да хапси он који је починио најтежа кривична дела због којих мора да иде у затвор. Ако он иде у затвор не може нико други, то је оно о чему сам ја говорио.

ДОС промовише сарадњу са Хашким трибуналом: Александар Вучић

Наравно, ви ћете изгласати. Шта ће народ рећи на овим изборима, рећи ће. Биће и следећих избора. Или у марту наредне године, у јуну, у септембру, самим је свеједно, али нешто што јесте криминална активност не може се било каквом накнадном одлуком преиначити у легалну и легитимну одлуку. То је суштина.

Мислим да је то нешто чега би требало сви да се држимо и мислим да је то нешто што је најважније у овом тренутку. То нико не може да демантује. Нико не може овоме да противуречи. Нико не може да каже да то није тачно. Једноставно је тачно. То тако пише у закону. Можда нам закон није добар, али мислим да је то један од чланова за који нико неће рећи да су идеолошки и да нису добри. Мислим да је то нешто око чега постоји апсолутни консензус не само у јавности, већ у правној науци, правној теорији и правној пракси.

... Даме и господа савезни посланици, ја знам да посланицима у владајућој коалицији не прија баш увек кад излазимо за говорницу, понекад смо им и досадни, али шта ћете, такав је посао опозиционих посланика да критикују и да обављају свој посао. Нисам разумео одакле оволико жучи код господина Бојовића и нисам до краја разумео шта је пребацио, пре свега нама српским радикалима, осим онога за инаугурацију код Мила Ђукановића, мислећи да то нећемо приметити. Ја ћу подсетити господина Бојовића и све остале у овој сали, када смо ишли на инаугурацију господина Ђукановића, а ишао сам са господином Шешељем на Цетиње, да смо тамо одмах дошли и рекли да смо ми ту једини можда дошли као политички противници. Немојте господине Бојовићу да вас подсећам. Ако то будете

тражили од мене, онда ћу вам рећи за ове ваше коалиционе партнере, који су користили његове јахте и јахте оног криминалца Вујовића, од два милиона марака.

Да ли вас интересује ко? У Херцег Новом имамо и снимке, додуше ВХС снимке. Да вам кажем господине Бојовићу? Лидер једне од великих странака која је са вама у коалицији, који је био са господином Ђукановићем на сахрани тог Вујовића када је Мираш Дедејић држао опело итд. Немојте нама то да пребацијете, ми на сепаратизам Мила Ђукановића одавно указујемо. То је врста идолопоклоничтва према појединим лидерима, према једном човеку, као што је некада било за Милошевића, пре тога за Броза, сада све што каже један човек томе ћемо да верујемо или да оставимо некога да ради, па да видимо како ће да ради. Тај неко је радио и до сада, тај неко је два месеца радио противзаконито и противустановно. То су чињенице.

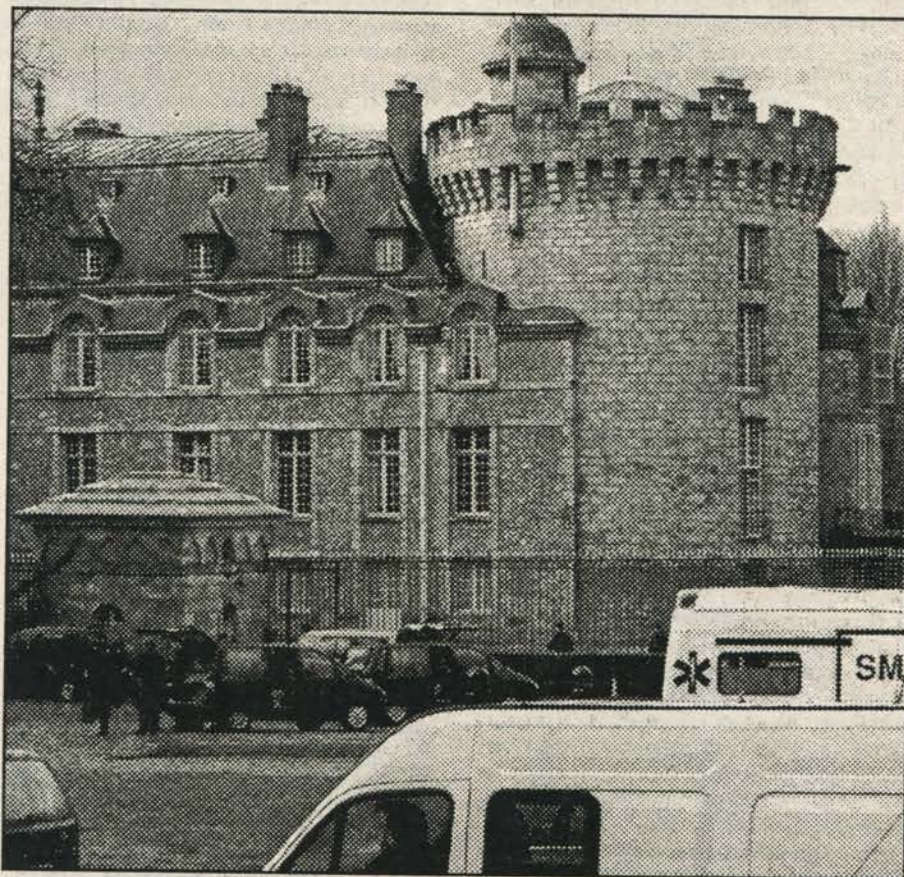
Ваш је проблем што то не можете да негирате и суочавате се са огромним моралним проблемом, не можете то да демантујете, а онда – гори кућа. Јесте, гори кућа. Да ли је изабрана Савезна влада, јесте ли потписали коалициони споразум? Да ли је Српска радикална странка крива што нема Савезне управе царина у Рожају, у Бару? Да ли смо за то криви? Ми вас подјављамо у томе, урадите то. Што то нисте урадили?

Где је савезна полиција, где је Живковићева полиција у Црној Гори, где је Савезна управа царина у Црној Гори? Речено је, само да ви дођете на власт,

сви ти проблеми се решавају, јер Ђукановић је демократа, одмах ће се то разрешити, нема никаквих мука и проблема. Где су сада ти, где су сада та решења? Све је била празна прича. Овде су данас говорили – за све су криви само једни, а све ће бити потпуно другачије.

Ко ће сутра да брани земљу? Говорите о томе како земља гори. Тачно је да земља гори. Ко ће да иде да брани земљу, кад сте ви за речи мржње, на државној телевизији Србије, прогласили песму "Ој војводо Синђелићу". Ко ће да брани било шта у Црној Гори, ко ће да брани на југу Србије? Ко да брани, када ће да буде проглашен за ратног злочинца, јер ви ћете да отворате канцеларије Хашког трибунала у Београду. Ко ће да брани?

Не само да је тачно оно што је рекао Анђелковић или неко други, око тога за багере. Неће нико да иде у војску, неће нико у полицију, да иде да брани земљу, зато што сте рекли да је све то било бесмислено. Ко год нападне земљу све је бесмислено. Наводите да ћете да донесете закон о амнестији, и то је законитост, то је легалност – закон о амнестији свих оних који се нису одазвали војној обавези. Зашто онда неко други данас да брани земљу? Ако имате нешто чиме ћете да демантујете оно о чему смо данас говорили, а не тиме – ми имамо поверење у једнога, један је "pontifex maximus" он је врховни Бог – сизерен, он одлучује о свему и ако је он рекао, онда је то тако. Дајте неки аргумент, па кажите да нешто од онога што смо данас рекли није тачно.

Увертира за НАТО агресију: Рамбује

Момчило Бојовић: Мислим да бисмо много боље прошли и да бисмо демократску и другу енергију усмјерили и да би резултат била далеко боља. Дакле, то је разлог а не никакво подаништво, владање или гледање на идоле.

Ја сам вјечито био антикомуниста, и породично и лично, али не треба о томе сада да причамо.

Српски радикали своју политику не мењају

Александар Вучић: Даме и господо савезни посланици, што се тиче прогона политичких странака, не ради се само о прогону српских политичких странака, већ се у Црној Гори ради и о прогону идеја и ту се види, ако хоћете, принципијелност Српске радикалне странке. Не мислите ваљда да нас Мило Ђукановић сада не би сачекао раширених руку, само да било какву жељу изразимо сачекао би нас три пута срданије него што је својевремено чекао ове наше коалиционе партнере. Али, ми нећемо јер нећемо своју политику да мењемо, а он своју сепаратистичку политику није променио. Видели сте шта се догодило и Момиру Војводићу кога су криминалци Мила Ђукановића сачекали на улазу и претукли само зато што пише текстове у листовима "Сведок" и "Дан". То је оно што се тиче Црне Горе.

Што се тиче демократског хабитуса, ви све време у оквиру тога говорите о једном човеку. Па људи, када то говорите, морате да знате какве су ингеренције и прерогативи власти тог човека. То уопште нису његове ингеренције, већ Савезне владе и Савезне скупштине.

Малопрече рече неко од посланика, мислим из Социјалистичке народне партије или из неке друге, да гувернер треба да нас уведе у Међународни монетарни фонд у Светску банку итд. Чекајте људи, где је ту демократија? О томе одлучује Савезна скупштина – тако пише у Уставу у члану 78 став 2.

Ако већ говорите о томе, нека неко прочита ту књигу и да се онда поступа онако како у Уставу пише. То је ваљда демократија. Није демократија да свако ономе кога воли да му да ради шта хоће. Не може тако.

Нисам ја ниједног тренутка рекао да сте ви комуниста, нити сам у том смислу нешто поменуо. Нисам ни ја никада био комуниста. Хтели су у војсци да ме учлане, нисам хтео, по то и није нека ствар за хваљење нити је то нешто битно.

Не видим разлог за толико жучи, а ја постављам вама питање зашто Савезна влада, у чијем је саставу и ваша странка, није преузела ингеренције власти у Црној Гори? То је ваљда основни циљ Савезне владе? Зашто динар није средство плаћања? Зашто није Савезна управа царина у Црној Гори? Зашто није савезна полиција.

То су све питања на која нема одговора. За то ми нисмо криви. Треба и то да се зна.

Силом закона најурити нераднике

Момчило Перишић: Ако се добро сећамо, неки су шетали Косовом и Метохијом непосредно пре пада Косова и Метохије и обећавали народу да и један војник НАТО-а ако дође, њих неће бити ни у Савезној ни у Републичкој влади, а осташе.

Подсећам и молим, ако хоћемо проблем да решимо, као што рече Баки, морамо бити јединствени, јединствени пре свега у доношењу онога што је на нашем нивоу да уралимо и створимо могућност извршним органима да успешно обављају своје дужности, а ако то не раде, да их ми силом закона присилимо да раде, односно да елиминишемо оне који не раде.

Немам лично ништа против оних људи који су потписали капитулацију и вама спречили да остварите оно што сте хтели, али да ли наш човек и наш народ има поверења у полицију и војску док су ти тамо, а потписали су капитулацију дела територије. Да ли народ има снаге да пошаље своје синове таквим људима. Када се томе дола да се прети Хагом, ствар је веома незавидна. Зато молим да схватимо ово што сам рекао као добронамерно, а ни најмање да некога повредим.

За Косово и Метохију неопходна конкретна решења

Александар Вучић: Даме и господо савезни посланици, Српска радикална странка је била једина политичка организација која је јасно, гласно и јавно прошле године, у време доношења мировног споразума Ахтисари-Черномирлин, била против његовог прихватања. Да ли се некоме свиђа или не таква политичка чињеница, то је друго питање.

Представник томахавк демократије: Момчило Перишић

Али, морам да подсетим господина Перишића на нешто друго. Када немате политичку аргументацију којом бисте некоме нешто замерили, онда поставите да ли ће неко да изађе или неће да изађе из Владе. Тада смо изашли из Владе. Накнадно смо ушли из неких других разлога, између осталог и због овога да се то не би дешавало у Бујановцу, да нам багери не би били најважније оруђе у борби против свега и свачега и да се не би збивало оно што се данас дешава.

Морам да кажем нешто господину Перишићу, пошто сам то дужан, а имајући у виду све оно што се објављује свакодневно у вашим, господине Перишићу, ДОС-овим медијима. Ви видите специјализовану емисију "Трибунал у Хагу". Видите да се она емитује скоро сваки дан на тим медијима. Мислим да је Нина Видаковић уредник, можда још неко, а можда сам и погрешно, није битно. Ко то форсира? Ко на томе инсистира?

Ја се сећам ваших правих патристичких изјава из 1991. и 1992. године. На Правном факултету сам водио групу људи српских младих националиста која се супротстављала оном анационалном и антинационалном току на Правном факултету, па смо вас узимали као пример, ваше изјаве са источно-мостарског ратишта. Сећате се тих изјава. Сутра ће вас у Хаг отерати, јер су то речи мржње. Није онда проблем у нама него у онима који то чине. Наравно да су криви они који су потписали капитулацију, јер не смеју да је потпишу ни по чијем налогу, ни по чијем наређењу.

Наравно да свако треба на такав начин да одговара, али је и политичка одговорност и свих оних који су то одмах прихватили, не само што су прихватили него су многи хтели да прихвате и оно што је у Рамбујеу нуђено, а нуђено је много горе од тога, нуђена је окупација целе Србије.

Данас је најважнији задатак, и у томе се слажем, да покушамо да нађемо решење, јер проблем постоји. Како да се пронађе решење за излазак земље из те кризе. Како да вратимо ту територију а да опет не бомбардују Србију или ће мо опет да говоримо – мрски Запад који није схватио демократске промене у Србији и демократске промене у Савезној Републици Југославији.

Због тога мислим да је најважније да нам се понуде конкретна решења и да се каже, за месец дана, за два месеца, три или пет месеци, али да се каже када ће Савезна Република Југославија и Република Србија имати потпуни суверенитет. Један од важних и битних елемената потпуног суверенитета и облика државне власти нису само територије и народ, већ је то монопол физичке приноде на одређеној територији.

То је наш проблем на Косову и Метохији и зато немамо суверенитета на Косову и Метохији, али зато немамо два од три или чак сва три битна елемента подручју тог дела Пчињског округа који је тренутно окупиран. То је наш проблем који најхитније мора да се реши.

Припремио
Ивана Томић

БЕЗ КВОРУМА О ЈУГУ СРБИЈЕ

Почетком децембра на дневном реду оба дома Савезног парламента нашла се расправа о окупацији југа Србије која брине и испуњава гневом све грађане ове земље, осим црногорских, шиптарских и других сепаратиста и посланика ДОС-а.

"Позајмљена" сала Републичке скупштине (председавајући, Драгољуб Мићуновић, који је на претходној седници обећао да ће се следећа седница одржати у реновираној згради спаљене Савезне скупштине, није одржао реч), била је тужно празна. Посланици ДОС-а, уместо да учествују у раду Скупштине (зашта су изабрани и плаћени) и покажу грађанима угроженог региона да воде рачуна о њиховом јаду и муци, у скупштинском ресторану и кулоарима делили су "милијарде долара" и амбасадорска места. Није их се тичала судбина државе коју им је народ, у афекту, поверио на септембарским изборима. Просто речено, није било кворума ни за неки озбиљнији закључак, а камоли акцију.

Заседање Скупштине обележио је и један преседан. Без основа, дајући себи неку важност, савезни министар унутрашњих послова, Зоран Живковић, условио је да део седнице буде затворен за јавност, јер је намеравао да изнесе неке "тајне" податке, који нису за уши "обичних" грађана. У помоћ је, кршећи Пословник, позвао и полицијског генерала, Обрада Стевановића, команданта јединица посебне на-

мене за територију окупираних општина Бујановца, Прешева и Медвеђе (тзв. Прешевске долине). Али, на инсистирање посланика Шешеља, поменутом генералу ускраћена је скупштинска беседа, на коју и није имао право. Чуди нас да је један министар тражио тајност свог излагања, када је савезни премијер јавно изнео свој експозе. Да ли се, можда, господин министар, виђенији функционер ДОС-а, сматрао важнијим од председника и свог коалиционог партнера из СНП. Или је хтео да заштити своје незнање.

Када су телевизијски сниматељи најурени из Скупштине (није им први пут), савезни министар је, не трепнувши, рекао толико глупости, чиме је још једном доказао да је залутао на кључну државну функцију и да ДОС нема озбиљне и компетентне људе. Ништа тајно што ЦИА, НАТО и пола света не знају није рекао. Представио се само као добар статистичар и познавалац боја. Најтеже му је било да научи имена десетак локалних географских појмова. Ако је и од министра, много је. Убеђени смо да се убудуће неће играти "жмурке".

У складу са схватањима демократије Српске радикалне странке, "Велика Србија" преноси интегрални текст "тајног" говора министра унутрашњих послова, да би грађани били упознати са збивањима у највишој институцији савезне државе.

Др Војислав Шешељ: Даме и господо савезни посланици, господин Мићуновић је прочитао члан Пословника који се тиче јавности или тајности рада седнице. Седница може бити отворена за јавност или затворена – наш Пословник не познаје средња решења.

Друго, чак ако будемо пристали да слушамо министра унутрашњих послова и једног србијанског полицијског генерала, чиме ви мене можете обавезивати да после у расправи не понављам све оно што сам од њих чуо?

Ово је неозбиљно.

Даље, шта то значи? За кога је тајна ова седница?

Само за наш народ. Американци и Ција знају шта се све дешава на југу Србије. У овој сали има посланика који су на дневној вези са Вилијемом Монтгомеријем, америчким амбасадором.

Председавајући др Драгољуб Мићуновић: Молим вас да се понашате пристожно и да не оптужујете своје колеге.

Др Војислав Шешељ: Ово је процедурално питање.

Председавајући: Процедурално је само када се дискутује о томе да ли може овај члан да се примени или не. Председник упозорава говорника да напусти говорницу.

Скупштина је ово изгласала, господине Шешељ.

Др Војислав Шешељ: Ја ово оспоравам. То је кршење Пословника.

(Председник звоном упозорава говорника да напусти говорницу)

Нисам завршио своје излагање.

Председавајући: Завршили сте га (Председник и даље инсистира да говорник напусти говорницу)

Др Војислав Шешељ: Немојте тако да се понашате. Правите циркус од ове Скупштине.

Председавајући: Ви то правите увек.

Све у Скупштини мора бити јавно

Др Војислав Шешељ: Овде ће излагање једног човека бити тајна, а излагање других људи неће бити тајна. Шта то значи?

Друго, овде треба да говоре министар унутрашњих послова и министар одбране. Шта имају полицијски генерали уопште да долазе у Скупштину? Шта имамо од њих да чујемо? Хоћемо ли о стручним питањима да расправљамо? Хоћемо ли расправљати о тактици, операцији или ћемо водити политичку расправу о питањима безбедности зем-

ље? (Председник упозорава говорника да заврши излагање)

Немојте тако да се понашате, јер ћете вештачки да стварате инциденте. Ваљда овде никоме није стало до вештачких инцидента.

Нема никаквих разлога за тајност. Ако посланици воде расправу јавно, онда све што се чује у овој сали треба да буде јавно. Ако је експозе председника владе био отворен за јавност, зашто онда излагање министра и полицијског генерала треба да буду тајна у односу на српску јавност, а ни за кога другог то није тајна. Можда Монтгомери зна и пре његовог излагања шта ће да каже. Немојте овде да се играмо демократије.

Председавајући: Добро, завршили сте.

Господин Шешељ је искористио ову прилику за један свој маркетинг.

Ствари не стоје тако. Ја не бих желео да овакве инциденте имамо у Скупштини. Ситуација је превише озбиљна и тако треба да је третирамо. Постоје сигурно неки детаљи, овде су и неке мапе, које сви не треба да знају, онда ће то знати шира јавност и све оно што помиње господин Шешељ. Само се о томе ради.

Желели смо да овде посланици чују неке ствари, не из новина, шта се тамо дешава и да ли има 500 или 5.000, и ко је,

где и шта је, односно да чујемо једну стручну анализу. Значи, имамо право да позовемо стручњаке да нам помогну у једној дебати и то је у сагласности са Владом и њеном жељом да говори о овој ствари. Став 4. члана 218. каже: (цитира члан). Из тог разлога ваша интервенција процедуралне природе није имала никакву основу за толику нервозу.

Због тога бих молио посланике да приступимо нормалном излагању – да чујемо господина министра и да чујемо господина генерала.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места) По ком основу је позван полицијски генерал?

Председавајући: По основу тога што може да га позове председник Већа и са тим се сагласи Влада. То може по сваком основу и то је свима познато.

Дајем реч господину Живковићу, министру унутрашњих послова.

"Тајни" извештај министра полиције

Зоран Живковић: Прво ћу појаснити основ на основу кога је генерал Обрад Стевановић ту. То је из разлога што је у копненој зони безбедности Србије то уопште у надлежности Министарства унутрашњих послова Србије и господин Обрад Стевановић је персонално задужен за јединице посебне намене за ту територију.

Сматрам лично да би било добро да смо имали више контаката са свим амбасадорима за ових 10 година и не бисмо дошли до овога где смо сад.

Савезно министарство унутрашњих послова, као што знате, од 1992. године упало под талашњег Републичког министарства је постало музеј полиције и због тога је такође потребно да овој седници присуствује неко из Републичког МУП-а, а посебно господин Стевановић, који је директно за то задужен.

Као што знате, копнена зона безбедности постоји од 10. јуна 1999. године, када су снаге КФОР-а дошле на подручје АП Косова и Метохије и од тада до 5. децембра, до пре два дана, извршено је близу 400 напада, провокација, упада на подручје СУП-а Врана, Прокупља, Лесковца, Новог Пазара. Од тога је више од 300 напада било на објекте и припаднике МУП-а, на цивилне објекте и на објекте Уједињених нација. У овим провокацијама, упалима и нападима убијено је 19 лица, од чега 8 цивила и 11 припадника МУП-а Србије. Рањено је 39 припадника МУП-а.

Три цивила су такође рањена, два припадника мисије Уједињених нација, а у нападима су отета два цивилна лица.

У периоду од 10. 6. до 31. 12. прошле године, евидентирано је 46 оружаних напада и провокација, а од 1. јануара ове године, до 5. децембра, евидентирано је преко 400 оружаних напада.

Највећи број напада је извршен са подручја АП Косово и Метохије на локале локалне полиције у селима Кончур, Добросин, Мали Трновац, Ђорђевац,

Лучани, Церовек, Маровац, Бујановац, Свирце, Тачевац и друга.

У овом тренутку снаге МУП-а Србије контролишу сва насељена места у зони копнене безбедности, осим села Добросин, Брезница, Чар, Муповац и део села Лучан, а такође и Велики Трновац је ван контроле.

Коришћена су у овим нападима разна оружја, аутоматско наоружање у 40 случајева, митраљези у 85 случајева, снајпери у 48 случајева, ручне бомбе у 7, ручни бацачи у 12, минобацачи у 62, тромблони у 6, минска експлозивна средства у 40, а у 19 случајева остала експлозивна средства и направе.

Запаљено је више кућа, уништено је и оштећено више возила, од чега седам возила МУП-а Србије.

По ком основу је позван полицијски генерал: др Војислав Шешељ

У овом периоду откривено је 13 случајева подметања експлозива, откривено је 15 килограма пресованог и пластичног експлозива, два сатна механизма. У 12 случајева је откривено и укључено 15 противтенковских мина.

Знате за оно што се десило 20. и 21. Значи, прво је био један напад на објекат Комитета Савезне владе за сарадњу са мисијом УНМИК-а, где је погинуо један службеник, и оно што је почело 21, а то је упад веће групе албанских терориста. Такође је било планирано да се заузме зграда приштинског универзитета, што је спречио КФОР и да се заузме Бујановац, што је спречено од стране наших јединица.

Није чудно то што су албански терористи покушали да ураде оно што су покушали. То не треба да нас чуди, они раде свој посао. Нас не треба да чуди њихова жеља да прошире ситуацију са Косова и Метохије на рубна подручја, на Бујановац, Прешево и Медвеђу.

Није ни чудно што снаге КЕЈФОР-а, не само сада него и у неким ранијим случајевима, вољно или невољно, помажу активно или пасивно у тим акцијама

албанске терористе. То је нешто што можемо да сматрамо аксиомом.

Мислим да упад ове велике групе терориста на подручје копнене зоне безбедности има и трећу одговорну страну, а то су наше снаге безбедности које, пошто сам се скоро почео да упознајем са ситуацијом, мислио сам да од када постоји копнена зона безбедности, од када постоје снаге КФОР-а на територији Косова и Метохије, да постоје одговарајуће оружане снаге, војне и полицијске на том подручју, да постоји заједничка команда, да постоји усаглашено анализирање и одлучивање по питању Косова и Метохије и копнене зоне. Нажалост, то није тачно.

Не постоји никаква озбиљна координација између важних државних субјеката који би требало да буду задужени за овај проблем. Од инцидента, ангажовањем Савезног министарства за одбрану, за унутрашње послове, председника Владе, председника државе, начелника генералштаба, коминистра у МУП-у Србије, генерала из МУП-а Србије, снаге су консолидоване на том подручју.

Дошло је доста снага из Београда и из унутрашњости Србије којих није било на том терену, којих није било довољно у ситуацији када је дошло до упада терориста. Што је најгоре, то морам да кажем, ја имам сазнање да су постојали релевантни обавештајни подаци да ће се то десити. Ти подаци су били познати већ 2. новембра ове године. Поверавање оних којих су их мени презентовали 24. и 25. новембра, са тим подацима су упознати одговорни за заштиту на том подручју. У тој информацији је јасно писало шта ће се десити са прецизним сценаријом који се поновио на терену. Уз жељу албанских терориста да учине то што су учинили и уз активно или пасивно помагање од стране КФОР-а, проблем је у томе што наше снаге у том тренутку ни по броју ни по нивоу организованости нису биле довољне да спрече њихов упад, а знале су да је било предвиђено врло јасно да ће се то десити.

У овом тренутку снаге полиције, из онога што смо имали прилике да се упознамо, из информација које имамо из МУП-а Србије, из онога што смо председник Владе, министар одбране и ја јуче имали прилике да се упознамо и лично на терену, снаге полиције су спектабилне. Оне могу да пруже безбедност на тој територији свим грађанима, да спрече било какву активност терориста агресивно према Бујановцу или према осталим местима на тој територији. Снаге Војске Југославије су на својим положајима. Оне апсолутно дају адекватну подршку ономе што полиција ради у зони копнене безбедности. Да подсетим, у зони копнене безбедности само полицијске наше снаге могу да буду, војска не може да уђе. То је поштовање и Резолуције 1244 и Војно-техничког споразума из Куманова.

Оно што у овом тренутку ради политика и дипломатија сада има и основу и упориште у ономе што је стање на те-

рену. Значи, снаге одбране су такве да могу да очувају стање у коме се сада налазимо, да се не погорша. Оне апсолутно имају потенцијале да применом оружја, акцијама, избеже терористе или да их униште на том подручју, али за сада не постоји одлука о таквом начину решавања ситуације, јер би оружана интервенција, односно акција довела до великих губитака, великог срозавања, по нашим проценама, које би биле опасне и за становништво у том крају и за припаднике војске и полиције. За сада је одлука политике да се и даље истрајава у напорима да се то реши на миран начин, што не значи да смо спремни да ту ситуацију у којој се сада налазимо толеришемо у неком дужем периоду.

Оно што је реакција света, на који, волели га ми или не, на који морамо да мислимо у овој ситуацији, без обзира на то да ли је у праву или није, да ли нам је пријатељ или непријатељ, постоји једна реална снага међународне заједнице коју смо осетили на својим летелима и главама прошле године, оно што је ново то је да су те међународне организације и тела почеле да осуђују дивљање албанских терориста вербално, са изменењем речником, са акцијама које су сада у знацима. Са те стране мислим да можемо да будемо задовољни, и врло смо незадовољни што је то остало само наречима, што не постоји нека активнија акција против терориста. То је оно што је неки поглед Министарства на ову ситуацију. Господин Стевановић има апсолутну и детаљну информацију о стању на терену, о дневном стању, о положајима наших јединица и терориста. На Републичком МУП-у, и на војсци, је да разраде план за очување ситуације каква је сада, односно да не иде даље у ескалацију и план за употребу силе ако дипломатско и политичко решење не буде – ако до њега не дође.

Апсолутно има оправдања да генерал Стевановић да свој извештај о стању на овим подручјима.

Полицијски генерал не може за говорницу

Др Војислав Шешељ: По Пословнику имам право да тражим реч. Ја сам шеф Посланичке групе. Тражим реч по Пословнику.

Председавајући: Ништа се у међувремену није догодило осим што је говорио господин Живковић.

Др Војислав Шешељ: Ја сам мирно сачекао да заврши министар, нисам га прекидао, сада тражим реч по Пословнику.

Сада нису укључене камере и немојте да ме злонамерно оптужуете да злоупотребљавам говорницу.

Председавајући: Изволите.

Др Војислав Шешељ: Даме и господо савезни посланици, члан 83. Пословника гласи: "У раду седнице већа могу да учествују само председник, потпредседници и чланови Савезне владе, гувернер и заменик гувернера Народне банке". То је члан 83.

Постоји још један члан, члан 161. који предвиђа, када су заједничке седнице присуство председника Републике или страних делегација, кад је председник страног парламента, стране владе итд. Не може нико други да присуствује седници већа.

Председавајући: Господо посланици, намера је била, и Владе и наша, да што детаљније обавестимо посланике о овом случају.

Ми имамо члан 44. који омогућава да када је потребно да се на разним комисијама или одборима разматрају неке детаљне ствари, да се онда могу позвати и експерти.

Др Војислав Шешељ: Нека то онда иде на комисију и одбор. Не може да се крши Пословник.

Председавајући: Пословник дозвољава могућност онога што се зове аналогна, да у овом случају извештимо посланике о овом изузетно важном безбедносном питању.

Др Војислав Шешељ: Може, али писмено да се извести. Али полицијски генерал не може да изађе за говорницу.

Председавајући: Дајем паузу у трајању од пет минута како бисмо извршили консултације.

(Наставак рада после паузе у 16,35 часова)

Перформанс са шареним мапама

Зоран Живковић: Уз све поштовање одлуке овог већа и свих посланика, мислим да је неозбиљно да се око овако озбиљне ствари повлачимо за посланичке нејасноће. Значи, није забрањено да генерал полиције долази на седнице и објашњава оно што је његов посао. Није он дошао да објасни политичку ситуацију, него ситуацију на терену. На терену су снаге Војске Југославије којима командује генералштаб и снаге српске полиције МУП-а Србије којима командује тај генерал.

Председавајући: Господине министре, прећите на објашњење мапе.

Зоран Живковић: Ова наранџаста линија је административна граница између Косова и Метохије и Србије. Ту је постављена Кумановским споразумом, а знате ко је то потписао и зашто је потписао. Жута линија је та граница од пет километара. Ове плаве позиције су позиције терористичких група. Зелене позиције су позиције МУП-а Србије. Црвене позиције су позиције Војске.

У овом тренутку терористи контролишу око 100 км² територије. То је оно што контролише та терористичка група, без икаквог присуства снага полиције.

У овом тренутку постоје снаге војске, која је пришла на пет километара, мислим до те границе, са довољним наоружањем да гарантују да ту неће бити могућности даљег активирања терориста и постоје полицијске снаге које су, по мом сазнању, оног дана када се то десило биле три до четири пута мање него што је потребно и дозвољено и било

могуће и по Резолуцији 1244 и по Кумановском споразуму.

Ја сам рекао да постоји одговорност наше стране и била је прилика да генерал каже шта мисли, али господин војвода га је спречио. То је ситуација у којој се сада налазимо.

Ја сам јуче био са председником владе и министром одбране, обишли смо војне јединице у Бујановцу. Били смо заједно и у штабу полиције и у штабу војске, а потом сам ја обишао са коминистром Републичке владе и неке положаје полиције. Ушли смо у село Лучане, близу цамије, где се тај део села контролише са наше стране, а са друге стране села не и село Велики Трновац, које је спојено са местом Бујановац, где има преко 6.000 становника, сви су Албанци и тамо полиција не улази. Она има снаге да на силу избаци терористе, али би то произвело велику галаму која, ка-

Албански терористи раде свој посао:
Зоран Живковић

ко сада стоје политичке и дипломатске процене, није неопходна у овом тренутку.

Сада су тамо снаге полиције које нису само из тог редовног састава, него и оне снаге које су створене за овакве ситуације.

Овај проблем са некоординацијом добром између штаба војске и штаба полиције је, надам се, јуче решен, јер је један од главних послова које смо јуче председник Владе и ми са њим требали да учинимо, а то је да се направи један заједнички штаб, једно тело, једна заједничка команда где би дневно биле консултације између онога шта ради полиција и шта ради војска и шта ради Државна безбедност, не да војска преузме команду над свим или да то ради Државна безбедност, него да свако остане у зони одговорности оно што је његов посао али да постоји ажурна размена информација.

Не знам да ли је то завршено.

Војска је одмах именовала своје људе за заједнички штаб, не знам да ли ће полиција данас да заврши. Рекли су да врше консултације. Председник Савезне владе је био у Влади Србије и догово-

рено је све. То још више диже ниво безбедности на том подручју.

Данас је била испалена једна граната на село Лобардинци, далеко од наших положаја. То је провокација и није узвраћено на тај акт.

Јутрос смо добили уверавања да постоји стратешки план за интервенције на том подручју, ако политичке и дипломатске активности не крену добро. О томе када ће то бити извршено ако буде извршено, биће обавештења.

Ако има питања спреман сам да одговорим.

Признање Шешеља

Љиљана Чолић: За очекивати је да ће господа из бивше леве коалиције, која се распала, искористити и ову расправу, колико год да је ситуација трагична, за свој пропагандни програм, за своју промоцију пред републичке изборе, па бих у име тога желела нешто да кажем.

Пре свега, господо из коалиције СПС, ЈУЛ и радикали, где год сте ви, или где год се по вашем налогу неки метак испалио у последњих седам-осам година, Срба готово више и да нема, територију смо изгубили, а непријатељ се умножио, па тако испада да ви нисте ни гађали непријатеља, него српски национални интерес.

На претпоследњој седници, ако се не варам, господин Живорад Игић је рекао како тај проблем са Албанцима на Косову датира још из 1912. године. То је основно и елементарно непознавање наше националне историје. Сви ми знамо да тај проблем са Албанцима на Косову датира још из 19. века, да су они још 1878. године, оснивањем албанске лиге у Призрену, исказали свој национални програм, везан за територију Косова и Метохије. Међутим, то данас није важно, а важно је нешто друго.

То што су Шиптари наумили још у 19. веку, какве год да су све претходне српске и југословенске власти биле, њима није пошло за руком, све до владавине Слободана Милошевића и њихових сабораца. То је јако битно, јер ово што се данас дешава у Прешевској долини и оно што се у последњих година дана дешава на Косову и Метохији, то је резултат, господо, ваше политике, ваше оружане борбе и ваше дипломатске борбе.

Пред собом имам један документ од 23. августа 1994. године. То је отворено писмо српских интелектуалаца из Приштине, које су упутили свим националним, државним, политичким и другим институцијама Савезне Републике Југославије, Републике Србије и Црне Горе, са захтевом да се одлучно стане на пут калкулацијама са овим делом српске државе и српског народа. Ја нећу ово писмо читати интегрално. Они овде, између осталог, кажу: "Космет се већ четири године заобилази од стране актуелне српске власти, која је добила историјску шансу и имала историјску обавезу и одговорност за озбиљно решавање једног од најкрупнијих питања српског народа.

Пред очима српских власти формирана је паралелна држава тзв. република Косово, која има свој устав, владу, своје законе, парламент, заставу, председника републике, средства информисања, своје дипломатске представнике у иностранству, који независно од државе Србије и Југославије комуницирају са међународним организацијама и страним државама. Та паралелна држава има своје политичке партије, које отворено делују против државе Србије и Југославије". Дакле, то је август 1994. године.

У овом писму, које је до вас свакако морало да стигне, када је већ дошло до нас, они су изнели девет својих захтева, а основни су да се најхитније предузму мере за заустављање албанизације и губљење Косова, да се разбије паралелна албанска држава, тзв. република Косово, и да Србија одмах донесе Закон о држављанству и разреши питање албанских емиграната.

Као што видите, нажалост, од свега, ви који сте имали власт у својим рукама на којима је почивала национална одговорност, нисте предузели ништа. У таквој ситуацији затиче вас, рецимо, 12. јануар 1995. године. Ово је текст из "Експрес политике", дакле, почетак 1995. године, где стоји: "Утврђени најповољнији правци за доурање оружја из Албаније. По налогу тзв. владе Републике Косово шиптарски илегални центри безбедности формиран су у свим деловима Косова и Метохије".

Молићу фино, какво наоружавање Албанаца на Косову и Метохији 1995. године?

Ко је био залужен за чување државне границе?

Ко је био одговоран за сигурност и безбедност свих грађана на Косову? Ви, господо!

И, коначно, једна врло паметна изјава господина Шешеља, ја му честитам на тој изјави, то је "Блиц", 1. октобар 1996: "Ако остане Милошевић, оде Косово". То рече господин Шешељ и утече у коалицију са Слободаном Милошевићем.

Сада се у експозеу господина председника Савезне владе помиње да је у Атини на завршеном скупу: Албанци као већина и мањина на Балкану, а, између осталог, истакнута је потреба за стварање српско-албанског дијалога.

О српско-албанском дијалогу, пре свега, о српско-српском дијалогу у вези са Косовом и Метохијом, а затим и српско-албанском, говорио је садашњи председник садашње државе др Војислав Коштуница уназад неколико година. Међутим, ви га нисте слушали. Слободан Милошевић га није слушао. Али, ми врло добро знамо да Слободан Милошевић није човек збора и договора, није био човек дијалога. Једино што је успешно урадио, то је било да потписује срамне капитулације и ултиматуме. Ето, толико господо.

Континуитет америчке антисрпске политике

Др Војислав Шешељ: (Реплика) Даме и господо, савезни посланици, левичарска власт је крива што није укинула аутономије 1990. године, кад је доношен Устав. Могла је, а није хтела. Мислила је – довољно је да се само надлежности скрате.

Левичарска власт је крива што је сматрала да ће, чинећи уступке Американцима, напokon, одвратити их од намере да униште Србију, па је чинила уступке поводом Српске Крајине, Републике Српске и прошле године поводом Косова и Метохије, прихватањем плана Черномирдин-Ахтисари, заједно са неким другим посланичким групама у Републичкој скупштини, изузимајући српске радикале. Показало се да Американцима не вреди чинити никакве уступке.

Што се тиче досовске власти и политичких партија које чине ту власт, десет година сте ви тврдили да је крив режим у Београду што западне силе воде такву непријатељску политику према српском народу. Сада сте ви преотели власт, једну функцију изборима, много више тога ван избора. Међутим, америчка политика се наставила истим темпом, истим интензитетом. Њих уопште не интересује што ви владате, њима је циљ да растура Србију и кренули су даље у растурање Србије. Јер, нису само Шиптари упали, Шиптари су само средство у три јужне општине. То су све извели Американци користећи Шиптаре као топовско месо, као што су то чинили ранији окупатори. И Турци су користили Шиптаре, и Немци су користили Шиптаре и формирали СС-Скендерберг дивизију, што сада раде и Американци.

Председавајући: Молим вас, наставиће излагање, то није реплика.

Др Војислав Шешељ: Ја сам, господине Мићуновићу, поступио у складу са Пословником. Разјаснио сам неке своје изјаве и ставове које је госпођа овде на један неприличан начин шитирала, а приметио сам да је ниједном нисте упозорили, иако је углавном говорила о стварима које немају никакве везе са дневним редом.

Председавајући: Истекла су два минута.

Члан 90. гласи: "Посланик има право да затражи реч, право на реплику само ако су његове речи изнете у расправи о тој тачки дневног реда погрешно схваћене, односно погрешно наведене".

Госпођа је прва говорила, према томе, то нису биле реплике, то су били говори.

Молио бих посланике да кад се јаве за реч кажу шта имају о овој теми, да се не враћамо кроз реплике и да не кршимо Пословник на овај начин.

Живорад Игић: (Упадица с места) Да гласамо да ли сам ја у праву. Она је заменила тезе, а ја желим то да објасним.

Председавајући: Молим вас, седите, будите љубазни!

Американци и Шиптари не дају ни пет пара за Кумановски споразум: делегација СР Југославије

Живорад Игић: (Упадица с места) Како Шешел може да добије реч?

Председавајући: Молим вас, седите, шта имамо да гласамо! За реч се јавио господин Шешел, био је пети, а сада је четврти.

Др Војислав Шешел: (Упадица с места) Ја сам пети по реду.

Председавајући: Отпао је један говорник. Изволите, ово сада није реплика.

ЦИА покровитељ шиптарског тероризма

Др Војислав Шешел: Даме и господо, савезни посланици, као што сам рекао, Американци очигледно настављају са реализацијом својих антисрпских планова. Уосталом, пре неколико дана и Пол Бире, најугледнији енглески аналитичар, саопштио је јавности да је један од главних организатора упада шиптарских терориста у јужне србијанске општине Ција.

Шта Американци настоје да постигну овим упадом?

Прво, врше притисак на власт, да будете још кооперативнији у односу на њихову политику, јер ваш степен кооперативности мора сваким даном све више да се повећава. Само на тај начин Американци ће бити задовољни. Американцима је циљ да униште Србију као државу, да је сведу на минимум територија. Они су први удар направили тамо где им је било најлакше. То су три општине на југу Србије: Бујановац, Прешево и Медвеђа.

Следећи удар планирају на подручју Рашке области или тзв. Санџака. Тамо су већ до зуба наоружани муслимански фундаменталисти. Сценарио ће бити исти. Убашиће групу својих саветника, подигнуће терористе на устанак, освојиће неколико села, а онда ће са Запада доћи захтев да се не интервенише

војском и полицијом, да се преговара, да се разговара, да се тражи мирно решење.

Исто тако то чине и по питању ове три јужне општине.

У Прној Гори су шиптарски политички представници већ поднели захтев да се преуреди уставно уређење да црногорска скупштина буде дволонна. Доњи дом да буде Веће грађана, а горњи дом да буде Веће националних заједница: посебну делегацију да имају Шиптари, посебну Срби, посебну они који се изјанђавају као Црногорци, посебну муслимани, посебну католици из приморја који се, опет, све више изјанђавају као Хрвати, иако апсолутно никакве везе то нема са хрватским народом. Реч је о црногорским Србима који су само католичке вероисповести.

Дакле, исто се то спрема и у Прној Гори и показује став западних сила и према Милу Ђукановићу и према његовом режиму.

Следећи план и следећа акција се планира у Војводини. Отцепљење Војводине од Србије кренуће са два сценарија. Први сценарио је већ на делу – да Скупштина Војводине присваја све више надлежности које нема по Уставу, да отима буквално од Републике Србије на исти начин како је од Републике Србије отела покрајинску телевизију, односно Телевизију Нови Сад, која је власништво Републике Србије. Наравно, било је партија и у оквиру ДОС-а које су се вербално супротставиле, али ништа није предузето да се то спречи. Сваким даном нас бомбардују информацијама о све већем броју захтева и о све већем броју надлежности које ће преузети покрајинска власт.

Други план, који се већ у детаље разрађује, чија ће реализација почети после нове године, на чему увелико раде Јожеф Каса и његова странка – да се извоји перфидним методама седам општина на северу Војводине (Суботица, Мали Иђош, Бачка Топола, Кањижа, Сента, Ада

и Бечеј), па да се формира тзв. Заједница општина Панонија која ће имати своје органе, своју скупштину и извршни орган те скупштине.

То је амерички план. Ово што се дешава на југу Србије у ове три општине само је почетак, само први део плана, само увод у пројекат дефинитивног растурања Србије.

Шта је потребно учинити да се реализација тог плана осујети?

Прво, потребно је изградити минимум националног јединства по питању одбране државе. У ових 10 година тог националног јединства није било.

Увек је било странака које су на власти који су монополисале право да само оне брину о интересима српског народа и боре се за њихову заштиту и увек је било странака које су спремне да се договарају са западним силама на уштрб националног интереса, ако им то олакшава долазак на власт.

Међутим, увек се преваре они који мисле да могу да надмудре Американце и њихове савезнике из НАТО-а. Американци се тако лако не могу надмудрити. Они располажу сувише развијеним средствима – политичке борбе, шпијунско деловање, специјални рат, субверзивне активности и друге ствари – да би њима неки "јуноша" са Балкана који се узда у своју политичку спретност могао парирати.

Због тога, о овим стварима се мора отворено проговорити.

Није случајно да су Американци за себе одабрали окупациону зону управо уз тај појас – Прешево, Бујановац, Медвеђу.

Како Шиптари неометано да прођу кроз америчке положаје?

То је једноставно немогуће и они нису прокријумчарени, већ су пропуштени, послати из свих делова Косова, мобилисани су. Међу њима су данас и амерички саветници. Американци строго прате сваки корак наше војске и наше полиције.

Шта им је сада циљ?

Да доведу посматраче ОЕБС-а. Колико ја знам, већ су неки странци присутни на терену. И ОЕБС-ови посматрачи треба да запечате тренутно стање и окупацију овог дела територије. Министар Живковић је рекао да је реч о 10, односно 100 км², моје информације говоре да је ту најмање 200 км², али и ако је само 100 км² то је 10.000 хектара наше територије, а по свему судећи и више од 20.000 хектара. То је оно што је већ на одређени начин изгубљено.

Како је требало реаговати?

Требало је за један дан сузбити те терористе. Било би галаме, сигурно би било. Не би било бомбардовања. Рано је да вама прете бомбардовањем. Ви сте још у извесном смислу "мезимче", али вам стављају до знања шта вас чека ако не прихватите безусловно америчку вољу, па и по овом питању. Следећи захтеви ће бити много тежи – и Хашки трибунал, независност Косова, реорганизација уставног уређења, формирање конфедерације, давање елемената државно-

сти, поред Србије и Црне Горе, Косову и Војводини, могуће и Рашкој области и друго. Све је то амерички пројекат који је ваљда свима напакон кристално јасан.

Нема потребе, из тог разлога, да се овде "забија глава у песак", јер се тако од истине не може побећи. Очигледно, нашој држави је глава у песку. Наша војска и наша полиција су поприлично дезорганизоване, дезоријентисане и у њима се води политичка борба. Актери политичке борбе су странке ДОС-а, јер се сада врши главно прелуцавање ко ће где имати примат, ко у војсци, ко у полицији и друго. Тога сте ви сами свесни.

Та борба међу вама, која је већ почела, може да уништи Србију у потпуности и то је оно што је највећа опасност данас за Србију. Вама не прети никаква друга опасност, него да створите толики метеж, толики хаос, да заправо државе више нећемо ни имати.

Шиптари су овде само инструмент и само голо средство и ништа више. Они нису никакав субјект. Сутра ће њих послати у неки други крај и послаће их као појачање муслиманским фундаменталистима у Рашкој области, прегруписаће их и послати у Црну Гору, где год буде требало.

Многе ствари промичу вашој пажњи за љубав власти. Били сте спремни да склопите коалиције и са оним политичким партијама које, отворено рале на том пројекту, а сада нека цена мора да се плати. Сада Каса тражи да му се плати цена његовог учешћа у вашој коалицији.

Како ћете спречити конституисање Заједнице општина Панонија, седам оп-

штина, када свака скупштина општине тамо то изгласа и свуда Касина странка има већину? Како ћете то да спречите? Нећете то ни покушати да спречите и опет ћете преговарати.

Чујем приговор да ово није на дневном реду, али то јесте на дневном реду и то је суштина. Јер, није толико страшно ових 10.000 хектара, да није још страшније што се иза брда ваља и што је непосредно ту пред нама – што се оваквом политиком не може спречити. Јер, с једне стране, спремате закон о амнестији војних бегунаца, па мислите да ће вам се опет млади људи одазивати на војне или полицијске позиве да ступе и да служе у резерви. Ако донесете закон о амнестији неће вам се нико одазивати на позиве. Зашто неки људи да гину, а неки могу мирно да побегну у иностранство и после их амнестирасте? Ко је ту исплао паметан – онај ко је као патриота погинуо за отаџбину. Паметан испадне онај који је побегао у иностранство и сачекао да добије амнестију?

Цео концепт политике коју водите је лош и упропаштава земљу.

Не можете ви пуштати на слободу Фљору Бровину, а онда се чудити што је побуна у свим затворима у Србији – сада вам је неко други организовао побуну. Ко други? Ја већ поприлично дуго немам везе са затворима. Ко вам је то организовао? Када пустите терористу осуђеног на 12 година робије, поставља се питање шта ће на робији онај ко је украо кокошку, ко је украо новчаник у трамвају или обио самоуслугу – ако је Фљора Бровина на слободи. Погрешан је укупан концепт ДОС-овске политике

и има све шансе да дефинитивно запечати судбину Србије.

ДОС је апсолутно компактан (виц недеље)

Др Владан Батић: Хтео бих да одагнам бригу господина Шешеља. Дакле, нема никаквих борби у ДОС-у. ДОС је апсолутно компактан. ДОС ће још више победити на изборима 23. децембра. Онда када преузме све инструменте, политике и механизме власти, онда ће моћи и да се побрине о свему ономе што је у функцији једне реалне власти. Дакле, да одагнам вашу бојазност, нема ничега око тога.

Друго, годинама смо овде слушали по истој матрици, по истом сценарију, по истом клишеу излизане приче о патриотима и издајницима. Није то ствар реторике. Није патриотизам научна лекција из вечерњих школа, из дописних течајева. Није патриотизам прича о митовима и легендама, него је патриотизам чињење, акција, дело. Патриотизам је оно што једна власт оствари за своју земљу и за своје грађане.

Господине Шешељ, ви сте дуго учествовали у тој власти, за време вашег учешћа у тој власти ова земља и овај народ доживели су најгоре страдање и све најгоре у читавој својој вишевековној националној и државној историји. Према томе, ДОС сад мора "да вали кестење из ватре". Ово кратко време показало је како се мења однос и читавог домаћег јавног мњења и читаве међународне заједнице, како се стиче поверење у нешто што сте ви годинама упропашћива-

ПОРУКА МИНИСТРУ ЖИВКОВИЋУ

Потребно је изградити минимум националног јединства: др Шешел

ли, а ми морамо да исправимо, не под теоријом и политиком ината, пркоса, ратовања са целим светом, него памећу, дипломатијом, политиком, умећем. Дакле, потенцирањем оних највећих врлина и духовних вредности којима од вајкада располаже овај народ.

Председавајући: Реплику има господин Војислав Шешел.

Узурпирани све полуге власти

Др Војислав Шешел: Даме и господа савезни посланици, добро би било да прво господин Батић каже коју то још институцију система власти ДОС није преузео. Која је то институција? Имате војску, имате полицију, имате правосудје, имате јавна предузећа, имате све. Нема више ниједне институције која није под вашом потпуном контролом.

Друго, Српска радикална странка је била две и по године у Влади Републике Србије. То је период у коме су западне силе јуришале на Косово и Метохију и бомбардовале целу Србију.

Нисмо ми криви што је Србија бомбардована. Ми смо покушали да спречимо отимање Косова и Метохије. Нисмо успели. Можда нисмо успели јер нисмо били способни да то спречимо, али која је то снага била способна?

Друго, скоро да нема партије унутар ДОС-а која у некој фази није учествовала у власти. Демократска странка је била владајућа партија 1992. године, у Влади Милана Панића, 1992. година је година великог губитка српских територија. Овде је Нова демократија која је четри године била у Влади када смо изгубили Српску Крајину и Републику Српску. Ту је и Момчило Перишић који је био начелник генералштаба када смо све то губили, Вук Обрадовић, генерал, шеф кабинета Вељка Кадијевића.

Шта ви то причате? Овде су код вас најнеуспешнији из бившег левичарског режима. Небојша Човић је жарио и падио, својевремено отимао опозицији

Студио Б. Сетите се шта се све ту збијало. Све оно што је отпадало од социјалиста улазило је у ваше редове. Где је онда морална чистоћа, "с кола и конопца". Ту су људи са свих страна окупљени, сваки са огромним мрљама у биографијама. Највеће мрље су у вашим биографијама.

Што се тиче Српске радикалне странке, нама је, ако ништа, савест мирна јер смо гласали против окупације Косова и Метохије, а за окупацију Косова и Метохије, осим вас, биле су све остале политичке партије. Шта онда ви причате. У какве принципе можете да се закунете. У какве принципе можете да се позивате.

Председавајући: Господине Шешел, ја вас сада опомињем, јер се не држите ни времена ни теме.

"Морална чистоћа" демохришћанског лидера

Др Владан Батић: Господине Шешел, говор сте завршили причом о моралној чистоћи. Да вас подсетим на вашу моралну чистоћу. Ово је ваша новина "Велика Србија" са митинга на Малу Госпојину 1995. године, када сте рекли: "Браћо Срби и сестре Српкиње, Србијом влада лудац, психопата, човек са израженим самоубилачким синдромом – Слободан Милошевић, чији је отац извршио самоубиство" итд. "Жао би нама било тог човека да он није шеф државе, али он на тој функцији целу земљу води у самоубиство, целу државу у пропаст, због тога је опасан. Због тога га морамо склањати." То сте ви рекли, господине Шешел, и онда сте ушли у коалицију са истим тим лудаком и психопатом. Још нешто, господине Шешел. Поменули сте малопре некаку американизацију – ДОС је под утицајем Америке. Опет ваша новина, када сте били шеф Српског-четничког покрета "Велика Србија", 1. октобра 1990. године. Текст почиње: "Браћо Амери, настављајући традицију српског чиче, који је у Другом светском рату спасао на стотине ваших авијатичара и официра, ми, српски четнички, желимо да вам помогнемо. Овог пута шаљемо експедициони корпус четника у Ирак, да би вам помогао у тој борби са том гамади". А онда сте позивали на ваш конгрес БАС партију, па сте један број "Велике Србије" посветили и шефу те партије, Садаму Хусеину. Толико о моралној чистоћи.

У политици су могуће и грешке

Др Војислав Шешел: Господин Батић би морао јасно да разлучи читајући "Велику Србију" које су изјаве моје личне, а које изјаве његовог саветника Александра Стефановића.

Друго, господине Батићу, ви се изгледа не сећате када су Српска радикална странка, Демократска странка, Демократска странка Србије и Српски покрет обнове држали демонстрације пред палатом Београданка против Небојше Чови-

ћа, који је отео Студио Б. На крају, Српска радикална странка у неким фазама је подржала Милошевића, а некада му је била најтежи и најогорченији противник. Када? Када је Слободан Милошевић сарађивао са Американцима мислећи ако буде кооперативан да ће се Американци оканути Србије и да ће престати са даљим атаковањем на наше територије и на нашу независност.

Када је он био кооперативан по питању српске Крајине и Републике Српске, ми, српски радикали, били смо по затворима. Али, када се видело да не вреди бити кооперативан са Американцима и када је свима било јасно да америчка политика врши персонификацију, кад напада на Србију и српски народ само да би постигли циљ, а не зато што неку личност воли или мрзи, онда смо морали да станемо у одбрану отаџбине. Било је питање части, када су Американци кренули на Косово и Метохију, збијати редове. Тада су збијали редове буквално сви који су хтели. Српски покрет обнове није хтео својом вољом, иако смо му то меценима и годинама нудили.

Ви уопште нисте водили рачуна о времену када је Батић говорио. Ирак је врло важно питање. Нико у Србији, 1991. године, гођођо нико, није знао суштинску проблематику и наша јавност је била обавештена да је Ирак окупирао Кувајт. Скоро нико није имао појма да је Кувајт ирачка територија коју су му отели Енглези у процесу деколонијализације да би изборили парче земље најбогатије нафтом.

Кад је Ирак повратио Кувајт уз одређену америчку претходну благонаклоност, Американци су ударили жестоко, свом силином против ирачког народа. Иако ирачке трупе више нису у Кувајту, Американци с времена на време опет бомбардују Ирак. Зашто? Управо зато да би имали основ за одржање својих трупа у арапском заливу. То је суштина.

Наравно, у политици су могуће и грешке. По питању Ирачана смо се огрешили, и државни односи су пали на најниже гране неколико година, док иста судбина, која је задесила Ирачане, није задесила и нас.

На крају крајева, господине Батићу, својевремено када сам одлазио у америчку амбасаду по визу, за 15 минута сам добијао визу на годину дана са могућношћу више улазака и излазака, јер сам био антикомунистички дисидент познат у свету. Када сам почео отворено да штитим интересе српског народа, 1991. године, и супротстављам се америчкој политици, онда сам у њиховим медијима постао најозлоглашенија личност.

Немојте се заваравати, то што вас сада Американци тапшу по рамену, што вам дају огромна новчана средства за ваше политичке активности, да је то зато што сте лепа и паметни. Не, то је зато што вас инструментализују да рушите српске националне интересе, позиције српске државе. Када не budete потребни Американцима, одбациће вас као исцеђени лимун.

Наставак небулоза

Др Владан Батић: Само да довршим оно што нисам рекао, а ово сте ви говорили, господине Шешел, на митингу на Малу Госпојину. Дакле, наставак: "Због тога је опасан, због тога га морамо склањати, због тога га морамо психијатрија окружити за његово добро. И да наша трагедија буде већа, Србијом заправо и не влада Слободан Милошевић, Србијом влада црвена вештица са Деди-

Човек ван контекста: Владан Батић

на, Мира Марковић, још ружнија од Слободана Милошевића, али и опаснија". То су ваше речи, и ви сте после тога ушли у ту коалицију, господине Шешел.

Даље, овај текст, ово је ваша слика пред америчком амбасадом. Ви то завршавате речима: "А ви браћо Амери рачунајте на нас и пренесите Ирачанима поруку – четници долазе".

Сви српски непријатељи, пријатељи ДОС-а

Др Војислав Шешел: Господине Мићуновићу, врло је интересантно да ви проблематизујете питање права на реплику само када се ја јавим за реч, а требало би мало да водите евиденцију колико ко пута говори, ако је моје излагање изазвало реплику, онда мора само да се заврши по том питању.

Друго, наравно да је неистинито ово што Батић говори, битан је и контекст у коме су се неке ствари дешавале. Батић је човек без контекста, јер Батић у затвору, наравно, никада није био због политичких убеђења. Када сам у жестоком судару са Милошевићем, ја сам онда био и у затвору четири-пет пута. То говори о дубини политичких убеђења с којима сам наступао, а када је отаџбина у опасности не поставља се питање љубави и питање мржње. Ја, господине Батићу, могла не бих могао ни у трамвају да вас поднесем, али сам спреман да разговарам када је реч о неким озбиљним по-

литичким стварима, посебно о овим од националног интереса. Улазак у Владу, према томе, није ствар ни љубави ни мржње, али господине Батићу, ваша позиција је врло интересантна у свему томе, јер све оно што је икада јуришало против српског народа у протеклих десет година сада је ваш савезник. Јер, ви идете код Стипе Месића, а ви мени замерате што сам био у Влади са странком Слободана Милошевића, а вама је пријатељ Месић, вама су пријатељи сви српски непријатељи. Био вам је то и Мило Ђукановић, док вас је помагао дарушите режим у Србији, сада вам је он противник, сада имате друге пријатеље, и Изетбеговић је многим из ДОС-а био савезник и пријатељ, и Словенци, наравно, који су први заболели нож у леђа српском народу, то је суштина.

Сада, шта је питање морала, ући у жестоку политичку битку у којој се и најтеже речи могу користити, или сарађивати са онима за које смо сигурни да српском народу не желе добро, да желе да га униште, ви са таквима сарађујете.

Лаж о Српској радикалној странци

Миодраг Николић: Даме и господо, поштовани посланици, поштовано председништво, вероватно се не бих јавио да ми се није смучило као човеку са Косова, као човеку који је гледао своју кућу 12 дана по доласку НАТО-а како гори, а у тој кући је рођено нас 10. Све то што се догодило и што горе многе куће, и што је 300.000 Срба данас без дома у Србији, што се данас управо дешава, вероватно о овоме се не би расправљало да није било управо тих партија, СПС-а, ЈУЛ-а и српских радикала.

Пуних 10 година господо, на Косову Шиптари, шиптарска деца, 10 до 15 година старости нису нишла у школу Србије, нису учили по програму Србије. Није се сетио нико да донесе уредбе, како рещимо донесу уредбе за мобилне телефоне, за кола, за струју, не могу да се сетим већ тих бројних уредби, да пљачкају српски народ и онако осиромашен, и онако без хлеба, али се нису сетили да Шиптарима донесу уредбу и кажу: "Не пођете ли у школу за десет дана, прва казна ће вам бити 1.000 марака, ако не пођете за наредних десет дана биће вам поново 3.000 марака". И те како би онда пошли у школу, То су данас највећи зликовци, то су та деца која су у време трансформације, односно од расла деце, када је реч о одраслим особама, када се сетите оне колоне која је пошла из Приштине за Косовску Митровицу, углавном се видела та генерација. За ту генерацију терориста најодговорније су партије владајућег, хвала Богу, већ бившег режима.

Питама сада где је била тада Кертесова царина да не дође 10 до 15 хиљада цеви на Косово, где је била силна полиција од 120.000 полицајаца да сачува да не уђу преко граница, није радила свој посао него је чекала да пропусти који камион наводно са бананама или

поморанцама, а унутра је било оружје и наоружање.

Кажите ми у којој земљи Европе на прагу 21 века је могло да се појави толико наоружања на тако малој територији.

Где је била власт? Они су најодговорнији за све ово што се догодило. Довели су до тога да су довели чак и НАТО, да Американци испробају сво своје наоружање над српском нацијом, а Бога ми су их добро призивали и они који данас овде највише галаме, призивајући претећи – ако крочи страна чизма, Вировитица-Карлобаг итд. па су рекли да ће поднети оставке, а ево их данас овде да ометају рад да поразговарамо, поред овога што је Влада предложила, да видимо како бар неку наду да дамо тим јадницима који су без куће и домова, који су по помоћним шупама у Србији и ту преживљавају са својом децом без наде како и када да се врате.

Предлажем да на једној од следећих скупштина буде и та тачка разматрана, односно предложићу да се под хитно затражи од Уједињених нација, од свих међународних институција, ОЕБС-а, Савета безбедности итд., да ми отворимо тему Косова, а као прво и горуће је стварање услова за повратак Срба на Косово.

Апсолутно сам против даљег ратовања, а ако буде морало и натерају нас да ратујемо, предлажем да на челу, испред полиције и војске, буду они који су најодговорнији за све ово, а то је већина људи који данас овде седе.

Гледали кроз прсте шиптарским терористима

Др Војислав Шешел: Тражим реплику, поменуо је Српску радикалну странку.

Председавајући: Само је навео списак странака.

Др Војислав Шешел: То је списак у коме су и радикали били.

Председавајући: Господине Шешел, превише употребљавате реплику.

Др Војислав Шешел: Не може бити превише реплике у парламенту.

Председавајући: Пословник каже: "Посланик има права да затражи реч, право на реплику, само ако су његове речи изнете у расправи по тачки дневног реда погрешно схваћене, односно погрешно наведене".

Др Војислав Шешел: Тражим реч по Пословнику.

Председавајући: По Пословнику, изволите.

Др Војислав Шешел: Господине Мићуновићу, требали сте да читате шта пише пре него што сте Батићу дали реч. Када је Владан Батић добио реч рекли сте да му је поменута странка, односно коалиција ДОС.

Председавајући: Није поменута, ви сте је анализирали.

Др Војислав Шешел: Није битно дали сам ја анализирао, али се не односи на тај члан Пословника који сада читате. Морате у свим случајевима на исти на-

чин да поступате. Овог пута очигледно не поступате.

Претходни посланик је говорио о Српској радикалној странци и изрекао чисту лаж. Све оно што су Шиптари урадили по америчком налогу на Косову и Метохији, урађено је док је начелник генералштаба био генерал Момчило Перишић. Чим је Српска радикална странка ушла у власт, генерал Перишић је смењен. Када су Шиптари копали ровове на Косову, шеф Државне безбедности Србије је био Јовица Станишић. Чим је Српска радикална странка ушла у власт, Јовица Станишић је смењен, а сада је Јовица Станишић главни полицијски саветник шефа ДОС-а, Зорана Ђинђића. Морате да водите рачуна о својој функцији сликера Парламента доњег дома и да према свим посланицима на исти начин поступате.

На крају, како може царина да спречи добацивање оружја шиптарским терористима. Ниједан од њих није тражио царинску декларацију. Никада преко царинских прелаза није ишло то оружје или можда јесте, па нека сада ова ваша полиција размотри ко је то пребацивао, али једна ствар ја најважнија – исти су налогодавци и Шиптара и ДОС-а, Американци. Они вас као марионете у луткарском позоришту држе на уздама и Шиптарима дају једне задатке, а вама друге.

Опасна ситуација у Војводини

Маја Гојковић: Јуче је Парламент Војводине основао Одбор за уставна питања, који има задатак да поднесе предлог Скупштини Србије, која ће се формирати после 23. децембра, у циљу измене постојећег Устава, дакле, давања широке политичке и економске аутономије Војводини. Није баш све тако идеално како је колега пре мене говорио. Тамо је ситуација веома опасна и може лако да се повуче паралела између онога што се дешава већ дужи низ година на Косову и Метохији и онога што се дешава у последње време, откако је демократска опозиција освојила власт, односно успоставила власт на савезном нивоу, уз помоћ Социјалистичке народне партије Црне Горе. Наравно, није то ништа страшно колега, ви имате неке своје политичке интересе када сте то урадили и, наравно, успоставили власт помоћу преваре неких бивших људи који су били на власти на републичком нивоу.

Они очекују од нове власти, али надам се да неће бити тако, да Војводини пруже све оно што је народ 1988. године желео да смени. Исто онако како ви величате 5. октобар, тако се 1988. године народ обрачунавао са аутомашина у Војводини. Није их желео и надам се да ће се исто тако обрачунати ако будете покушати да направите нешто друго од Војводине, а не оно што смо ми желели и 1988. године, и они људи који гласају за нас и у овом моменту, гласају да Војводина буде само део Србије и ништа друго.

Што се тиче данашње теме, јуче су многе колеге говориле да је ова тема врло озбиљна, али не видим сврху нашег говора, ако Влада која је поднела Извештај сматра да ово није битно. Присутан је министар спорта, али ја не знам шта бих ја могла са министром спорта данас да разговарам о ситуацији на Косову и Метохији, једино о развоју спорта данас на том подручју Србије, на том подручју Југославије, ако то желе да чују колеге из Социјалистичке народне партије.

Упозорили су ме да Српска радикална странка не помиње довољно Југославију, ево да кажем то је југословенски, а пре свега србијански проблем ово што се дешава на југу Србије.

Видим да нема министра Зорана Живковића, иако се много не разуме у свој посао ипак је требало данас овде реда ради да присуствује, јер смо ми јуче због његових умних мисли о ситуацији на Косову и Метохији искључили

Војводина је део Србије:
Маја Гојковић

камере, искључили јавност. Дуго сам размишљала зашто је Парламент, зашто је већина демократске опозиције и Социјалистичке народне партије инсистирала да се јуче искључе камере док је министар Зоран Живковић имао своје излагање о ситуацији, а онда сам схватила да сте ви желели њега на неки начин да заштитите, јер је толико лаички износио те податке.

Показивао нам је карту коју је директор демократске опозиције Србије давно показивао на конференцији за штампу и објашњавао ситуацију на Косову и Метохији. Према томе, то није била никаква тајна јуче за јавност, него сте једноставно хтели да заштитите незнање Зорана Живковића, кога сте само из вама знаних разлога, а упућено и једној и другој страни као заједничка грешка, изабрали за министра полиције.

Оно што је он изнео, то зна свако мало дете у овој држави, а и много више. Проблеми нису настали од јуче, проблеми су настали одмах након бомбардо-

вања наше државе. Шиптари су се охрабрили на тој територији и искористили тај вакуум од пет километара. Формирали су један огранак УЧК-а, односно тзв. ослободилачке војске Косова на тој територији која се тамо зове ослободилачка војска Прешева.

Није случајно јуче о томе говорио и др Војислав Шешељ. Апсолутно се слажем да су баш Американци добили да штите ту зону зато што они пружају логистичку подршку тој тзв. ослободилачкој војсци Прешева и дозвољавају да поред њих пролазе континенти оружја и да се терористи са територије Косова и Метохије пребацију слободно поред њих и на други део територије.

Једино што они посматрају, амерички контингент КФОР-а, колико ми поштујемо Кумановски споразум. Ми га, нажалост, апсолутно поштујемо. Тамо не постоји војска. Тамо постоји само полиција која има лако наоружање. Жао ми је што није ту министар Живковић, да му све ово саопштим, пошто он појма нема шта се тамо дешава. Упозоравају југословенску страну да не предузима никакве акције, јер ће сносити последице.

Ја сам узбуњена да Влада Савезне Републике Југославије апсолутно ништа неће предузети. У извештају су навели да ће покушавати проблем да реше дипломатским путем. То је заиста смешно. Дипломатским путем се покушавао и раније решити тај исти проблем. Заборављате да за дипломатију треба двоје као и за преговоре. Албанска страна апсолутно није спремна за договоре, јер је то уопште не интересује, имају америчку заштиту. Сећам се, непосредно пре бомбардовања, да је делегација Владе Републике Србије одлазила безуспешно на преговоре у Приштину, али су Шиптари у то време, и њихов велики демократа, проф. Мићуновић, прочитао сам у Извештају, рекао: "Да је сва срећа да је победио Ибрахим Ругова", заиста сте ме изненадили господине Мићуновићу, да сте то изјавили у Стразбуру. Не видим каква је то срећа за нашу државу, јер је Ибрахим Ругова само једна идеолошка потпора Тачију и његовим терористима. Никакве ту разлике, заиста, нема. Дакле, ту немате с ким да преговарате.

Што се тиче дипломатије, главни су Американци, а они пружају логистичку подршку Шиптарима. За даље нешто нисте спремни. Не пише ништа у Извештају какве ће акције Зоран Живковић или министар одбране, или било ко да предузима, јер они да су храбри били би ту за време рата, за време бомбардовања Савезне Републике Југославије, а не би се сакривали по Црној Гори, као што се сакривао директор ДОС-а, Зоран Ђинђић, као што се сакривао данашњи министар полиције Зоран Живковић и још неки угледни грађани ове државе, чланови углавном Демократске странке. И није нека велика тајна за становнике Црне Горе да су се сакривали у Црној Гори у кући извесног угледног грађанина Црне Горе, сада већ покојног господина Миленка Вујовића. Ето, у каквом су они

друштву били, не треба ја да дискутујем. То би могле да кажу колеге, ако се не боје, из Црне Горе, али је чудно да министар Зоран Живковић, који је у таквом друштву боравио у Црној Гори, буде сада министар полиције. Ипак су, изгледа, то неке интересне сфере из Црне Горе и Србије одлучивале о томе.

Колегиници, која је јуче говорила, желим само нешто да кажем о пропаганди, а не односи се на њену странку. Односи се на директора Демократске опозиције Србије. Ми овде немамо намеру, када су озбиљне теме, да говоримо у пропагандне сврхе и да нас снимају камере. Јуче су неки снимали, неки нису. То је потпуно небитно. Зашто говорим? Мислила сам да ће бити неко из Владе. Они су наметнули данашњу тему, али видим да их не интересује. Није ни битно. Што се тиче пропаганде, видим колико је Зоран Ђинђић спреман да брани ову државу. Спреман је у изборној кампањи, уђе у ров заједно са Зораном Живковићем, натакне шлем, слика се, па онда брже боље потрчи у Београд да види како је испало на телевизији.

Председавајући: Госпођо Гојковић, пошто сте цитирали изјаву, шта сам рекао у Стразбуру, наравно, ви тамо нисте били, имате из друге руке.

Др Војислав Шенцел: (Упалица с места) Можеш да одговараш само када изађеш за говорницу. Као председавајући не можеш да одговараш.

Председавајући: Изаћи ћу: Када будем одговарао на све, тада ћу одговорити и на ово.

Шиптари кидишу на Топлицу

Вукић Вукосављевић: Даме и господо, колеге посланици, сувише је озбиљна тема да човек у овом дому не би узео учешће, да неке ствари овде разјаснимо и појаснимо шта се дешава и шта би требало радити у даљем периоду око спречавања тих ствари.

Било је овде пуно речи, пуно приче, па се залазило и у прошли век да би се неке ствари објасниле.

Ја бих, пре свега, хтео да кажем да смо трам да ови закључци који треба да се донесу, треба да иду у три правца. Треба да се односе на српски живаљ, нарочито на српски живаљ који живи на Косову и Метохији и у тампон зони, да треба да има поруку том шиптарском живљу и да треба на крају та порука гласно и јасно да каже тој Европи шта ми хоћемо и који су наши интереси, шта можемо да попуштамо и дозвољавамо, а шта не можемо да дозвољавамо.

Овде се и јуче и данас помиње Резолуција 1244. Помињањем те Резолуције покушава се наметање нечије жеље, знање или не знање, то ће сами да процене они који су говорили, да је надлежност КФОР-а по тој резолуцији да решава питање тампон зоне од пет километара.

Овде се говори како ми треба дипломатским путем да иллемо, да КФОР уђе у тих пет километара и да реши проблем наше државе. По тој резолуцији стоји да

у тој тампон зони од пет километара КФОР нема шта да тражи. То је питање наше државе, наших снага, било милицијских или војних.

По тој резолуцији, оно што се овде не помиње, бар ја нисам чуо да се поменуло, а требало би, то је да део наших снага треба да учествује у решавању проблема на Косову.

Могу да се сложим донекле са посланицима из тзв. демократских партија које кажу да је то потписано кад они нису били на власти и то је тачно. Ово што се сада дешава и овај део територије који је окупиран, десило се када су они на власти. Ако је за нешто претходно била крива претходна власт, ко је крив сада за ово што се дешава када су они на власти. Очигледно је да не треба давати посебан одговор.

Слажем се с тим да би проблем најбоље било решити дипломатским путем. Нико није овде за то да се проблем решава ратом и нико не жели и не призива рат. Волео бих да видим и чујем конкретно како дипломатским путем, и до када дипломатским путем?

Да ли то може да траје месец дана, два месеца, годину дана или неколико година, а да за то време живаљ који живи у тампон зони у овом тренутку мора да се расели, мора да побегне са тог подручја? Ако ми одуговлачимо са том дипломатијом, колико дуго тај живаљ онда мора да буде расељен?

Даље, поставља се питање да ли ће Шиптари да се задрже само на тој тампон зони.

У овом Извештају и у јучерашњим говорима каже се да имамо снаге да повратимо ту територију, али је процена да ће бити пуно жртава и пуно проливања крви. Вероватно да тога има, па из тих разлога идемо да дипломатским путем решавамо тај проблем. Зато, сада ме интересује, када се исцрпу све дипломатске методе, да ли ће се након тога смањити број жртава, ако се крене

Шиптари имају свој циљ:
Вукић Вукосављевић

у ослобађање тих територија? Да ли то значи да ћемо у том случају смањити број жртава? Да ли ће после пет, 10 година бити смањен број жртава?

Из тих разлога упућује се и позив Шиптарима на дијалог.

На који дијалог?

Они упадну на нашу територију и онда ми упућујемо позив да расправљамо зашто су они ушли у наше поседе. Тако је било са Косовом, покушало се дијалогом, па се није успело дијалогом. Они имају свој циљ и тај циљ је свима познат. Њима није циљ само Косово да преузму, њима је циљ да преузму и Прешево, и Бујановац, циљ им је да преузму, како је јуче спомињано, Санџак, тамо око Новог Пазара. Оно што овде није помињано, њима је циљ да преузму и подручје које се назива Топлица.

У Топлици живи чисто српски живаљ, нема Шиптара, али њима је и то циљ. Они који не знају, а требало би да знају, када покушавају да заговарају неке методе ослобађања тих крајева, да је по њиховим картама стварања "Велике Албаније", планирано да Топлица у којој нема шиптарског живља, која је успела да се сачува од продирања Шиптара, дакле, наша територија, уђе у ту њихову "Велику Албанију".

У овом Извештају само се на једном месту помиње тај део као Прохор. Нигде се не каже да продори и покушаји продирања Шиптара постоје и на том подручју. Нигде се не каже да на том подручју већ годину дана и јаче, од завршетка рата па надаље, имамо жртве. Имамо жртве како припадника милиције, тако и цивила.

Нигде се не види да ли Влада зна да на том подручју Топлице, 107 километара такозване границе са Косовом, имамо 21 село које улази у тампон зону од 5 километара, и да већ имамо села која су расељена, која су остала празна. Због напада Шиптара полако почиње да се повлачи и српски живаљ. Остаје територија небрањена. Пошто је територија планинска, брдска, можемо да доведемо полицијске снаге, колико год хоћемо да поставимо пунктове, али терен и ситуација је таква да за једну ноћ могу да прођу кроз милицијске редове и да се прошетају кроз Топлицу. То је зато јер је простор велики, а живља тамо има врло мало.

Јуче је у Извештају поменуто да се већ 2. новембра знао сценарио упада на ту територију, а ништа се није предузимало. Па, кад се знало, кад сте знали тај сценарио, онда се поставља питање – зашто нисте предузели нешто.

Неко је малопре рекао да не би могли да заузму територију ако нису имали подршку изнутра. Ако сте то знали, онда ко њима даје ту подршку? Сами размислите, па сами себи дајте одговор. То ме већ подсећа на разбијање претходне Југославије, када је нама на телевизији приказивано како се Хрвати наоружавају шлеперима, а ништа се није предузимало. Овде се нешто слично дешава.

Даље, поменуто је да већ постоји осуда у свету због таквог упада. Постоји, али каква осуда? Осуда која се завршава на неким речима да човек стиче утисак да им се даје подршка, да им се више даје подршка том осудом него што се стварно осуђују. Која је сада нада у тај свет да ће да се реши проблем, ако је осуда таква и ако сами кажете да се само завршава на речима, а да нема конкретних акција да се то решава?

У контакту са тим светом који вам је обећавао, дакле садашњој власти, да ће бити све решено – само кад дођете на власт, зашто сада тај свет то није решио?

Када се са друге стране погледа, нешто је другачија та прича.

Резолуција 1244, коју ми поштујемо у потпуности, а не поштује је шиптарска страна, не поштује је КФОР, сада нама дају до знања да ако ми покушамо нешто на нашој територији да урадимо да се одбранимо, да ћемо онда да добијемо опет своје. Ако су то пријатељи, ако су то пријатељске речи, шта је онда остало да очекујемо од оних који нам нису пријатељи у том свету?

Овде бих се осврнуо на једну јучерашњу дискусију да користимо ову говорницу за промоцију својих странака. Тај говорник је овде говорио тако да је говорницу користио за промоцију своје странке, а не да ми то примењујемо.

Ни најмање ми није интерес да у овом моменту, поводом ове теме, дискусију користим за промоцију моје странке. Имамо ми методе и начин како и где вршимо промоцију. Најмање је мени потребно, као становнику једне такве општине, да на основу ове теме промовишем своју странку. Најмање је мени потребно, јер се моји родитељи и село у коме живе налази у тампон зони. О овој проблематичној теми треба врло озбиљно да се разговара и тражи решење.

Мало пре сам чуо, не могу другачије да назовем него да кажем једну причу, где се упоређује како се живи на северу наше домовине и како се живи на југу наше домовине. Волео бих да ми неко каже шта је то у правима што је дато људима на северу, а није дато на југу. Шта је то што је више дато Мађарима, него Шиптарима? И једни и други су имали иста права. Шиптари су опет поступили онако како су поступили.

Као грађанин, долазим до закључка да прича која је била, више је контрапродуктивна за нас овде, па говори људима који живе на северу наше земље, ако хоће аутономију, ако хоће да се издвоје, онда треба да поступе онако као они доле, на југу земље.

Власт ДОС-а неспособна да обезбеди ред и мир

Филип Стојановић: Поштовани савезни посланици, најновија збивања у нашој земљи потврда су онога што смо ми, српски радикали, говорили у овом скупштинском сазиву на протеклим седницама – да је нова пучистичка власт ДОС-а апсолутно неспособна да обезбеди ред

и мир и да успостави уставни поредак на подручју наше земље.

Сталне нападе терористичких банди на југу Србије у копној зони безбедности, у општинама Прешево, Бујановац и Медвеђа, организују Американци желећи да створе хаос међу житељима ове три општине. Американци настављају са својом старом политиком, и после извесног времена шиптарски терористи ће опет заузети део територије, а онда ће НАТО да запрети председнику Коштуници и Савезној влади да се не сме употребити сила и да се не сме улазити у зону од 5 километара, па ће онда бити прекид ватре, обустава непријатељстава, преговори и тако у недоглед, а ДОС-овска власт све то посматра неспособна да нешто реши.

Не предузимају се потребне мере да се шиптарски сепаратисти спрече у даљим насртајима, да убијају српске полицајце и српску нејач. Таквим поступцима пучисти ДОС-а показују да им до наших националних и државних интереса није стало, већ иду потпуно на руку Американцима чији је циљ, даљим продирањем шиптарских сепаратиста, да окупирају што већу територију у општинама Бујановац, Прешево и Медвеђа.

Откако је извршена окупација јужне српске Покрајине, против које смо били једино ми српски радикали, ја сам, као и стотине хиљада наших сународника, приморан да живим изван Косова и Метохије, изван свог косовског поморавља, изван свог Гњилана у коме сам рођен и у коме су вековима живели моји преци.

После доласка окупаторског НАТО-а, ви из ДОС-а имали сте само речи похвале. Сада заговарате пакт са њима. Нисам био само спречен да боравим у својој кући у Гњилану, окупатори су ме, уз помоћ својих сабораца, Шиптара, ухапсили и спровели у војну базу "Бондстил" код Урошевца. Заробљен сам и са лисицама на ногама и рукама провео у тој бази 48 сати само зато што сам српски радикал, због тога што сам им се супротстављао, као и свима онима који су им били у служби. Од тада, са својим народом највећи број дана проводим у Бујановцу.

Из Бујановца Срби одлучно траже да надлежни државни органи реагују како би се спречило шиптарски сепаратизам и како би се осигурала безбедност за наш народ и њихове домове. Ми, Срби, желимо да будемо свој на своје и да се супротставимо намерама Американаца и западних сила да нам отимају део по део територије.

Кад кажем Срби, мислим на онај народ који је доле остављен од тренутне власти, мислим на све српске патриоте и на српске радикале који годинама указују на намере Америке и њених савезника.

За то време, док се ми тако окупљени спремамо да одлучно одбранимо оно што је наше, ресорно министарство Републичке и Савезне владе држи полицајце на административној граници са Косовом и Метохијом без основних средстава за живот.

Пучистичка власт ДОС-а није у стању да успостави уставни поредак: Филип Стојановић

У исто време, Зоран Ђинђић, сликан од стране мрачних медија, једва проналази на географској карти села у којима баллисти дивљају. Неколико дана касније, у недељу, каже како ће да затражи од НАТО-а дозволу да истера балисте из тампон зоне, али тек после 23. децембра.

Даме и господа посланици, ствар је врло озбиљна. Шиптарски терористи држе око 200 километара квадратних тампон зоне и неколико села у општинама Бујановац и Медвеђа. Налазе се наомак села Бујановца где се уклапају у ровове.

У време напада балиста на ове три општине, председник Војислав Коштуница позива Ругову на преговоре и шаље му телеграм саучешћа због погибје његовог саборца. Да ли је господин Ругова послао телеграм саучешћа за погинуле наше младе полицајце?

Због погубних потеза ДОС-а, како на унутрашњем тако и на спољашњем плану, наш народ још више испангта. Србија је још у великој опасности да брзо остане без ове три општине – Бујановац, Прешево и Медвеђа, као што смо остали и без Косова и Метохије.

"Палба" на Парламент

Зоран Живковић: Даме и господа, извињавам се што нисам био присутан од почетка седнице. Надам се да ћете уважити разлоге које не могу да вам кажем, али су они оправдани.

Нажалост, моје колеге су ми рекле да нисам пропустио ништа, осим понављања онога што слушамо о нама већ 10 година. Ни председник Владе, ни било ко од министара, није чуо никакав нови предлог у односу на оно што је до сада урађено. Било је описивања ситуације. Али, ја нисам чуо да је постојао било какав предлог који драматично мења потребу за нашим активностима на територији Бујановца и Прешева.

Чуо сам успут да је посланик Маја Гојковић рекла да сам лаик за политику, да је јуче искључен пренос да би се открило колико ја не знам то што се дешава на територији Бујановца и Прешева, да мала деца знају то што сам ја рекао. Потпуно се слажем са тим да и мала деца знају шта се дешава на подручју Бујановца и Прешева. Јуче је био генерал полиције који је требало да објасни све посебне стручне детаље за које ја апсолутно признајем да нису у мојој компетенцији. Ја нисам полицајац, ја сам политичар. Нити се гурам у оно што не знам, нити желим да управљам са оним што не знам. За то постоје професионалци. Политичка оцена онога што се дешава је на парламенту, на Влади на министарству. Са те стране, признаће и госпођа Гојковић, нисам лаик.

Чуло се да сам, као и многи из моје партије, за време НАТО бомбардовања био ван земље, да сам се крио под нечијим сукњама, ја се нећу бавити тим стварима ни тиме под чијом сукњом су се крили представници вашег месног одбора у Нишу и у осталим градовима у Србији, али дефинитивно нису били на ратишту, без обзира што су били на позицијама потпредседника Скупштине Србије, разних министарстава. Желим да вас обавестим само да сам ја све време бомбардовања био у Нишу. О томе постоје не докази, него различити записи. За све време бомбардовања био сам тамо. Једно време, по налогу команде Треће армије, носио сам униформу, јер је то било потребно по њиховој оцени, да представници градских власти носе униформу. Са својим колегама сам био увек на услузи војсци, чистили смо склоништа. Из буџета града ван намене смо улагали милионска средства за војску, за цигарете, за храну, али и за изградњу командних позиција у околини Ниша. О томе постоји и повеља тадашњег команданта Треће армије, садашњег начелника генералштаба Војске Југославије, госпођо Гојковић, господина Павковића, личне захвалнице многих војних јединица на моје име. Према томе, то што сте рекли је потпуно нетачно. Овде седи потпредседник Ђорђевић, савезни посланик из Ниша, који је био 40 дана у Подујеву. Тада је био потпредседник Извршног одбора Скупштине града. Са њим је био и данашњи градоначелник Ниша господин Горан Ђирић, који је тада био члан Извршног одбора Скупштине града – 136 чланова Демократске странке су били на бојишту. Од 13 одборника Скупштине града који су били на бојишту, 11 су били из Демократске странке. Толико о том периоду.

Шта сте ви тад радили?

Шта је тада радила југословенска власт, председник Југославије, ваша влада у којој сте ви били потпредседник, господине Шешел, то исто и мала деца знају. Баш вас је било брига за то што се спрема бомбардовање. Нисте учинили ништа да до тога не дође. Ваш министар финансија у Влади, где сте ви били задужени за финансије, је дана 22. 3. скло-

пио уговор са председником Југославије, господином Милошевићем, о куповини куће у Ужичкој 34, површине 94,12 м² са преко 20 ари плаца, то је један од разлога за оно што се дешава данас у Подујеву, господине, за износ од 84.221,62 динара, што представља 9.000 марака. Значи, кућа на Делињу, 20 ари плаца, скоро 100 квадрата, 9.000 марака, два дана пред почетак НАТО бомбардовања. О томе је врх југословенске власти и врх српске власти тада размишљао. То је уговор који није никакав фалсификат нити било шта. Тиме сте се ви бавили, и у томе су, али не само у томе, корени онога што се и данас дешава на подручју Бујановца и на подручју Прешева.

Од када сам на овој функцији, ви сте ме изабрали, а ако нисте ви онда они посланици за које је гласала већина грађана Србије, оцењујући пре тога вашу политику, од тог момента ово министарство почиње да личи на министарство, не само мојим напорима. Од тада је консолидовано стање полиције на подручју Бујановца и Прешева, на мој захтев су повећане плате тим полицајцима, на мој захтев ће та полиција доле добити одређени број возила која ће им омогућити да свој посао раде на ваљан начин, добиће и непромочне униформе, добиће и возила са дуплим дном да их заштите од тенковских мина – вас то није интересовало. Плате су свуда у Србији мале, па и у државној управи, па и у полицији, па и министарске плате су мале, али само због тога што министри нису живели од плате, него од примања, а примања су била неколико стотина пута већа него што су биле плате. То ће све бити, даме и господо, врло јасно показано, без икакве освете, реваншизма, све по закону.

Варате се ако мислите да можете да побегнете од одговорности. И ви ћете господине Зечевићу да одговарате што сте пуцали на народ пре годину дана. Ви сте доказани патриота, били сте посланик у Скупштини Србије када сам и ја био и видео сам ваше лице када су ваше партијске колеге осудиле Србе преко Дрине, било вам је тешко да гласате, били сте на ивици плача, али сте гласали ипак због одговорности.

Према томе, ситуација, даме и господо, на подручју Бујановца и Прешева је данас мирна, није било никаквих дејстава. Та ситуација ће бити решена када вам госпођа, која сада одлази, каже откуд 9.000 марака за кућу од 100 квадрата, када видимо шта је учињено на припреми војске и полиције за оно што нас је снашло и пре бомбардовања и после бомбардовања, као и после Кумановског споразума – није окупирана само територија само од 100 квадратних километара сада у Бујановцу и Прешеву него цело Косово и Метохија вашом политиком и вашим потписима.

Молим вас, ако можете да помогнете Влади Југославије са неким новим предлозима. Нисам ни од кога овде чуо неку битну примедбу на оно што су активности председника Југославије, Владе Југославије, полиције и војске у периоду од 21. новембра до данас. По куло-

арима чујем да ви предлагате да треба узети оружје, и згазити као што сте то већ радили и раније, ви госпођо Гојковић, између осталих. Али, само да вас подсетим, народ јако добро зна, то показује сваки дан, као и на изборима који су прошли. Добро зна да тамо где ви пошаљете тенкове, Срби се после два месеца враћају на тракторима. То се сада неће поновити. Та зона ће бити безбедна. Косово и Метохија ће бити део Србије и Југославије у много бржем периоду него за који сте ви успели да га уништите до нивоа колико је уништено и да уништите целу земљу.

Ако имате неки конкретан предлог, ја вам стојим на располагању да га чујем.

Ниподаштавање Скупштине од стране Савезне владе

Др Војислав Шешел: Дама и господо савезни посланици, ми овде два дана расправљамо о једном веома важном политичком и егзистенцијалном питању. Крајње је неозбиљно да је на овој седници присутан само по један члан Савезне владе док траје расправа. То је непоштовање парламента од стране Савезне владе.

Друго, овде долази Зоран Живковић, јавља се за реч и осипа "паљубу" на парламент. Он као посланик и као министар има право на реплику, има право да критикује излагање другог посланика, али он не сме да даје овакву оцену рада парламента. Ви сте требали да интервенишете, господине Мићуновићу. Извршна власт не сме овако да ниподаштава парламент, као што је то чинио министар Живковић. Парламент има право да напада Владу, а Влада нема право да напада парламент. То не сме да се ради. Да сте у неку школу ишли, господине Живковићу, да сте неку школу завршили, ви бисте то знали.

Друго, овде нападаете Владу Србије за њен рад у протекле три године. Ја сам био у тој Влади и због тога сте ме и прозвали. Како је радила та Влада Србије тек ће се видети на децембарским изборима, немојте да судите унапред. Ми смо, можда, били лоша Влада, а ова ваша досовска власт је много гора и сада постоји пример за поређење. Док народ није знао како ви владате, ви сте неке шансе имали.

Председавајући: Време за реплику је истекло.

Др Војислав Шешел: Није истекло време господине Мићуновићу, јер нисте спречили ометање. Господине Мићуновићу, није прошло време, по мом сату још два минута нису истекла, наравно, не рачунам ово што ме организовано ометате.

Док је трајао рат, Влада Србије је непрекорно функционисала. Није било никаквих несташица, све у земљи је функционисало. Све. Што се тиче Владе у којој сам био, и она је имала на свом дневном реду питање резиденције председника Савезне Републике Југославије и донела одређену одлуку. Ја не могу сада да прецизирам ту одлуку. Али, чим

је Конгуниша ступио на дужност, држава је тражила варијанту да се и његова безбедност доведе у склад са основним интересима државе. У томе ништа срамотно нема. Ако је нешто било на седници Владе и ако је Влада одлучила, онда је тражила најрационалније решење. Ако је мимо Владе, онда је то друго питање и не можете да нападате нас који смо били у Влади. Јер, све што је било на Влади постоји и у записницима Владе. Ако има нешто мимо записника, онда је то друго питање, онда не нападајте Владу.

На крају, господине Живковићу, поводом ваше стручности, односно нестручности. Ви кажете да нисте стручни за полицијске послове јер сте политичар. Ваљда се сви овде трудимо да имамо владе експерата када суделујемо у власти. Неко ко није експерт за полицијска

сати и пет минута, на вашем још није било ни седам сати. Према томе, господине Мићуновићу, промените сат да бисте успешније водили ове седнице.

Ако господин Живковић није способан да води Министарство унутрашњих послова нека буде министар екологије или министар за било шта, можда и министар без портфеља, а неко стручан и компетентан нека буде министар савезне полиције.

Ђинђић побегао после првих бомби

Маја Гојковић: Само да кажем министру Живковићу, да сам заиста критиковала његов рад, али на то имам право. Ја сам посланик овде. Добила сам 17% гласова у Новом Саду, волели ви то или не. Заиста је то цифра вредна за поштовање.

вић, пошто је њен председник толико дигао микрофоне, да спречи нашу комуникацију.

Прво, нисам имао намеру нити сам учинио било шта што би вређало Парламент. Ја сам поименично рекао шта сам имао коме да кажем, сваком посланику. Ви сте по том основу добили право на реллику. То је чисто. Значи, ја нисам вређао Парламент никада нити данас. Двојици говорника који говоре по пет минута, обећавам да ћу им одличних пара за Дан безбедности купити сат, тако да могу да знају колико је два минута, а колико је пет минута.

Што се тиче тога где је ко био за време рата, ја вас молим, госпођо Гојковић, да не вређате, оно што о Југославији мисле многи од нас, а посебно наше колеге из СНП. Ви сте Подгорицу и Херцег Нови назвали иностранством, што не ве-

СВАКА ПТИЦА СВОМЕ ЈАТУ

питања како може бити министар унутрашњих послова? Експерт за финансије мора бити министар финансија, експерт за здравство мора бити министар здравства, експерт за просвету мора бити министар просвете, експерт за полицију мора бити министар полиције.

Председавајући: Прошла су два минута, господине Шешел.

Др Војислав Шешел: Нису још по мом сату господине председничке, а ни по овом сату у сади.

Председавајући: Господине Шешел, ваш сат није релевантан и молим вас да не правимо циркус сваки пут око тога.

Др Војислав Шешел: Господине Мићуновићу, ја имам доказ да немате тачан сат, јер када је овај сат показивао седам

Такође сте рекли да информације о мом говору скупљате по кулоарима и верујем да, министре, информације о стању безбедности у нашој држави, такође, скупљате у кулоарима. А што се тиче бежања из државе за време бомбардовања, да ли сте ви бежали, или нисте, ви кажете да нисте, али председник Демократске странке, Зоран Ђинђић, побегао је чим су пале прве бомбе на ову државу.

Ставови "видовитог" министра

Зоран Живковић: Ја нећу да тражим четири пута по два минута. Микрофон не спуштам да бих видео госпоњу Гојко-

рујем да може да наиђе на одобравање наших коалиционих партнера. Значи, ако је неко некада био у Подгорици и Херцег Новом, то није иностранство. То је отаџбина. То је Југославија.

Што се тиче овог уговора, ја нисам рекао да је уговор противзаконит. Ја само говорим о стању свести. Кад знате да ће ваш народ НАТО да бомбардује и због тога што сте ви радили ствари у коалицији, а ви купујете кућу, не део куће, са 20 ари плаца два дана пред бомбардовање, 9.000 марака, то се зове издаја земље. То није питање облигације око овог уговора. Ово није било на Влади. Ово је грађанин Милошевић купио од нашег министра финансија, односно од Владе Србије. Према томе, знали сте ви шта се

ради и кад се ради. Немојте, господине Шешел, више да се бавите тиме да ви нисте имали никакав утицај на то шта је радила и Савезна, и Републичка влада, док сте ви били у њој. То сви ми знамо, ви сте били тамо само декор. Ниједно озбиљно министарство није било ваше. Били сте само ту као страшило да социјалисти изгледају бољи него што јесу, поред вас. Ја сам свестан да сте ви схватили ту ружну улогу и да то више никада неће да се понови и ви ћете сигурно имати своју политичку будућност, као и све екстремистичке странке у Европи и имаћете својих 3% или 4% посланика.

Породична веза са НАТО и ЦИА

Слободан Гавриловић: (Упадица с места) Војводи објасни како је пола државе изгубљено.

Др Војислав Шешел: Даме и господо савезни посланици, шта ово треба да значи? Ево, галами Слободан Гавриловић, а господин Мићуновић се устручава да га опомене.

Председавајући: Опомињем га, господине Шешел. То сви виде.

Др Војислав Шешел: Пошто тражи Слободан Гавриловић да објасним, ја ћу да објасним.

Син Слободана Гавриловића, Миодраг Гавриловић, у интервјуу "Недељном телеграфу" на две стране је признао да је као активиста прозападног студентског покрета примао паре из иностранства, од фамозног Данијела Бојера, који је шеф америчке шпијунаже у Швајцарској, а у току рата у Београду је сарађивао са Гестапоом. Ево, то је Слободан Гавриловић и то је његов син Миодраг Гавриловић. И да ми више не упада у реч, господине Мићуновићу.

Да се сада вратим на оно због чега сам изашао за говорницу.

Слободан Гавриловић: (Упадица с места) Објасните.

Др Војислав Шешел: Објаснио сам, господине Гавриловићу. Ево, објаснио сам вашу везу са НАТО-ом и са Цијом, вашу породичну везу, да не врећам друге посланике, можда овде има и неких који нису везани са Цијом.

Ево, сада да одговорим господину Живковићу.

Господине Живковићу, ви који се хвалите да сте некомпетентан министар унутрашњих послова, треба да знате да су радикали у Савезној влади имали само компетентне људе. Колико је било наше учешће у власти: око 40% у Републичкој влади и 25% у Савезној влади. С тим учешћем ничим се нисмо компромитовали, а министри су нам били успешни у нашим ресорима. Ниједан наш министар није такве глупости саопштавао са говорнице, као ви данас. Полицијске аутомобиле које ви обезбеђујете с дуплим дном од противтенковских мина, па знате шта, то је лудост.

Не може тенке да се заштите од противтенковске мине, а ви хоћете полицијски аутомобил да заштите или цип, би-

ло шта друго. Нема заштите ниједног возила од противтенковских мина. Ви, који сте месец дана министар унутрашњих послова, бар сте то могли да научите.

Господине Живковићу, мој син Александар, који иде у први разред основне школе, више је књига од вас прочитао.

Поносан на сина и Данијела Бојера

Слободан Гавриловић: Поштовани господине председниче, даме и господо, моја упадица коју сам имао с места у нормалним парламентима сматра се једном од активности посланика, и онда када се ради о крупним питањима.

Господин Шешел је био потпредседник Владе Србије у време које објашњава да је у Србији све функционисало, све смо имали, а пола државе изгубили.

Зато сам питао да објасни – како је могуће да све функционише, а да на трећини територије изгубимо сувереност, да дођу стране трупе?

То је кључно питање и за такве ствари ћу добацити било ком министру, било којем човеку у Парламенту, јер то није добацавање ради провокације, личне увреде, већ из разлога који су крупни државни и национални.

Други део, који се односи на мог сина Миодрага Гавриловића, поносан сам што је био у време 1996-1997. године председник Иницијативног одбора Студентског протеста. Поносан сам и зато што је у то време, господине Шешел, он стављао у најлонску кесу своје ципеле, које су биле шупље. Поносан сам што је рекао и одакле, и од кога, и од Србије и од света су добијали помоћ целим именом и презименом. То је била помоћ, имате то у средствима, Србија треба да зна ко је помогао добре ствари, а не да чиниш као што су чинили они, Вук Шешел и остали, узимајући паре од наших људи по белом свету, око њих се свађајући свих 10 година – реци слободно и поштено! Позвао га је да изађу на медије, да говоре заједно. Да ли је смео да изађе, господине Шешел? Није смео једном јуноши да изађе на дуел. То је тај херој војводи Шешел! То је једна кукавица обична која само за овом говорницом говори овако, а у народу нема куражи да изађе... јуноши од 22 године на мегдан телевизијски, а камоли неки други мегдан!

Господине Шешел, запамтите, Гавриловићи су велико племе и неће заборавити увреду коју наносите личности моралној и у овој држави, надам се, заштићеној.

Гавриловићева претња и незнање

Др Војислав Шешел: Даме и господо, Слободан Гавриловић је овде потенцирао два питања. Око једног питања готово да и нема спора.

Неспорно је да је син Слободана Гавриловића, Миодраг Гавриловић, био истакнути функционер прозападног студен-

тског покрета. Истина је да је Миодраг Гавриловић у интервјуу "Недељном телеграфу" посведочио да је добио паре из иностранства, по његовим речима, највише пара од Данијела Бојера, шефа америчке шпијунаже у Швајцарској. Неспорна је чињеница да је Даније. Бојер живео у току Другог светског рата у Београду, да је овде био сарадник Гестапоа и да се заједно са немачким окупационим трупама извукао из Југославије. То су чињенице. Не знам због чега се љути господин Гавриловић. Да ли ту има нешто увредљиво? Он је то сам потврдио у свом наступу, чак је рекао да се поноси. Ја то и потенцирам, господине Гавриловићу, само због тога да бисте ви имали чиме да се поносите.

Друго, господин Гавриловић од мене тражи да са његовим сином излазим на телевизијски мегдан. То би било исто, господине Гавриловићу, као када бих ја од вас тражио да изађете на телевизијски дуел са мојим најмлађим сином Владимиром који има две и по године. То би био такав однос у интелектуалним потенцијалима. То је смешно. Не будите смешни.

Шта ви то претите са вашим Гавриловићима? Шта вам то значи? Колико вас има. Рекосте много. Кажите и бројку па да знам на шта да рачунам, да знам чиме претите, шта желите тиме да постигнете, и кажите ми неку бројку да ја припремим шиљке или како се оно већ зове, одговарајућу количину тога. Када већ претите, кажите до краја ту вашу претњу.

Нападате Владу Србије за неке ствари које су се десиле, а уопште нису у њеној надлежности.

Ми, српски радикали, поносни смо што смо били у Влади Србије у току прошлогодишњег рата, јер је та влада функционисала боље него иједна влада у Србији у ратном времену.

Слободан Симић: (Упадица с места) И шире.

Др Војислав Шешел: Шта је, шта се ти јављаш? Шта ти имаш да кажеш? Бијај речи. Овде је реч о дубини а не о "ширини". Али, ти се у то не разумеш. Ти немаш вијуге да би то разумео.

Влада је успешно снабдевала становништво свим потребним животним намирницама. Увек је струје било довољно, а од када ви владате углавном су несташице струје. Ничег није фалило и свега је било по најнижим могућим ценама. То је основна функција Владе Србије у ратним условима. Шта год би ноћу агресор бомбардовао ми смо углавном преко дана крпили, обнављали и оспособљавали за употребу, а кључне ствари смо обновили тек после рата. То је чињеница.

Што је изгубљено Косово и Метохија, на одређен начин, не још дефинитивно, али све су прилике, све иде у том правцу, захваљујући вашем доласку на власт, то нема никакве везе са Владом Србије. Влада Србије није командовала оружаним снагама. Влада Србије није доносила никакве одлуке по том питању. Одлуку о прихватању окупације до-

нела је Народна скупштина Републике Србије и Савезна влада. Прелиминарна је била одлука Народне скупштине Србије, а Савезна влада, која по Савезном уставу води укупну унутрашњу и спољну политику, је донела коначну одлуку. То нема никакве везе са Владом Србије.

Значи, прво треба да научите које су уставне надлежности појединих државних органа и да се онда упуштате у расправу о раду тих органа. Ако се не разумете у надлежности, онда не можете бити ни компетентан саговорник.

Ниски ударци самозваног демократе

Слободан Гавриловић: Овде се демонстрира, додуше веома неуспешно и неуверљиво, покушај замене основних теза. Основна моја теза је била ако све функциониса шта је са државним суверенитетом.

Направио сам једну омашку, то морам да кажем. Не "војвода", него самозвани војвода. Да не бих даље вређао, а то је довољно, самозвани може бити ко год хоће. У том смислу заиста показује да је самозвани у стварима у које се разуме, а тумачи их на начин на који он жели или криво, а поготово о стварима у које се не разуме јер им није дорастао по својим квалитетима. Нећу говорити којих, он ће спознати ако до тога дође, јер до истине човека некада не треба водити, ако му треба доћи ће до ње.

Рекао сам врло јасно да је помоћ студентском покрету пружана не новчана, господине Шешел, већ помоћу компјутерима, мобилним телефонима, фотокопирним апаратима, телефону, могућности штампе њиховог пропагандног материјала. Тај покрет је изразио преко 100 захвалница, појединцима у земљи и изван не који су им указали помоћ. То је за мене први пут код нас да је неко отворено рекао за све, не појединачно, наводивши име и презиме свих дародаваца који су помагали. То је чињеница. Тога се никада ниједан човек не би могао постићи.

Али, оних ствари којих би требало да се постиди господин Шешел, он се њима поноси. Зна се у народу ко су такви људи. Од тога што је сарађивао са једним кафеџијом и ту је почео политички ангажман, па потом Демократски фронт слободе, па сарадња са Вуком Драшковићем – Српски покрет обнове, па се посвађали око 70-80.000 долара које су добили из Америке да праве споменик Дражи, а од тих пара га нису направили ни једни ни други. Где су паре? Нека кажу они који су их узели. Потом је ишао Српски четнички покрет, да и то мало упрља, потом Српска радикална странка, а не бих помињао све оно пре тога. Ево, то је господин Шешел.

Зар може такав човек да говори о стварима које су овде биле кључне ствари?!

Компетенција Републичке владе у овом моменту је она о којој говоримо. Знамо шта је ко чинио у овој земљи и ко је компетентан. Било је питање где се

налази одређена личност и ту су компетенције. Нажалост, то је истина. Устав није поштован у највећем броју случајева, али је и овде прекршен.

На крају, каже војвода Шешел – ако једна чизма крочи на Косово и Метохију сви подносиоци оставке. Ево га, још увек седи и тиме се дичи. То је морал. **Др Војислав Шешел:** (Упадица с места) Право на реплику.

Др Владан Батић: (Упадица с места) Први је и почео па пека он и заврши.

Моја ће бити последња

Др Војислав Шешел: Батићу, нисам ја први почео, али ће моја бити последња.

Господин Гавриловић, прво, треба да зна да ја овде никада нисам наступао као четнички војвода, него као савезни посланик, или као народни посланик, или као потпредседник Владе Србије. Као четнички војвода наступао сам тамо где је требало у том звању да наступам.

Друго, имам званичан, оригинални сертификат за то звање. Према томе, можете од мене да бесните, да се смејете, да цркнете од зависти.

Нисам говорио о свима онима који су помагали тај прозападни студентски покрет, како се звао, него сам говорио о конкретном случају Данијела Боајера. Неки су помагали компјутерима, неки мобилним телефонима, па су се ти студентски лидери једном и потукли око поделе мобилних телефона, сећа се и господин Живковић времена када је Чедомир Јовановић данима седео код куће јер је имао модрице око очију. Али, Данијел Боајер је дао новац, прљави амерички, шпијунски новац да би се рушила власт у Србији. То је чињеница.

Данијел Боајер је шеф америчке шпијунске у Швајцарској, а у току Другог светског рата био је припадник Гестапоа у Београду и српски народ водио на бањичка стратишта, јер партизана у Београду није било. Србе патриоте је водио на бањичка стратишта. Српске патриоте је водио на бањичка стратишта.

И друго, што се тиче изјава господина Гавриловића, оне су пука измишљотина. Он лупета о називима, о првобитном називу наше странке. Не зна да је то био Српски слободарски покрет, странка је остала иста. Два-три пута је променила назив. У чему би ту био проблем?

Кад Владан Батић излази за говорницу и чита текст свог саветника Александра Стефановића, као што је јуче радио, па његове речи приписује мени итд.

Ја у свом животу све што сам радио, немам чега да се стидим, за разлику од вас, господине Батићу, јер ја сам побуњеник против комунизма био и у оно тешко опасно време, када сте ви били нада комунизма. А знам то из времена када сам дошао, као саветник Демократске странке, у децембру 1990. године да подупишем вашу кандидатуру – довео ме Олег Голубовић у Обреновац, и ја излазим за говорницу у другом кругу, пошто смо ми били забрањена

странка – подржали смо Демократску странку, и ја излазим, из петних жила се трудим да објасним народу, а тада сам био прилично популаран, иначе ме не бисте звали да тамо дођем, да убедим народ да гласа за Батића, а после ми људи кажу: "Хајде паметан си човек, где баш за Батића, овде у Обреновцу нико очима не може да га гледа", па је на следећим изборима морао да се кандидује у другим изборним јединицама. Чак у Ужицу се једном кандидовао и у неким другим изборним јединицама у унутрашњости где га људи не познају.

Будалаштина на претек

Владан Батић: Господин Шешел по свом обичају износи неистине.

Текст који сам јуче прочитао, а имам га и сада, у "Србији" написала је Винета Маринковић. Ви знате, господине Шешел, ко је Винета Маринковић. Вама је онда добро позната. Шта је она била вама? Кажите још.

Према томе, нико други није писао него она.

Ви сте, господине Шешел, прел – и у том тексту то лепо пише – ирачком амбасадом нудили помоћ Сједињеним Америчким Државама у борби против "ирачке гамали и БААС партије", чијег сте после диктатора и познатог диктатора – ваш узор – Садама Хусеина, дизали у звезде, величали, и један број "Велике Србије" посветили њему и БААС партији. То је што се тиче тога.

Што се тиче комунизма, ви сте наравно све опробали у том комунизму и никакав ви комунистички дисидент нисте. Ви сте дугогодишњи комунистички послушник, неко ко непрестано служи верно свим комунистичким властима до данас. Па ви сте написали олу Јосипу Брозу, па сте онда писали оле о Слободану Милошевићу. То сте ви радили. Значи, ви сте о Јосипу Брозу писали хвалоспеве. Према томе, ја никад нисам био члан партије, у животу, и хвала Богу што нисам био.

Што се Обреновића тиче, исте те године коју помињете, ја сам био кандидат Демократске странке, то је тачно, и добио сам 9.200 гласова, колико никад нико у Обреновцу добио није. То ради истине, и то читава јавност зна.

Господине Шешел, како сте са вашом политиком догурали, види се колико сада имате посланика, колико сте их имали некад итд. Значи, обманули сте људе – четник са кокардом, војвода, који је ражалован. Ево га писмо покојног војводе Момчила Ђујића: "Важно саопштење и порука свем српству", и ту Момчило Ђујић, 1. новембра 1998. године, објашњава шта је и како је урадио и какву је грешку направио, и извињава се читавом српству. Као што сте све преварили и обманули, тако сте обманули и војводу Ђујића.

Према томе, због вас се Нашић преврће у гробу и вашег радикализма – четник са кокардом, војвода који то није. Доста је било обмана, превара и лажи. Народ

је то схватио, и зато вам народ на претходним изборима није указао поверење.

Али, када већ помињете некакве уставе, па ви сте једном фашисти, Лепену дали титулу почасног грађанина Земуна:

Фалсификат

Владана Батића у Скупштини

Др Војислав Шешељ: Не, ја сам сав посао обавио што се тиче Слободана Гавриловића, а посао са Батићем сам тек почео, а пошто је господин Батић говорио девет и по минути, надам се да овога пута мене нећете прекидати, да ми нећете звонити. Ја сам пратио на сат, господине Мићуновићу, а као што добро знате, мој сат је тачан.

Господин Батић би требало да зна да писма, приватна писма, не могу бити ни

инцидента, јер сам увек био најприближнији у инцидентним ситуацијама. Нити сам улазио у зграду амбасале, нити сам једне речи тада изговорио.

Што се тиче Садама Хусеина, он је велики јунак арапског народа и понос слободољубивог човечанства, па можете да се смејете до миле воље, али то је моје мишљење. Он би и заслужио такво звање. Зашто да не? А сада Владан Батић говори колико је гласова освојио у Обреновцу. Ни уз моју помоћ није успео да победи. Били су већински избори за народне посланике. Знате како се трудио? Изађем за говорницу, сат и по говорим, и кажем – пошто смо ми забрањена странка, ми, српски четници, демократе су нам тада били најближа странка по вокацији, тада су демократе хтеле краља да доведу, господин Мићу-

Док је трајао рат беспрекорно функционисали: Влада Србије

укази, ни декрети. То што је он можда добио писмо од војводе Момчила Ђујића, када је Ђујић имао око 95 година, то је његова приватна ствар, а то његово писмо и евентуално Ђујићево кајање, мени ништа не значи. Кад стекнем једно звање, онда ми се то звање не може на такав начин одузети. То је једна ствар.

Друга ствар, данас је потврдио Владан Батић да се јуче бавио фалсификатом у овој Скупштини. Оно што је јуче читао, није био мој текст, него текст новинарке Винете Маринковић из "Велике Србије".

Пред америчком амбасадом ја тада речи једне нисам изговорио. Александар Стефановић, данашњи његов опунмоћени саветник, који је тада био у Српском четничком покрету, само што је приступио – био је претходно оснивач Либералне странке из Ваљева, сазове конференцију за штампу у Ваљеву и саопшти да прикупља добровољце, српске четнике за рат у арапском заливу, и уради то – да изазове расцеп одмах у странци. Шта да урадим? Ништа, држим се по страни; одем тамо, да не би било неког

новић је путовао у Лондон да понуди принцу Томиславу да буде њихов кандидат за председника Републике. Били смо сродне душе. Ја сам био почасни гост на великим скупштинама Демократске странке, седео у првом реду. Је ли тако, господине Мићуновићу?

Председавајући: Ја сам вас само позвао да вас не би дискриминисали.

Обреновчани нису хтели Батића

Др Војислав Шешељ: Не, не, ви сте мене позвали, јер сте знали колико вам значи наша подршка на изборима. Ми забрањени, али ја непрекидно позивам људе да гласају за Демократску странку.

Захваљујући томе, Мићуновић је постао посланик, а код Батића ми није успело. Није га народ хтео у Обреновцу. Ово је све чиста истина. То господин Мићуновић зна да је истина. Сведок ми је господин Мићуновић да је све ово истина.

Председавајући: Шта је на дневном реду, господине Шешељ?

Др Војислав Шешељ: Само ћу говорити онолико колико је говорио господин Батић. Њега нико не упозорава кад изађе за говорницу, боје се људи. Зашто се боји господин Мићуновић да упозори Владана Батића? Зато што зна господин Мићуновић да Владан Батић има наоружане људе који су упали у "Галенику", па отели "Галенику" и организовали дочек Милана Панића, па сада имају проблема и да је пререгиструју на Милана Панића, јер је "Галеника" српска државна фирма, а не Панићева.

Панић никада ниједног долара за њу није платио. Господин Батић је упао у "Заставину" фабрику у Крагујевцу, склон је таквим стварима. Његови људи чак гину и у међусобним обрачунима, један је страдао, али није погинуо. Био је тешко рањен. Према томе, устручава се господин Мићуновић. Господин Мићуновић мене прекида до миле воље јер зна колико сам према њему благонаклон и да му са моје стране бар физичка опасност не прети. Себи даје слободу, овде ми звони, прекида ме, опомиње, нема шта не ради.

Из(лагање) освајача "заставе"

Владан Батић: Даме и господо, ово сам показао јуче. Ово је "Велика Србија", број 6, из новембра 1990. године, и ово су демонстрације Српског четничког покрета испред америчке амбасале 1. 10. 1990. године. Ту је на слици господин Војислав Шешељ, на вратима амбасале. Ту нема никаквог збора.

Господине Шешељ, да се не ради о фалсификатима, ово је други број "Велике Србије", од 21. септембра 1995. године. Ово сте ви на говорници испред Савезне скупштине. Ово су ваше речи које сте помињали и оглашавали владајући пар у Србији као лудак, психопате итд. То сам јуче читао, да данас не понављам, јер су оглашени колатералном штетом.

Господине Шешељ, ово су ваше књиге: "Бранковић устао из гроба", то сте ви писали, ово је ваша књига "Вештица из Толстојеве улице", то сте ви писали, господине Шешељ. Ово је ваша књига "Српски брачни пар Чаушеску". То сте ви писали. Могу да донесем гомилу тога.

Према томе, ви сте били познати као онај ко је претио кашикама, вадио пиштоље против студената, таксиста итд. Никада нисам био наоружан, никада никаквог телохранитеља нисам имао. У свом животу са оружјем нигде нисам упао, немам пратњу, сам возим, сам се враћам кући. Живим са своје троје деце у својој кући. Нигде нисам бежао. Сваки дан сам се обраћао и Хашком трибуналу за време НАТО интервенције. Према томе, мени је савест чиста.

Што се тиче, господине Шешељ, "Заставе", каква црна "Застава" и какав упад у "Заставу"? Знате у каквим је мукама "Застава". "Застава" је затражила помоћ не од мене, него од људи из врха Демокришћанске странке Србије који једини имају референце да можда могу да помогну нешто "Застави". Дакле, нема по-

требе на томе правити никакве политичке поене. Господине Шешељ, када је већ реч о "Застави", која је упропашћена да горе не може бити, ево господине Шешељ уговора о донаторству којом иста та једна и несрећна "Застава", 19. 5. ове године, вама, односно Српској радикалној странци...

Др Војислав Шешељ: Ко је то потписао?

Владан Батић: Главни секретар Извршног одбора Српске радикалне странке Гордана Поп-Лазин и печат Српске радикалне странке и печат "Заставе", чији радници примају по 400 динара плату. То је прилог вашем моралу, господине Шешељ, дакле уговор о донаторству "Заставе" где људи немају шта да једу, где 30.000 људи не ради и где њихове породице гладују – она даје донаторство Српској радикалној странци. То је срамота.

ДОС у коалицији са СПС у Републичкој влади

Др Војислав Шешељ: Господин Батић треба да зна да Српска радикална странка никада није чинила руководећи слој у "Застави". Да ли је "Застава" негде била донатор или не, то је ствар руководећих органа "Заставе", и евентуално неких од органа наше странке, ако је уопште исправан овај документ. Ја сада унапред не знам, јер га нисам имао у рукама, али то уопште није битно.

Друго, ја нисам ушао у америчку амбасаду, али сам био тамо са стране, можда поред једних од врата, али нисам улазио у амбасаду. У амбасаду су ушли Александар Стефановић, саветник Владана Батића данас, и извесни Желимир Марковић, за кога не знам где се налази. Од 1991. године није у нашој странци. Њих двојица су ушла у амбасаду и нико више.

Треће, шта хоће са овим да каже Владан Батић, што стално потеже "Велику Србију". Добро што има ту "Велику Србију", али било би му паметно да је темељитије чита. Да ли је тајна некоме у овој земљи у каквом смо жестоком сукобу били ми српски радикали и социјалисти – никоме. Да ли је тајна нешто од овога што је речено пре пет година? Никоме то није тајна. Ми смо били две и по године у Влади националног јединства. Нисмо ми одређивали каква ће бити воља народа на изборима и које ће странке бити у парламенту. Ми смо били протекле две и по године, а сада је странка Владана Батића, цели ДОС, у коалицији са Социјалистичком партијом Србије и Републичкој влади. Нас нападају због тога што смо били у коалицији са социјалистима, а сада сте ви са истим социјалистима у коалицији. Шта то значи? Какав је то аргумент? На савезном нивоу сте у коалицији са Социјалистичком народном партијом Црне Горе. Ми смо са њима у претходном мандату били у Савезној влади, а сада сте ви.

Знаете ли шта је последица ове ваше петоктобарске револуције? Само та што сте нам преотели коалицио-

не партнере. Некада су били у нашим рукама, а сада сте их ви преузели у ваше руке, то је једина квалитативна промена, никакве друге последице нема, а нас нападају што смо некада били у коалицији. Кривица је нас што смо били некада са тобом Пећа, а они што су сада са тобом нису нимало криви, каква је ту логика? Има ли ту некакве логике? Ту нема никакве логике.

"Пацке" министру унутрашњих послова

Предраг Булатовић: Господине председниче, даме и господо, најмање имам намере да одуговлачим и опструирам рад, али господину министру унутрашњих послова, који је дошао на почетак заседања са кашњењем, уз критику од стране нашег клуба да на овако озбиљној расправи мора се бити од почетка, желим да појасним, јер је његов наступ био да ништа ново није чуо и оправдава своје одсуство тиме што ништа ново није чуо од посланика.

Желим да господин министар унутрашњих послова, без обзира што је коалициони партнер, ја сам гласао за господина министра у пакету, али због Зорана Жижича који је председник Владе, а не због Зорана Живковића, раздвоји од којих посланика није чуо ново, а од којих јесте.

Морамо да учинимо расправу озбиљном и рационалном. Не желим никоме да дијелим лекције, али СНП је пресудила да би ова сједница била јавна. Да наша партија није била за јавност рада и председник Савезне владе, који је потпредседник наше партије, ово би било затворено и за лице јавности.

С обзиром на расправу која је овде била, која је чисти маркетинг за 23. децембар, лично мислим да је боље да је била затворена сједница или боље да уопште расправе није било. Зашто? Зато што господин министар унутрашњих послова каже да ништа ново није чуо. Нажалост, чуо је од СНП много тога, али ми се све чини да сте ви господине посланици Србије заборавили да у овом ширем проблему о коме се говори, територијалног интегритета Југославије у целини, где је једна фаза ових догађаја у Србији, не види Црна Гора.

Ми смо дошли овдје са десетак припремљених озбиљних дискусија, да покажемо овдје србијанској јавности, мислехи да не треба да покажемо господине министре унутрашњих послова посланицима и министрима у Влади из Србије, да без Црне Горе нема Југославије, да се паралелно са југом Србије, који треба да буде дио велике Албаније, односно независног Косова као националне државе Албанаца, води процес издвајања Црне Горе из Савезне Републике Југославије.

Бесмислена је свака прича о Резолуцији 1244 ако господин Булатовић за веома кратко вријеме покуша да оствари оно што је науио. Будите убјеђени да ће он у томе да успије ако се са оваквим нивоом озбиљности прилази пи-

тањима Црне Горе. Ја разумем маркетинг већих и мањих националности, али право да вам кажем, да ми нисмо дошли овдје само зато што желимо да будемо у некој власти, него мислимо да је најбоље за Црну Гору и Србију и Србе који су ван Југославије да се сачува цјелина Савезне Републике Југославије и зато нас вријеђа, господине министре унутрашњих послова, и тражимо да то појаснимо да, макар што се посланика СНП тиче, покушавам да дамо црногорски угао да би се зауставили догађаји на југу Србије и да би се вратило Косово и Метохија у састан Србије и Савезне Републике Југославије.

Ја ћу у дискусији, када будем говорио, рећи да ми нисмо ништа ново чули као посланици СНП и мислимо да је неприхватљиво и недопустиво да политичари на политичкој сцени Србије ламентирају над опшијама хоће ли за 24 сата, 48 сати, након 23. децембра, уз помоћ међународне заједнице, уз благонаклоност међународне заједнице да решавају овај проблем. То србијанска и југословенска јавност мора да зна.

Ја тражим појашњење. Можда сте ви мислили на ваше политичке противнике у Србији, али овде постоје странке, Социјалистичка народна партија и Српска народна странка, које желе да помогну свима нама, а вјерујте да помогну и вама у Србији, да покажемо да постоје поред Црне Горе Мила Букановића, која је министре, будите убјеђени, иако сте ви били са Милом Букановићем мањинска Црна Гора, већинска Црна Гора, она која је за заједницу са Србијом и коју ми овдје апсолутно представљамо.

Светозар Маровић "шампион демократије"

Иначе, што се вас господине председниче тиче, морам да вам кажем став нашег клуба. Овде вас нападају, мада има посланика који другачије мисле, али већина у нашем клубу сматра да господин Мићуновић у изузетно тешким условима добро води ову скупштину, да флексибилно тумачи Пословник, чиме доприноси демократији.

Направићу једну паралелу и рећићу да смо ми у Црној Гори Светозара Маровића, који је наш политички противник, назвали шампионом демократије, али мислим да након вођења Скупштине овде, како то ради господин Мићуновић, сасвим сигурно се њему овај епитет може дати. Њему није лако у овим условима када се води маркетинг за 23. децембар овде око значајне теме и ви, што се тиче клуба СНП, имаћете за овај начин вођења седнице подршку, зато што вам је тешко због нас и због Пословника, који је заслужио да трпи промене.

... Господине министре унутрашњих послова, елементарно сам за ове године које сам провео у парламенту научио шта је влада. Дакле, експозе председника Савезне владе, закључке Савезне владе, уз допуну коју је премијер дао, СНП подржава. Ми смо подржали Владу. Не

љуљамо ми овде Владу у србијанском дијелу, апсолутно не.

Ја сам говорио о једној другој ствари. Буним се у име Клуба посланика СНП да ви нијесте сазнали ништа ново из дискусија посланика. Ако нисте сазнали ништа ново, овог тренутка ћемо да повучемо све наше дискусије. Ми се убијемо овдје да покажемо догађаје на југу Србије, гдје је изгубљено 100 квадратних километара.

Питање је да ли је 100 км², да ли је више. Задатак је министра унутрашњих послова да то изанализира и да на затвореној седници то каже, која земља, које снаге подржавају албанске терористе. Доказа има колико год хоћете.

Социјалистичка народна партија је овде покушала да покаже посланицима из Србије и министрима из Србије, не дијелећи Владу, да се потпуно разумијемо о томе да је проблем Црне Горе горући, виталан проблем. Ми четири дана седимо овде у парламенту. За та четири дана Социјалистичка народна партија функционише у Београду, у Савезној скупштини, не функционише у Црној Гори. Ово што ми радимо овде, у Црној Гори се не види, или се слабо види. Господин Ђукановић ради свој посао, за који ми мислимо да је у контексту једног читавог посла на разбијању Савезне Републике Југославије.

Мислим да смо ми уложили максимум труда да покажемо шта се у Црној Гори дешава и буњемо се због тога што се са индигнацијом одбија оно што смо ми рекли. Ми смо дошли да србијанској јавности, због преноса кажемо, да постоји једна друга Црна Гора. Шта господин Ђукановић ради? Господин Ђукановић развија антицрногорско расположење у Србији. Хоће да створи самосталну Црну Гору тиме што ће створити антицрногорско расположење у Србији. Било је нејасно питање, референдумско, о заједници двије међународно признате државе, срачунато да се оствари тај један апсолутни циљ. Наравно, ми не полемишемо.

Немојмо да се враћамо у јединствени ДПС итд. Не желим о томе да говорим. Ја желим, и Социјалистичка народна партија, дајући подршку ставовима Владе, жели да спознамо и Црну Гору као проблем. Зато смо испољили неслагање са вашом тезом, ко је био са ким. Мења се политички савез за добро народа.

Ево, рецимо, господин Шешел је предложио нешто са чиме се ми слажемо. Мислим да је то после експозеа обилежило ову расправу, тај предлог, али расправа је после то девалвирана. Минимум политичког јединства за остваривање националних и државних интереса. То је господин Шешел рекао, а ми смо овде остварили причу, која нас је одвукла. Имамо решења за виле за станове итд. Решите то после 23. Решите одмах сада то, али да направимо минимум политичког јединства у Југославији, укључујући и нас. То је суштина читаве приче.

... Оно што сам мало прије говорио, очигледно је тачно. Тачно је да се у овој сали, у једном дијелу ове сале, не разумије шта причају посланици Социјалистичке народне партије.

Тема која је на дневном реду могла је бити апсолвирана за пола сата. Дакле, господе, за пола сата. Ту никакве филозофије нема. Упали су албански националисти и терористи из помоћ, нажалост, КФОР-а или неког страног фактора на територију Савезне Републике Југославије, нису на Марс отишли.

Покушај да се овери карта "Велике Албаније"

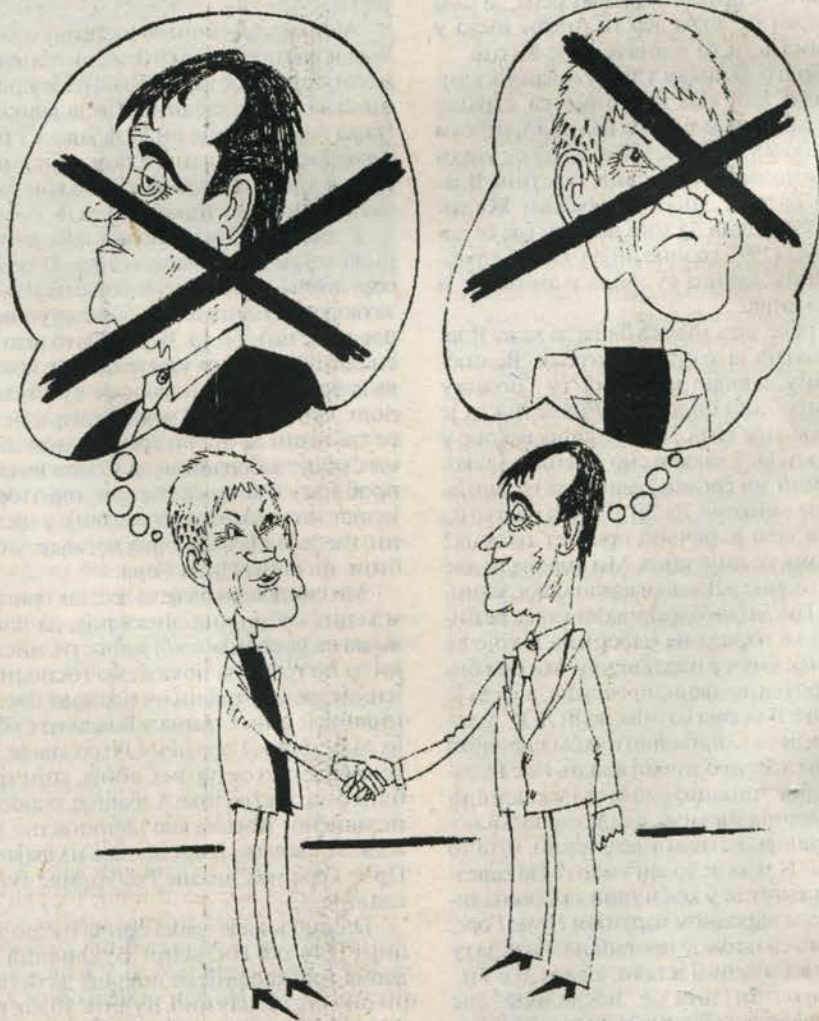
Овде се води расправа – да ли је стара или нова власт одговорна, зашто није било полицијаца колико треба. То је неозбиљно и без икаквог је смисла.

Овде је дилема једна једина – хоће ли се дипломатији дати предност, да се

овдје орачи дипломатији, ако можемо, да сама дипломатија каже за колико дана ће покушати са међународним фактором да реши тај проблем, односно ако не може да га реши, онда да уз ангажовање надлежних државних органа Републике Србије и надлежних органа СР Југославије заштити територијални интегритет Југославије, јер ово није Косово и Метохија, ово је продужетак Косова и Метохије.

Можемо да говоримо о томе и стварно је неозбиљно и фрапантно да с једне стране имамо позиве на суздржаност, мудрост и да нема ратних поклича, а са друге стране имамо ставове да се то може решити за 48 сати, али након 23. децембра. Зашто даме и господо након 23. децембра? Зашто не заштитимо територијални интегритет наше земље одмах? Ко је тај ко у земљи може да одлучује након 23? То апсолутно Савезна влада може да уради. Нећу сувише да трошим вријеме и да овде причам вама о ономе

ТЕЛЕПАТИЈА

што сви добро знате, да је то покушај да се оствари једна карта проширене "Велике Албаније", да се откине од дијела СР Југославије на један начин.

Ми смо покушали овдје да уђемо са расправом целине државног питања, целине питања СР Југославије. Некоме је то ван дневног реда.

Господине председниче, ми ћемо искористити наше право и у складу са процедуром питање државе ставити на дневни ред. Нема никаквог смисла да ми долазимо у Савезни парламент ако неко мисли о функцијама у републичком парламенту. Нама који смо овдје није стало до функција, нама је стало до државе. Не желимо интегрално да пробамо – и Косова и Метохије, југа Србије, других националних пројеката и пројекта који се сада ваља по Црној Гори, ставимо у целину очувања заједничке државе.

Зато неком изгледа да је др Драгутин Рајичевић промашио тему, а ја мислим да није.

Зато, поводом ове теме, клуб посланика СНП се залаже да што прије и што хитније се расправља у овом дому питање будућности СР Југославије. Не може се питање заједничке државе расправљати на линији Мило Ђукановић и нове власти у Србији, ма ко био. Зашто? Зато што постоји савезна држава, зато што постоји овај парламент, што је овај парламент признат од читавог света. Из њега се изнедрила Влада коју чине до јуче политички нестонишљеници.

Мислим да је то квалитет и што Предраг Булатовић, шеф Клуба посланика СНП, и министар унутрашњих послова који је у Влади, Зорана Жижича, у Влади мог пријатеља прије свега, а затим партијског друга, различито дискутујемо о одређеном проблему.

Жао ми је што се нисмо добро разумели, јер сматрам неопходним, због догађаја на југу Србије, да се то расправи.

Даме и господо, нажалост, саглашава се са неким опозиционим посланицима овдје да иза тога што се десило на југу Србије стоје спољни фактори. Нећу никога да оквалификујем, да не подржавам Владу чији је потпредседник председник Владе, лоцирао бих директно лице, а да се то не би везало за саму Владу остаје уопштен у томе јер сматрам да Савезна влада, односно Министарство унутрашњих послова и други надлежни органи који су задужени да брину о безбедности ове земље сазнају и упознају нас ко стоји иза тога, које земље, да знамо како ћемо и на који начин и према коме водити своју билатералну сарадњу и друге односе.

Нажалост, у овом дому поводом овога нико није изрекао да функција безбедности ове земље по Уставу припада овом парламенту, наравно, функција безбедности земље у целини – и она која припада МУП-у и спољним пословима и која припада и војној служби. Ви овде у Србији расправљате се око извесног господина који је шеф државне безбедности, односно да постигнемо консензус о томе да изместимо и тог човека и Вукашина Мараша на ниво савезне државе јер је то тако по Уставу. Можда и због

тога можемо наушљиво да оцењујемо неке ствари, јер немамо праву слику о ономе шта се у земљи дешава.

Овај дом не може да се упознаје са проблемима на начин како је то јуче урађено. Министар унутрашњих послова мора да има све безбедносне аспекте, Државна безбедност мора да функционише, јер Државна безбедност не постоји у овој земљи да икоме служи – да прати политичаре него да штити ову земљу и да даје одговарајуће информације.

Нама остаје, на основу информација које имамо, индивидуалних или партијских процена, да видимо у ком правцу иде процес.

Грађани Србије и грађани Црне Горе треба да буду забринути због тога како и на који начин се односимо према овом проблему. Сто квадратних километара, или како неко каже 10 километара квадратних, ја верујем да је сто, огромна је површина наше земље која је предата на располагање и управљање некоме ко није пријатељ наше земље. Са тиме нема везе Резолуција 1244 нити Кумановски војно-технички споразум.

Инертност КФОР-а

Због тога изводим закључак, не нападмет, да иза тога стоји неко споља, него на основу најмање двије чињенице.

Прва је да је КФОР био инертан, да је он хтео да заустави то се не би могло десити. Зна се под чијом је ингеренцијом КФОР. Он је под ингеренцијом Уједињених нација, а Уједињене нације су, нажалост, под директивом одређених утицајних земаља. Није ово дипломатски што говорим, али је сурово реално. Наравно, неко из Владе то не може да каже, али ја себи то право могу да дозволим и то говорим јер сам само посланик.

Жао ми је што сам чуо да је члан Савезне владе рекао да ја у партији и у држави могу да напредујем у функцијама.

Очигледно је да је улазни податак погрешан. Треба познавати Социјалистичку народну партију и нас индивидуално. Код нас улаз није функција по сваку цијену и власт по сваку цијену. Ми смо овдје због државе, због жеље да српски и црногорски народ заједно живе.

Искрен да будем, помало сам разочаран тиме како се и на који начин говорило у току ова два дана о нашем наступу.

Посланици Социјалистичке народне партије су дошли припремљени на ову расправу. Нама је сугерисано да се затвори расправа – нису хтјели и због вас који сте из Србије. Не дијелим ја овдје посланике на оне који су из Србије или оне који су из Црне Горе, али ви боље познајете проблеме Србије, а будите убијени да ми најбоље познајемо проблеме Црне Горе. На својој кожи смо осетили шта значи владавина Мила Ђукановића. Господин Ђукановић, док је вршио притисак, читаве официјелне Црне Горе, на Слободана Милошевића, могао је у Црној Гори да ради све. Ви у Србији кажете да је била диктатура. У то не улазим. Али, у Црној Гори, даме и господо, нема ниједног електронског медија, радија, који није под контролом господи-

на Ђукановића. То зна ОЕБС, то знају посматрачке мисије Европске заједнице.

Знате ли зашто се то трпи? То се трпело због тога што је он требало да учествује у рушењу једног режима. Апсолутно о томе не дајем квалификације. То ће рећи грађани Србије, то ћете рећи ви.

Како смо били у коалицији са Социјалистичком партијом Србије? Били смо зато што смо нашли разумјевање да сачувамо Савезну Републику Југославију. Са ДОС-ом смо у коалицији зато што су се створиле околности да то мора тако да буде и што смо заједно са ДОС-ом, или већином у ДОС-у, нашли заједнички језик о томе да Црна Гора и Србија треба да буду држава са једном столицом, а не са двије.

Бојим се да ако се овдје настави индолентан однос, биће двије столице, можда ће бити, нажалост, и више столица олове једне. Нијесмо ми људи који не воле Црну Гору. Волимо Црну Гору као што ви волите Србију. Заједно смо са вама зато што мислимо да Србији и Црној Гори, не политичарима и функционерима, најбоље одговара овај државно-правни статус. Зато смо ми ову тему, можда по нечијем мишљењу, измјестили из контекста. Не, тема која је на дневном реду требала је да има само једно питање – ко је заузео на југу Србије и да се каже зашто је то тако.

Мислим да је веома важно да председник Савезне Републике Југославије, министар спољних послова, односно председник Савезне владе остваре хитно, у наредних неколико дана, контакте са утицајним људима и утицајним земаљама, наравно и са утицајним организацијама, од Брисела, Вашингтона и Москве и да се тражи одређени период да се изјасне они који креирају односе у свијету како ће то да се заустави.

Након тога се зна ко се заклео у овој земљи да брани територијални интегритет и суверенитет ове земље.

Косово и Метохија су нажалост предати, и ту је господин Шешел у праву, одлуком Народне скупштине Републике Србије уз пуну верификацију онога коме то по Уставу припада – Савезне владе. Вероватно, господине Шешел, и уз ратификацију Савезне скупштине након тога што је прошло ванредно стање. Уставно је потпуно све у реду.

Али, овај дио не може нико да ламентира. Не може нико да ламентира шта ће са њима да ради. Имамо ли ми право да тражимо од надлежних органа да се одмах и хитно успостави суверенитет на територији Србије, односно југа Србије? Имамо. Онај ко то не оствари тај не може да седи на месту које би му евентуално припадало. Ово није само надлежност овог дома. То је надлежност, прије свега, Министарства унутрашњих послова Републике Србије. Зашто? Зато што је Војно-техничким споразумом направљена зона од пет километара где се не може појавити Војска Југославије.

Зашто је спољни фактор умешан у ово на југу Србије? Зар се нико није запитао зашто Војно-технички споразум

у свим својим елементима не функционисају? Зашто није омогућено да се војска и полиција врате на Косово и Метохију. Можда је то нечија намјера. Умјесто тога, имамо дипломатске преговоре о чистој агресији на нашу земљу.

Можда вама изгледа да је небитно да у Црној Гори, изузев Социјалистичке народне партије и Српске народне странке, док је страдала Југославија, више Србија а Црна Гора веома мало, ријеч агресија се није употријебила. Можда некоме смета када говоримо и упознајемо вас са суровом реалношћу да је први пут у историји официјелна Црна Гора према Србији била некоректна. Али, нама је част јер смо ми предводили праву и већинску Црну Гору. Ми смо овдје да-

Понос слободољубивог човечанства:
Садам Хусеин

нима само због тога да покажемо Србији да Црна Гора није Мило Ђукановић, да поводом догађаја на Косову, да поводом догађаја на југу Србије и поводом свих догађаја, ми смо уз Србију, и уз Социјалистичку партију Србије, и уз Српску радикалну странку, и уз Демократску странку, и уз Демократску странку, уз сваку ону странку која сматра да је то наша држава. Будите убијени да ако ви сматрате да то није наша тема, да ако сматрате да то није наша држава, ми смо из Црне Горе – имаћемо најмање двије, а ја сам убијен и више, држава. Црна Гора је и онако, по територији, мала. А може да буде још мања. Зашто?

Овдје је господин Шешел рекао, жао ми је што морам са њим да се сагласим, уочио је да се прије неколико дана појавила платформа шовинистичке албанске Демократске уније. Не говорим људима иза леђа. Том човеку, посланик је, у лице сам рекао, пред читавом црногорском јавношћу, да је он један обични шовиниста. Значи, појавила се платформа да се преуреди Црна Гора, да има парламент са два дома – дом грађана и дом националних заједница. То се дубоко противи грађанском концепту Црне Горе.

Али, то има свој смисао. Треба знати да у Улцињу, Тузима, Плаву итд живи 7 посто албанског становништва. Велика Албанија је до Никшића или, како је мени то један албански посланик у Парламенту рекао: "Није велика Албанија господине Булатовићу, него уједињена Албанија", ваљда је то неки прецизнији термин.

Даме и господа, овде је очигледно дилема око тога како се проблем на југу Косова може ријешити – да се ријешити уз помоћ међународне заједнице и дипломатским средствима.

Ја се лично залажем да се искористи тренутна позиција Савезне Републике Југославије, позиција председника Савезне Републике Југославије и Савезне владе, благонаклоност одређених међународних кругова, али то мора да се реши што пре, што хитније. Ако се то не реши на тај начин, онда најмање што треба јесте да се овај дом тада на затвореној седници упозна са свим аспектима међународних односа. Ако међународна заједница то неће у овим условима да реши, онда треба да се суочимо са свим питањима. У Југославији више нема једног режима због ког је патио народ. У Југославији је сада демократска власт. Па ваљда та демократска власт може да сачува уз помоћ међународне заједнице свој територијални интегритет. Свуда у свету се зна шта се ради са терористима, свуда у свету се зна шта се ради са онима који нападају земљу. Само се изгледа у Југославији то не сме да зна. Ја на то не пристајем – мора да се зна.

Прихватам апсолутно предлог господина Шешела – и ово није најважнија коалиција – ја и господин Шешел имамо радикална политичка гледања везано за концепт државе, јер он има концепт Велике Србије у којој нема Црне Горе, али овај предлог, да није било последњих република је врло прихватљив. Минимум политичког јединства, неко то минимизира. Неко се са тим шали. Ако би могли да нађемо сагласност око минимума политичког јединства, да ове ствари из Велике Србије, из оних ствари које су рађене у протеклом периоду за тренутак оставимо, које треба апсолутно расправити, али да покушамо између посланичких група, заједно са Владом, да нађемо минимум тог политичког јединства, да разговарамо о држави, да сачувамо државу, било би веома добро. Ми то подржавамо.

Господине председниче Владе, ја сам на самом почетку предложио једну ствар, мислим да је ту Влада дала иницијативу – југ Србије је најмањи проблем за разумевање и најмањи проблем за решавање. Нападнут је дио територије Савезне Републике Југославије и дајући приоритет дипломатским средствима или након тога применити државну принуду да се та територија стави под контролу Савезне Републике Југославије, то апсолутно није никакав проблем. Председник Владе је у једном излагању то решио, али сам се залагао испред посланика Социјалистичке народне партије, управо због тога што је ово дио једног крупног проблема, најкруп-

нијег проблема, а то је удар на Савезну Републику Југославију са свих страна.

Проблем Црне Горе – тај проблем, залажемо се да решимо дијалогом. И овај парламент треба да искаже своју активну позицију у држави која постоји, о будућности државе која постоји. Ја сам предложио да то буде нека иницијатива. Можда би Савезна влада могла да размисли то питање. Међународни је проблем да то питање ставимо на дневни ред. Биће избори 23. али нема ниједне власти у Србији која може елиминисати председника Коштуницу и која може елиминисати Савезну владу и овај парламент у тим преговорима.

И на крају, зашто сам толико говорио о Црној Гори? Овде сам принуђен, и ја и посланици, када дајемо изјаве шта се то тамо дешава – тамо се дешава велика превара. Господин Ђукановић је у борби против Милошевићевог режима, црногорчењу, а с друге стране на причи о томе да је од Слободана Милошевића добио све структуре које је могао да превари – и црногорско бирачко тело и антимилошевићевске снаге, муслимане и све Албанце. Он сада референдумским питањем, да ли сте зато да Црна Гора и Србија, као две међународно признате државе, наставе да живе као заједница држава, жели да реализује тај референдум. На први поглед, и онај грађанин који нема новаца да купи хлеб, и у Србији и у Црној Гори, да састави крај са крајем, не може да улази у те финесе.

Развијајући антицрногорско расположење чак и овде у Србији, чак и међу Црногорцима којих је велики број у Србији, господин Ђукановић ће добити самосталну Црну Гору негативним одговором у Србији, по Уставу Савезне Републике Југославије да не може да се распише референдум, јер постоји процедура за промену државног статуса, која се одвија у складу са Уставом Савезне Републике Југославије. Не морамо до краја да будемо тврди у свему томе, али можемо најмање да будемо за дијалог свих политичких партија у Црној Гори и политичких партија у Србији, уз активно учешће овог парламента, Савезне владе, на челу са Зораном Жижичем, и председника Савезне Републике Југославије Војислава Коштунице.

Ја вас стварно молим да нас не схватите као неко нужно зло које чини овде већину. Ми смо овде дошли у овај парламент са 123.000 гласова. Неко каже да је то мало. То је 28,5% од укупног броја становника, или 40% гласова које би добили у једном нормалном изласку од 75% на изборе.

Шта је све рађено да ови избори не успију? На сваком бирачком месту било је по неколико камера, људи су шпијунирали комшије ко ће да изађе на изборе, уз претњу да ће остати без посла. Нећу тиме да вас замарам. Сваки човек који је изашао је херој. Није гласао да Зоран Жижич буде председник Савезне владе, сви они који су гласали за Слободана Милошевића нису гласали за њега персонално, или су гласали за Војислава Коштуницу, нису гласали за њега персонално, гласали су за заједницу

Црне Горе и Србије, знајући да у овом парламенту неће седети коалиција "Да живимо боље".

И зато, без озбиљне политике у овом дому, без разматрања интегралног проблема државе која се зове Савезна Република Југославија, без проблема Црне Горе, без проблема који су назначени па и потреба да се затвори седница овог парламента да расправљамо озбиљно, о озбиљним информацијама, нема. Наши досадашњи коалициони партнери су предложили закључке који су у највећем делу прихватљиви, који указују на суштину проблема. Ја сада не улазим у пословничке процедуралне проблеме ако овај дом усвоји један такав конзистентан број закључака, али мислим да најмање што треба јесте – ја мислим да ће председник Савезне владе узети све оно што је из тих закључака вредно.

Овде је потпуно прихватљиво све оно што се тиче оцене везано за ескалацију угрожавања суверенитета и територијалног интегритета наше земље, везано за КФОР и УНМИК, оно што је битно – да се врати контингент војске и полиције на Косово и Метохију. Мислим да ми по Уставу не можемо тражити, обавезати, наредити Савезној влади у стриктној подели власти, али мислим да је то један документ око кога нема процедуралних услова да се изјашњавамо, већ треба да нађу своје место у оцени стања и онога што ће бити понуђени закључци, односно оно што значи конкретну акцију на терену југа Србије.

Треба размислити и на који начин и овај парламент да се укључи у сагледавање овог проблема. Влада је ту била присутна. На Одбору за безбедност било је говора о томе да одговарајућа делегација Одбора оде тамо. Дакле, треба да иде делегација парламента, делегација коју ће предводити председници наша два већа.

Даме и господо, ако сам промашио тему, ја се извињавам, али мислим да смо ми сви, који смо до сада говорили из СНП-а и који ће говорити, желели једноставно да ставимо до знања поводом овога да је југ Србије дио наше земље, да је Косово и Метохија у нашим срцима и у нашој политичкој акцији, да живимо у једној земљи, да смо дошли овде да заједно са вама који то хоћете, али не намећући вољу ако то већина неће, али мислим да већина грађана Србије то хоће – да заједно урадимо оно што нам Устав налаже и што грађани од нас траже, а то је да српски и црногорски народ живе у једној заједничкој држави, како би омогућили заштиту и свим деловима наших народа који живе ван наше земље, да сачувамо свој национални идентитет и биће.

Сарадња са Хагом наша обавеза

Зоран Живајић: Чули смо господина Дачића. Када се погледа суштина онога шта је рекао, он није ништа рекао ново, нити је рекао било шта другачије од онога што стоји у предлозима Владе. И то је добро.

Дакле, господин Дачић је за то да се ово питање решава дипломатијом и уколико се не може решити дипломатијом, да се види шта и како даље ријешити.

Међутим, између свега онога што је рекао, има ипак неких ствари које би могле бацити сенку на оно што ради Влада и на понашање појединих министара у Влади. Да ту не би било никаквих дилема, желим Скупштину да информисем о неколико ствари.

Прије свега, господин Расим Љајић је прије неколико дана био у посјети Кошарама, ишао је у Прешево и овај дио Бујановца и поднио писмену информацију Влади о томе. Дакле, ишао је на основу дозволе Владе и дао је информацију Влади о томе. Саставни дио тога што је он радио и што је дао Влади, садржано је у овој информацији. То је дио који говори о ситуацији тамо и о покушају и потреби да се са Албанима успостави дијалог, што мислим да је сасвим у реду.

Истовремено, морам да кажем да смо ми у Влади сасвим јасно и прецизно рекли да сарадња са Хагом није приоритет, да постоје наше обавезе у том погледу. Да сарадња није приоритет, то је било и у мом експозеу који би могао довести у питање или одложити неке друге послове или задатке које има ова Влада и ту, такође, нема никаквих дилема. Оно што би требали овде да видимо, да ли је то само лични став господина Дачића, или је то став комплетног клуба СПС-а, јесте оно питање око минимума националних и државних интереса и неке политичке сагласности, кога би се око тога могла постићи. Уколико је то само став господина Дачића, то је добро као његов лични став, али је интересантно да председник клуба СПС-а, евентуално каже да ли овакав став господина Дачића истовремено преферира и у Клубу СПС-а као став овог клуба по питању националних и државних интереса, јер би нам то свакако могло помоћи приликом доношења одговарајућих закључака и евентуално даљег рада на овим питањима, како Савезне владе, тако и Савезне скупштине.

Три Црне Горе у једној

Радован Ракочевић: Даме и господо, поштовано председништво, ја ћу ризиковати да промашим тему ако поменем Црну Гору, као што рекосте, није на дневном реду. Али, мислим да је питање Црне Горе и те како југословенско питање, а није питање односа између Србије и Црне Горе и да ће то питање бити ријешено после 23. децембра.

На почетку данашњег радног дана прочитано нам је да не смијемо да кажемо како су се неки чланови, данашњих наших коалиционих партнера, склањали по Црној Гори. Могу да кажем да партија којој ја припадам нема неко одјељење или одсек за праћење где се ко скрива и где се ко налази, јер ми смо праћени у Црној Гори и ми смо херани по Црној Гори. Као што сте вероватно чули из средстава јавног информисања, понегдје су нас и сустизали. Вероватно вам је

познат случај Душка Јовановића или рецимо Момира Војводића. Овом приликом помињем господина Шешеља, једно због реплике ако му је мило, а друго због нерадовања на оно што се десило Момиру Војводићу, како он рече, једном истакнутом члану његове партије.

Пошто је то склањање било везано за бомбардовање, рекао бих и о томе неколико ријечи, рецимо, какав је став СНП имала према бомбардовању. Сигурно знате да се целокупан штаб СНП ставио на располагање Војсци Југославије, многи су обукли униформе. То су чинили и општински штабови широм Црне Горе. Рецимо, активисти СНП-а су носили паролу "Гађајте и нас, нијесмо ни ми губави". У Никшићу је та парола истакнута. За талентоване писце то је прави роман, праве теме за роман.

Овде се отприлике данас водило једно надметање у патриотизму, револуционарном, неком отачественом итд. Наравно, и ми имамо тога, ми располажемо тим врједностима. Ми располажемо неким, ја бих рекао, отачественим патриотизмом у којем сматрамо да је мјесто рођења наших отаца оно што треба да бранимо, чак и свих оних који живе на тим просторима, дакле, свих оних чији су очеви рођени на тим просторима. Према томе, тај патриотизам не можемо ни процјенити, ни измјерити, чији је виши, а чији је мањи. Но, проблем је у томе што ми овдје на Косову имамо једну терористичку организацију познату као ОВК. Ја бих је мало упоредио са једном сличном паравојном организацијом у Црној Гори која се зове полиција. Јер, та полиција има, рецимо, три-четири врсте униформи које носе – црне, зелене, шарене, модре итд. Упоредио бих због тога што се и једна и друга финансирају врло, врло сумњивим начином. Једни диловањем дроге, други дуваном, односно одигарета, а служе у исте сврхе да полупру политичке пројекте за одвајање та два простора од Југославије, Косова, сада југа Србије, а овамо Црне Горе и ту се појављује једна сличност између та два не само простора, него и политичког дјеловања војничког и паравојничког итд.

Када се разговара о Косову и Црној Гори, мислим да питање сецесије Црне Горе треба да постане актуелно, јер је то питање које ће бити стално актуелизовано да се евентуално то питање занемарује, да оног тренутка када постане стварност да не тражимо кривце, а ствар се десила. Дакле, овај парламент и јавност Србије требала би да зна да у Црној Гори фактички постоје три Црне Горе.

Једна Црна Гора која је стигла у овај парламент, која је за Југославију, за заједницу са Србијом, за Југославију или било како да се зове тај савез између Србије и Црне Горе свеједно, али важно је да је та политичка опција присутна кроз дјеловање СНП и нашег коалиционог партнера, Српске народне странке.

Друга Црна Гора, сепаратистичка, која је оличена у некаквој фантомској коалицији да живе боље, Мила Ђукановића, и других сепаратистичких политичких партија.

СТРАТЕГИЈА ДОС-а ПРОПАСТ СРБИЈЕ

На петој седници другог редовног заседања Већа република, Слободан Краповић, министар одбране, изнео је стратегију ДОС-а за одбрану од шиптарског терора, који се пренео на јужни део србијанске територије. После његовог опширног излагања, никоме није било јасно шта се крило иза те празне реторике

Александар Вучић: Даме и господа савезни посланици, добро је што је господин Краповић говорио после председника Владе, јер ми се чини да смо добили нешто конкретније и комплетније информације од оних које смо чули на заједничкој седници. Пре свега, то што је рекао господин Краповић да иза терористичких напада, односно иза заузимања српске територије стоје америчке снаге, нешто је што је добро и што је о томе говорио министар одбране.

Конечно, рекао је из онога што је предложено за закључке, и што је речено у оној другој сали, не може да се закључи ни шта је то што ће нам се десити од међународних фактора, нити шта је то што ми можемо да предузмемо.

Нисам могао да схватим шта се збива из једне огромне гомиле празних реторичких реченица, потпуно је нејасно шта се доле дешава, на који ћемо начин реаговати, осим што позивамо међународну заједницу да то решава дипломатским путем, односно притиском на косовско-метохијске Албанце.

Албанци оружје у рукама САД-а

Оно на шта бих хтео добронамерно да укажем, јер мислим да никоме овде није стало да прави проблеме у решавању судбоносних државних питања, јесте чињеница да ми морамо нашем народу потпуно јавно и отворено да кажемо у чему је проблем: ко су ти људи који су извели агресију на територији јужне Србије. То нису косовско-метохијски Албанци, они су само оружје, нити су то Албанци из Бујановца, Прешева и Медвеђе, они су само оружје у рукама САД-а. Они су извели ту агресију и они држе под окупацијом део наше територије. У то нема никакве сумње.

Вратили бисмо ми одмах, и како је рекао господин Краповић, јер сам сигуран да наша војска и полиција имају довољно снаге да отерају Шиптаре са тих подручја, али то нико не сме да учини јер то не дозвољава Медлин Олбрајт и ос-

ДОС нема решење:
Александар Вучић

тали представници америчке администрације.

Када то већ урадимо, онда знамо који нам је проблем, поставили смо дијагнозу и онда се могу наћи решења. Пре свега, морамо избегавати шалу и паролу "лако ћемо" када имамо у виду да није у питању 1.000 до 1.200 до зуба наоружаних Шиптара, већ је у питању једна много већа и много моћнија сила, коју морамо одатле да склонимо.

Волео бих, пошто смо добили информацију, да су потпуно консолидоване наше полицијске снаге и да је одлучено да се нешто промени у нашој државној политици, добро би било да се обавести јавност да су се из многих градова враћали полицијци у своја места, јер нису хтели да буду на територији југа Србије, односно на територији општина Бујановац, Прешево и Медвеђа. Неки су говорили да треба ићи багерима и решавати тај проблем. То се вероватно го-

вори због медијске кампање која се проводи у државним и свим осталим медијима да сви они који се боре против тероризма, који се боре против окупације и против агресије једног дана ће бити проглашени злочинцима и да ће завршити пред Хашким трибуналом.

Због свега тога, да се све све ово не би поновило у Нишу, Чачку, да ли у Ужичу, дакле да се то нама не би више понављало, добро би било да се то промени у понашањима у државним медијима, код неких функционера у одређеном начину вођења државне политике јер нема ништа важније од државне политике и ништа нема прече од наше територије.

Волео бих да се то говори на такав начин због још једне ствари: рекао је председник Владе, цитирају, да су они извели тај напад да би компромитовали и дестабилизовали демократске процесе у СР Југославији. Прилично смешно то звучи, ваљда је много важније од тога да ли ће неко дискредитовати наводне или стварне демократске процесе у једној земљи то што је неко заузео нашу територију. То је по Уставу много важније. Али, изгледа да неко толико жели искључиво да говори о демократији да не види оно што је неупоредиво значајније.

По Уставу, ми имамо обавезу да штитимо нашу територију, то је задатак наше државе и то је оно што морамо да учинимо.

Не треба говорити да су претње Шиптара трагикомичне, јер смо на Косову и Метохији извукли смо тешке последице из сукоба са њима управо због посредовања САД-а.

Својевољно тумачење људских права

Волео бих да сте нам рекли, господине министре, овде нешто што можда и не можете, али то сам замолио и прошли пут, да нам кажете који је то рок када ће српски суверенитет бити повраћен на целој територији Србије. Ми данас немамо суверенитет не само на територи-

ји Косова и Метохије. Крив је онај који је прихватио план Ахтисари-Черномирдин, али ја кажем да ми немамо суверенитет ни после 21. новембра на територијама општина на југу Србије. Када ће тај суверенитет бити повраћен? Да ли ће се то десити тако што ће Горан Свилановић разговарати са неким у иностранству или што ће неко други разговарати? Шта се то нас тиче? Мене занима када ће та територија бити под нашим суверенитетом и када ћемо заштитити све грађане Србије.

Људи из Бујановца су нам посебно, односно из општинских и окружних одбора Српске радикалне странке, постављали питања зашто нисмо тај проблем поставили. Чини нам се да се сувише користи ситуација у Бујановцу за медијску промоцију нове власти, да се полиција употребљава у страначке сврхе. Гледали смо и емисију где је говорио Зоран Ђинђић који није никакав државни функционер, исправите ме ако нисам у праву, али је ишао доле, салутирали су му, како, због чега, на који начин, који је он државни функционер? То нико не зна.

Стална је потреба да се позивамо на људске слободу и права, а иначе многи институти људских слобода и права су коришћени у претходном периоду као Дамоклов мач над главама код мирољубивих и слободних народа.

Али, ја се плашим да поново неко не жели кроз наводно људска права и слободу да нам провлачи оно што се увек дешавало и да то буде још један разлог за окупацију дела наше територије. Молим вас да кажете и нама овде у Скупштини, ако можете; а ако не можете опет ћемо разумети, али да то знамо, ви и сви остали представници власти – када ћемо и ми имати пуни суверенитет на нашим територијама на југу Србије?

Када ће наши полицајци обављати своје функције, када ће схватити да је обавеза да се отаџбина брани, а не да се крене, па се врате назад, или неће ни да крену, и ко је због тога одговоран? Шта је предузето да се такве ствари више не понављају?

Имаћете у сваком покушају да земљу одбраните и да суверенитет постоји на том делу територије нашу подршку. Али, неко мора да одговара и због тога

што су 21. новембра упали терористи. Где је била савезна УДБА. Где је била републичка УДБА? Где су били полицајци, где је била војска? То су питања на која ће неко касније морати да да одговори. Али, ово је ипак приоритет.

Србија на удару новог светског поретка

Драган Тодоровић: Даме и господа савезни посланици, мислим да нема важније теме од теме о којој данас овде расправљамо. Нажалост, наша земља се не суочава први пут са овим проблемом. У континуитету последњих 10 година несумњиво Савезна Република Југославија, односно Србија је на удару новог светског поретка у коме су Шингарци главни инструмент преко кога покушавају да поведу разбијање Југославије.

Ако сада изузмемо страначка препуцавања, страначка гледишта или да искористимо ово за неки политички или страначки маркетинг, мислим да нема човека у овој држави који не би требало да се замисли шта нам ваља чинити и шта урадити да напокон дођемо у ситуацију да можемо да функционисамо као нормална земља.

То што се ми са шингарским тероризмом не суочавамо први пут од новембра ове године, требало би само да нам помогне како бисмо донели правилније, односно боље закључке и како бисмо на основу тих закључака могли да предузмемо одговарајуће кораке да из ове ситуације изађемо. Мислим да нема човека кога треба подсећати шта је све у овом претходном периоду радила ова држава, без обзира која је власт била на челу те државе, како би предупредила све ове кораке и како би ову земљу извукла, односно како не би дозволила да јој се дешава то што јој се дешава.

Нуђење преговора, покушај разговора, покушај налажења мирног решења није никакав новитет ни ове власти, ни претходне власти. Једноставно, то је била прека потреба да покушамо, знајући шта се спрема, шта иза тога стоји, да покушамо да покажемо том свету да ми нисмо за рат, да бисмо проблеме желели и волели да решимо на миран начин и да смо предузимали све кораке да решимо те проблеме на такав начин.

Подсетио бих вас само на 1998. годину, на покушај Владе Републике Србије да тадашње проблеме реши на миран начин, да реши путем преговора. Подсетићу вас да је тада тим који је сачинила Влада Републике Србије узалудно седам или осам пута одлазио у Приштину.

Зоран Анђелковић: (Упадица с места) Тим је тамо ишао 18 пута.

Косово и Метохија забрањени за Србе

Драган Тодоровић: Ево, исправљају ме, тим је тамо ишао 18 пута како би покушао да са представницима, да тако кажем, умеренијег дела шингарског народа нађемо заједнички излаз пред могућ-

Логистичка подршка терористима: амерички апачи

ношћу да се тај проблем решава ратом. Све смо покушали и нисмо наишли на одговарајуће поступке који би прихватили решење мирним путем.

Видимо да је и ова нова власт кренула тим кораком. Председник Савезне Републике Југославије обратио се истој особи, односно истој групацији којој се обраћала и претходна влада – Влада Републике Србије – како би на миран начин покушали да дођемо до решења. Одговор је потпуно исти, с том разликом што ми сада не можемо да идемо на Косово и Метохију, односно у Приштину.

Тамо могу да иду сви из света, једино не могу да иду легитимни органи ове државе, једино Срби не могу да иду, Срби – представници власти не могу да иду на Косово и Метохију, односно у Приштину. Због чега не могу? Па, због тога што је то и била жеља Американаца, што је то била жеља новог светског поретка, о коме ми говоримо нон-стоп, али нас оптуђују да смо, малтене, већ постали тешки овом народу да говоримо о некој међународној завери, о томе да нас свет не воли итд. Али, зашто сада када се власт променила, када је бар у великом делу света прихваћено и потврђено да је дошла демократска власт, зашто сада нема тих преговора, зашто се сада мирним путем не дође до тог решења на које свака држава има право? По Повељи Уједињених нација јасно је свакоме шта је тероризам, шта је терористички чин. Уосталом, по свим осудама међународне јавности апсолутно не постоји дилема да је ово што је урађено на територији општине Бујановац, Прешево и Медвеђа терористички акт. Апсолутно нема ниједне дилеме.

Само постоји једна ствар која прави проблеме – што тај свет не само да неће прстом да мрдне да би ту ситуацију поправио и исправио, штавише, оштро нас упозорава да уколико предузмемо све оно што је наше легитимно право као државе, да ћемо наићи на жесток одговор. То је иста ситуација коју смо ми имали 1998. и 1999. године. Апсолутно право је на нашој страни. Нема једне једине ствари која не говори томе у прилог.

Ратни злочинци недоступни правди

На њиховој страни је само сила, беспримерна сила коју они, нажалост, на злочиначки начин употребљавају. Наша држава је имала прилику да 78 дана испроба сво заостало и застарело наоружање кога је Америка имала намеру да се ослободи, и у највећој мери против цивилних жртава и на објектима који апсолутно нису имали никакав војни значај. То недвосмислено говори да су то урадили злочинци, на челу са Биллом Клинтеном, свиђало се то некоме или не.

Уосталом, наш суд суд у овој држави, те злочинце је прогласио кривим и осудио их на примерене казне које они, вероватно, неће издржавати, јер неће би-

Шиптари топовско месо
Американаца: Драган Годоровић

ти доступни, бар у овом моменту, рукама наше правде, али то што неће одговорати не значи да они нису злочинци.

Да видимо шта ми то у овом моменту треба да радимо како би сва ова искуства и све ово што нам се десило искористили, хајде да не правимо грешке које смо правили, и да нађемо неко решење које би помогло да из ове кризе изађемо.

Прво и основно, мислим да је недвосмислено министар одбране овде изнео да ово што се десило, десило се уз помоћ Американаца. Ми о томе све време говоримо. Да Американци нису хтели да дозволе улазак шиптарских терориста у зону у којој ни у ком случају не би смели да се појаве тамо где су били припадници наших снага јавне безбедности, уз прописано наоружање, ниједан једини шиптарски терориста не би могао да прође, и ваљда је то свакоме јасно у овој држави, бар по оним информацијама које добијамо од средстава јавног информисања – те ухватили су двојицу Албанаца, те ухапсили су овога, те ухапсили су онога, а прошло им је преко 1.000 терориста неометено, и то на поручју које су дужни да штите Американци. А, када су се појавили припадници наших снага, снага полиције, не војске, тог момента су узлетели "апачи" са америчке стране, што говори у прилог чињеници да апсолутно ништа не може да се деси, а да о томе немају информацију Американци, односно да њихови извиђачки, односно обавештајни центри тог момента не добију праву информацију.

Према томе, недвосмислено је све ово организовано у режији Американаца. Ако се сложимо са тим, онда дајте да видимо шта нам ваља чинити. Да ли је добро да једна политичка групација, и

то владајућа групација из редова ДОС-а то користи и злоупотребљава у страначке сврхе? Па не само да су то користили, него онда један другог нападају – овај је рекао ово, зашто он говори то, да ли он то сме итд.

Није проблем то што ви нисте усагласили своје ставове, проблем је што таквим изјавама слушајете овај народ. Народу више није јасно шта се овде дешава, ко је задужен и шта је конкретно чији посао, односно одговорност за све ово што се дешава, односно за кораке које би требали да предузмемо.

Једни дају ултиматум. Председник државе говори о томе да нема говора о томе да треба да се да ултиматум, па се ултиматум повлачи. Други говоре да о томе треба разговарати са Уједињеним нацијама, односно са Медлин Олбрајт. Једноставно, једно замешатељство које не само да не води ничему, него и оно мало предности које ми као држава треба да имамо, изгубићемо због таквог деловања, због жеље да се ова ситуација и ова трагедија искористи у политичке, односно страначке сврхе.

Морамо повратити суверенитет

Па и ово заседање које је заказано, и експозе председника Савезне владе, ни у једном једином делу не дефинише шта су стварно наши крајњи циљеви, не циљеви, него којим ћемо то средствима остварити те циљеве. Јасно је да ми морамо да повратимо суверенитет над тим делом наше територије, али све друго нам апсолутно није јасно. То да ћемо чекати, то нам је сада потпуно јасно, само нам није јасно докле ћемо чекати и да ли ће ово чекати да се заврши само на Бујановцу, Прешеву и Медвеђи?

Волео бих када би Савезна влада јасно ставила до знања овоме народу – која је то граница трпеливости, уколико ми хоћемо да будемо држава и да опстанемо као држава, докле ћемо трпети и чекати? Јер, немојте да се заваравамо, Косово и Метохија, без обзира на Резолуцију 1244 нису више под нашом ингеренцијом, али Бујановац, Прешево и Медвеђа су под ингеренцијом СР Југославије, односно Србије. Није мени ни најмање пријатно што се то сада десило под новом влашћу, јер, доћи ће нека следећа власт, можда ће она изгубити, циљеви се неће променити, изгубићемо неку нову територију, или ћемо још увек под овом влашћу изгубити неку нову територију, јер свима је познато да циљ Шиптара нису Бујановац, Прешево и Медвеђа, да се ми са тиме не заваравамо. Овде је у питању Прокупље, Ниш, а уколико ми будемо слабији, питање је где ће та граница стварно бити.

Канцеларија Хашког трибунала у Београду

То је оно што је суштински овде најважније, о чему ми морамо да разговарамо, односно да на ова питања добијемо

одговоре, једанпут за свагда, да се ова нова власт одреди према припадницима МУП-а, према припадницима Војске Југославије, да ли ће она стати у њихову одбрану и до које границе ће она њих бранити у случају будуће канцеларије Хашког трибунала, која се отвара овде у Београду, да се поднесе захтев за испитивање деловања појединих људи, који су на својим положајима, који су законом обавезни да извршавају одређена наређења, до које границе ће ова држава стати иза њих.

Који је то данас припадник полиције на командном положају, који ће наредити напад, који је то припадник војске који ће то урадити, а да не очекује, рецимо, не само да ће га овде прогласити ратним злочинцем и желети да га ухапсе и спроведу у Хаг, него ће можда већ у Приштини, пошто су били локални избори, пред шиптарским правосуђем бити осуђен, као што је генерал Перишић, док је законито обављао свој посао и због тога у Хрватској осуђен на 20 година робије, ја се питам – да ли ови из групације којој сада припада генерал Перишић гарантују да господина Перишића неће изручити Хашком трибуналу, или Хрватској? Случајно је овде у питању господин Перишић, говорим вам због примера Републике Српске. Волео бих да ме време демантује, господине Перишићу. Нажалост, из искуства Републике Српске имамо драстичне примере, где се то десило.

Према томе, убеђен сам; уколико буду у могућности и уколико буду прихватили све оно што наговештавају, испоручиће и вас, и свакога онога за кога се затражи захтев. (Влајко Стојиљковић, са места: и тебе.) А зашто мене Влајко, због овога што данас говорим, па ваљда ми је ово Уставом загарантовано право. Друго, ја нисам био министар полиције, него министар саобраћаја. Према томе, мислим да ниси у праву. Али, због тога што сам Србин, што сам бранио српске националне интересе, претпостављам да ће тражити и моје изручење, и мислим да ту није ништа чудно, да Хашки трибунал осуди свакога Србина на овим просторима и да сваки Србин и треба да одговара, јер нас је вероватно остало врло мало, са овим осталима ће то много лакше завршити.

Према томе, господине савезни посланици, ово је питање које не би требало тако лако да скинемо са дневног реда, да ова данашња седница не прође само да би то било на дневном реду, а после да се ствари одвијају онако како се одвијају. Мислим да дугујемо одговор овом народу – шта нам ваља чинити, и да нисмо први пут пред оваквим питањем.

Одбор за безбедност "у акцији"

Момчило Перишић: Господине председнице, даме и господе уважени посланици, морам рећи неколико реченица. Прошли пут смо обећали да ће људи из Одбора за безбедност и одбрану отићи и обићи простор. Отишли смо и обишли. Можда би било потребно да вам

кажемо шта смо видели и шта закључили, али се плашим да сте уморни, а и добили сте много информација, и то би била информација – информација, али најкраће.

На источном делу Косова, 137 километара границе према долини Јужне Мораве, да не би повредио Влајкову опаску, обишли смо тако што смо на четири путна правца, који изводе из долине Мораве према Косову, на путу од Прешева према Гњилану, дошли до превоја Мучибабе и сагледали да ту полиција и војска коректно обављају функције и да ту нема уопште проблема, чак има једна албанска школа у коју иду искључиво албанска деца и албански учитељи, непосредно је крај полицијског пункта и нема никаквих проблема, нити је било. Други путни правац од Бујановца према Кончулу и Гњилану, обишли смо и дошли до села Лучани. Ту је било проблема и ту су заузели они пет села и пола села Лучани. Ту је било провокације, отварање ватре на војску и полицију, повређених није било. Иначе, саобраћај и на оном првом путном правцу и на другом путном правцу у оба смера ради и нема неких моменталних проблема. Трећи путни правац Медвеђа-Косовска Каменица, обишли смо, полиција и војска коректно ради и нема никаквих инцидената. Четврти путни правац Медвеђа-Лисица-Приштина, обишли смо и полиција и војска такође коректно ради.

Проблем је само на правцу Бујановца-Гњилане, и то латентни за оних пет села и пола села Лучане, а могући наредни што су Албанци у селу Мали Трновец, а могу да се прелију у Велики Трновец, а ако се прелију кроз убацивање са Косова и Метохије, или пак регрутацијом у самом селу, јер оно има око 10.000 становника, све Албанци, у коме се није улазило десет година, нити сада улази, који су се бавили трговином, а ви знате каквом све, потпуно затвореног типа, могуће је да ту буде наредни пожар који би могао да захвати шири простор бујановачке општине. То је моментално стање.

Простор између тих путних правца, које је у беспућу, а које обезбеђују јединице МУП-а, а који је у ојој зони од пет километара, а војска на погодним положајима у готовости за интервенцију према угроженом правцу, нисмо обишли. За то треба неколико дана. То обилазе стручне екипе, имамо поверења у њих, али могуће је да због недовољне опремљености, која је производ претходне власти, а и ове, и војске и полиције, могућа су изненађења. Ја то веома добро знам. Херметички се граница не може уопште нигде затворити, а конфигурација терена је таква да комбинацијом живих људи и савремене технике може се подићи степен одговорности, али никада да буде 100% прецизан, а верујте ми да је мој професионализам довољно велики да то процени. Обишао сам комплетан Израел, који има технику кроз електричну ограду, балоне, сензоре, ра-

даре, итд., па опет се деси да тамо неко упадне.

Драган Тодоровић: (Са места) Дали сте обишли путни правац Пећ-Кула-Рожаје?)

Момчило Перишић: Немојте питати, ја вам не одговарам, него свима заједно, испричаћу касније, јер је ово жариште и ја мислим да би ви могли, као велики родољуб и патриота, да већ то урадите у помоћи нашим граничарима и полицајцима, а из те сте републике.

Узроци оваквог стања, ми сала ударам по последицама, су: погубна политика претходног режима, која је довела до потписивања срамног Војно-техничког споразума, који је десет пута гори од Рамбујеа, јер Рамбује је предвиђао да остане 2.500 војника, 2.500 полицајаца, а да се преко тога повуку у времену од 180 дана. Рамбује је био ужасан, али политика која је вођена довела је до Рамбујеа. Нормално, не само претходна политика, него, рекао сам прошли пут, све политике од 18. века па до данас, али то је кулминирало за време претходне владавине. Војно-технички споразум није оставио ниједног војника, ниједног полицајца и потписан је по диктату, а војска и полиција су се повукли за диктираних 11 дана. Он је узроковао губитак суверенитета, немојмо причати сад о суверенитету пет села и суверенитету 11.000 квадратних километара и колевке српства, коју је неко из претходног режима наредио извршиоцима, које сам лоцирао, да потпишу.

"Бог" сам одлучивао

Други узрок, међународна заједница, која је бескрупулозно диктирала Резолуцију 1244, није разоружала Албанце на Косову, а морала је, и која је помогла да се терористи са простора Косова и Метохије, под њиховим окриљем и подршком пребаци у ових пет села. Треће, терористи, односно у овом случају, тачно термилолошки, не терористи него герила, себи је одредила своја три циља. Први, скренути пажњу тачијевима на себе, јер су изгубили за своје домаће и јавно мињење. Број два, скренути светску пажњу. Број три, у функцији интереса неке више силе нарушити даљи интегритет Савезне Републике Југославије. Четврто, морамо ми признати сами. Како то ми сами? Тако, господине који нас критикујете, а као што се сећам радикали су били на власти у времену од 10. јуна 1999. до дана данашњег, било је преко 400 оружаных напада, у којима је погинуло 19 лица, а од успоставе нове власти три, што значи 16 у претходној и уништен је војно-технички магацин између Врања и Бујановца, отишла у ваздух огромна количина муниције. Све то за време док сте били на власти и нисте хтели да информистете ни Скупштину, ни грађане, а ова нова власт бар је, откако је дошла на сцену, чак два пута расправљала питање безбедности на југу Србије, господине, ја сам захтевао, као начелник генералштаба, 100 пута да се прогласе на Косову и Ме-

За ДОС нема оправдања:
Драган Тодоровић

тохији терористи – терористима. Каже – не, знамо. Ко их је прогласио? Каже – Бог, ја прогласио. Добро ако си ти прогласио, али није ниједан парламент прогласио, а тражимо од света да призна терористе, па смо молили да се расправља у Савезној скупштини. Да ли је уопште расправљано икада о стању на Косову и Метохији у Савезној скупштини? Да ли је у Републичкој скупштини, све до постављања референдумског питања – да ли примити посматраче или не примити? Рекоше грађани – не примити, али Бог после тога одлучи сам да се прими 2.000 посматрача. Према томе, водимо рачуна и немојте страначки, ја сам молио да не буде страначки ово национално битно питање, али сте ви господине то потенцирали и још неки пре вас.

Ја сад морам рећи да нова Демократска опозиција, која надам се неће бити даље опозиција, бар је народу ставила до знања који су витални проблеми и отворено ради и према сопственом народу и према професионалним субјектима и према свету, а притом, тежећи да максимално заштити националне и све друге циљеве. Молим вас, прошли пут сам понављао, немојмо ми Срби и Црногорци и представници националних мањина у овом парламенту једни друге, зато што смо у другој странци, да сматрамо непријатељима.

(Зоран Анђелковић, с места: То ви радите.)

Ја само говорим о одговорности. Починемо тенденциозно да говоримо – Демократска опозиција и посланици Демократске опозиције су као продужена рука НАТО-а. Господо, терате ме да кажем – ко је интернационализовао проблеме у претходној Југославији, ко

је довео НАТО и ко је потписао та документа. То није нико из Демократске опозиције. Значи, проблем, поред тих терориста, јесмо ми сами, јер нисмо предузимали у претходном периоду и сада, понављам, превентивне мере да спречимо изненађење, него вучемо по последицама. Конкретно, овде мислим да треба санкционисати људе који су потписали Војно-технички споразум и тиме узроковали све ово и санкционисати оне људе који су били одговорни за упад терориста у пет села.

Пошто смо ми законодавни орган, ја тражим одговорност и за оне и за ове. Не могу бити на функцијама, а јесу, рекао сам и прошли пут два човека, један у војсци, један у полицији, који су потписали тај споразум, а овај који је сада упустио у ту зону, односно људи који нису извршавали задатак, уместо да сачекају терористе и да их покосе, оно је било другачије, али у исто време урадимо све да приоритет средстава, који је одвојен за финансирање снага безбедности МУП-а и војске, буде на осавременавању техничких средстава, како би имали изузетно савремена средства за ноћно осматрање, радаре и убојна средства, до 12,7 милиметара, да могу да парирају противнику и да имају савремено превозно средство са добром заштитом, како би заштитили сопствени живот, да би заштитили живот и становника и грађана. Даље, наставимо са притиском на међународну заједницу да испуни одредбе Резолуције 1244, кал би разоружала Албанце, онда не би ни било овога, и друго, да их врати, ако треба и на силу, али да их они врате. Ако их не врате, није наша ствар да ми одредимо до када, него да обавеземо извршне органе да они то ураде по наређењу опет надлежних органа, а то ми нисмо.

Ми смо савезни посланици, ми нисмо ти који треба да одредимо рокове и да наредимо, али да захтевамо од извршних органа да они то ураде, што пре могу, са најмање последица.

Молим вас и позивам, кад су у питању овако битна витална питања за безбедност земље, онда би требали да избегнемо страначка препуцавања. Ја не могу да седим овде, да неко други то ради, не због вас, ја бих то и прећутао, него због грађана који нас слушају и гледају. Вероватно неки хоће ситне проблеме да зараде на томе што ће то тако изнети овде.

Перишићевих "Десет божијих заповести"

Драган Тодоровић: Господине Перишићу, мени је задовољство да вас обавестим да сте ви већ од октобра у власти, да ви нисте демократска опозиција Србије, него да сте власт на републичком нивоу, на савезном нивоу, али изгледа да ваши коалициони партнери о томе крију да ви нисте обавештени, па вероватно не партиципирате у тој власти, али с обзиром да данас имате ово обавештење из прве руке, покушајте и ви, односно да ваша странка добије аде-

кватно место или адекватан колач што се тиче власти.

Нисте више ви демократска опозиција Србије. Ви сте сада владајућа групација и у Србији и у Савезној Републици Југославији. То је једна ствар. Друга ствар, колико ме сећање служи, за време мог излагања ја нисам поменуо ни једну једину странку. Ваш случај сам поменуо само алудирајући на то да постоји могућност да људи који су часно обављали своју дужност због тога и одговарају.

Треће, помињете овде неке разговоре са Богом. Претпостављам да сте ви водили те разговоре. Мојсије, када је завршио разговоре са Богом, објавио је десет божијих заповести. Можда ћете и ви, господине Перишићу, неке нове заповести да издате, па ћемо видети о чему сте све са Богом разговарали.

Очито је да је све ово, овај ваш гнев уперен према радикалима изазвало може једноставно питање – пошто сте нам овде сјајно изложили, као прави војник, ситуацију о свим правцима који воде са Косова и Метохије, само сам питао шта је са правцем Пећ-Кула-Рожаје. Јер, рачунам, ако сте већ рекли да је Олбор за безбедност отишао да обиђе терен, само не знам када је имао седницу, када је одржана седница и које је још, сем вас из тог одбора, ишао да обиђе тај терен, па се питам једноставно као посланик и као човек, зашто нисте обишли и тај терен. По ономе што се чује, кажу да је из тог правца у великој мери стигло наоружање, односно да стиже на Косово и Метохију.

А врло је једноставно, и у то можете да се уверите, кал кренете од Рибаревине па до Подгорице, или Рибаревине према Рожају, видећете све могуће европске регистрације, до хрватских и словеначких. Сећате се, господине Перишићу, када је почела криза на Косову и Метохији шта се све налазило у шлеперима словеначке регистрације и како се све оружје отуд дотурало још у време распада бивше СФРЈ.

Према томе, ако сте већ тај извештај подносили, требали сте и да се осврнете или да нам кажете због чега немамо информације са путног правца Пећ-Кула-Рожаје.

Нова власт "спремна" за самоодбрану

Владета Јанковић: Господине председавајући, уважени посланици, хтео бих да кажем пре свега да оно што смо, да кажем, носиоци нове власти у Србији, предузели да се реши драматична ситуација на југу Србије, може бити оцењено као мало или много, али, у сваком случају, познато је и вама као посланицима, и јавности читаве земље, путем директног телевизијског преноса.

Наше поступање потпуно је отворено јавности, све се зна шта радимо, то се може критиковати, може се оценити повољно или неповољно, али свако бар све зна. Указујем на разлику у односу на поступање претходне власти, која је го-

динама одбијала понављане захтеве да се проблем Косова уопште стави на дневни ред Скупштине, а немоли да је обавештавала, било посланике, или јавност, о томе шта доле радимо.

Сасвим просто речено, ми смо данас у положају да вадимо из ватре кестење, које су у ватру бацили други. И сада, пошто ми чинимо највише што можемо, под околностима које су стакве какве су, наша добра воља и демократска спремност да се о томе разговара бива злоупотређавана за прављење политичких поена и јефтину страначку пропаганду. Ја ћу само рећи да је то за свако жаљење.

Такође, наравно, овде смо чули сугестију да нешто треба урадити, али нисмо чули ништа одређено, шта би то требало урадити. Шта би требало урадити више од овога, него што се чини. Исто тако, ми овде треба да се изјаснимо о закључцима који су предложени. Ја бих у том смислу хтео да дам једну сугестију, то је једна мала исправка.

Односи се на седми ред, претпоследњу реченицу у тексту, одозго на страни осам ових материјала, где се каже да Савезна скупштина с правом очекује делотворне и енергичне мере међународне заједнице на елиминисању албанског тероризма на Косову и Метохији.

Мени се чини да је ово сувише благо, сувише мекано, чак снисходљиво. Зато бих предложио једну одлучнију формулацију која би гласила – да Савезна скупштина с пуним покрићем рачуна са делотворним, енергичним мерама међународне заједнице на елиминисању

албанског тероризма на Косову и Метохији.

Реч је просто о томе да имамо на својој страни све аргументе међународног права, што се каже људског и божијег права, и да морамо исцрписти све те мирољубиве, дипломатске мере пре него што евентуално прибегнемо нужној самоодбрани, зашта смо и способни и у оном крајњем случају спремни.

Најзад, разуме се, ово више није у директној вези са темом о којој разговарамо, али бих кратко прокоментарисао излагање једног од посланика СПС-а који је за овом говорницом, можда у шали, рекао то јест поистоветио Македонију са југом Србије. Мислим да је то врло неопрезно. Ако је шала онда треба рећи да је то шала. Јер, када се са скупштинске говорнице таква реч изговори, када она падне, то може имати врло непријатне међународне и дипломатске последице.

Зато бих просто молио да се та изјава или квалификује или да се из записника избрише у државном интересу.

ДОС-ови јефтине поени

Драган Тодоровић: Што сте нестрпљиви? Ви сте сада на власти. Морате да водите рачуна да сада ја осећам притисак са ваше стране кад тако питате председавајућег. Трбало би о томе да водите рачуна.

Ви сте овде изнели неистину. Мислим да нико од опозиционих посланика овде није скупљао јефтине страначке поене. Мислим да смо вам износили наше

ставове. Штавише – врло благо покушавајући и знајући у којим смо проблемима. Ми смо у тим проблемима били такође и знамо шта и вас очекује, јер смо то доживели, тј. ситуација је слична, тако да очекујемо да ће и вас задесити иста судбина.

Али, нама спочитавати да скупљамо јефтине поене, а од представника ДОС-а овде су само два посланика најбоље говори, господине Јанковићу, ко је заинтересован за ову тему и ко скупља јефтине поене. Погледајте само колико их је дошло до Бујановца, колико их се сликало а колико их сада седи у овој сали.

Владета Јанковић: Неки баш траже ђа-вола, па кад га траже и наћи ће га.

Мислим да је важније да и посланици и чланови извршне власти из Демократске опозиције Србије буду тамо где се дешава невоља и да својим личним и непосредним присуством допринесу отклањању тих проблема. Као што знате, тамо је био и председник савезне државе, тамо су били сви надлежни министри. Они су ишли тамо где треба бити. Када им послови дозволе и када има смисла о нечему расправљати, кад има с ким расправљати, а да то има смисла, они су овде.

Разуме се, када би водили рачуна речимо о могућности да се земљиште јефтино купи, метар по квадрату, или тако нешто, они би сигурно били да не пропусте такву прилику, али углавном су на пушкомет далеко од албанских терориста.

Погрешна процена Владете Јанковића

Драган Тодоровић: Искрено говорећи, мислио сам да господин Владета Јанковић, за разлику од неких, има мало виши ниво. Нажалост, показао је својим излагањем да је на нивоу ДОС-а, што ће рећи јако низак ниво. Већ сам једном по том питању објаснио неке ствари. Није куповина него закуп. Објаснио сам какве су цене земљишта, објаснио сам која је величина плаца, који је то део плаца, а то што ви говорите је најблаже речено тешка увреда.

Ви посланике сводите на меру ДОС-а, да они одлучују о томе са ким ће и када ће разговарати и о којој теми. Искрено говорећи, ја сам господине Јанковићу запањен. Какви смо такви смо. Ми смо воља овог народа. Као што ми поштујемо и као што смо поштовали вољу народа да ви имате већину, тако и ви поштујете вољу народа да у овој скупштини постоји и мањина, свиђало се то вама или не. А, о вашем карактеру господине Јанковићу, најбоље је малопређашња ситуација показала, па нисте били у стању да гласате ни за сопствени предлог.

Стварно не могу да нађем речи оправдања, ни једног јединог момента, да човек није у стању да гласа за свој сопствени предлог, то је за мене крајње... да не кажем увреду коју сте ви малопре казали.

Припремила
Ивана Томић

Закон у топузу: самозвани мировњаци

СРБИЈА У КАНЦАМА ДОС-а

Социјалистичка партија Србије била веома лоша, ЈУЛ био још гори. Али, многи грађани Србије ће, на сопственој кожи, тек открити да је ДОС најгори. Долазе још тежа времена за Србију, време безакоња и безнађа

Водитељ: Поштовани гледаоци добро вече. Наши гости су Ненад Чанак и др Војислав Шешељ. Пре него што кренемо на разговор са гостима и чујемо шта имају да нам поруче, да вас подсетимо да је телефон Трећег канала 600-842, мада сте већ послали доста питања у току дана.

Да не одузимам пуно времена гостима претпостављам да је много занимљивије то што ће они рећи него моја прича. Али, на почетку, за некога ко није био ових 20 дана у Србији, или ко је можда преспаво и одједном бануо овде, вероватно се и сам крсти над оним што се десило ових дана. Вечерас имамо госте господина Чанка, председника Скупштине Војводине, и господина Војислава Шешеља, председника Српске радикалне странке. Како гледате на тај круг који се одиграо у Србији и ко ће, власт или опозиција, први да почне. Да се договоре сами.

Чанак: Ја сам дуго био опозиција па разумем како им је, сво изволите.

Период незрелог парламентаризма

Др Шешељ: Ја сам кратко био власт, много краће него што сам желео, али ово није последњи пут да сам био на власти јер Српска радикална странка ће свом силином да се дочепа власти у следећем или оном наредном мандатном периоду. У сваком случају, нема ко други него ми.

Друго, у демократским условима свака смена власти би морала да буде природна, неко редовно стање. Све политичке партије у предизборној кампањи се бесомучно туку, наравно вербално, у медијима кроз све облике политичког деловања. Али, када се народ изјасни онда треба да буде сасвим природно да онај ко освоји власт преузме све ингеренције власти, а онај ко изгуби изборе да у следећем мандатном периоду делује као опозиција до следећег изборног окршаја.

Нажалост, код нас се многе ствари нису на природан начин одвијале. После пола века комунистичке диктатуре има-

Иза нас није остало ништа прљаво:
др Војислав Шешељ

ли смо један десетогодишњи период незрелог парламентаризма, и парламентаризма који се развијао у условима економских санкција, блокаде, агресије са Запада, унутрашњег грађанског рата, разбијања државе итд. И та незрелост парламентаризма је била потенцирана свим тим стањем. На септембарским изборима кандидат ДОС-а, Војислав Коштуница, победио је у првом кругу.

Водитељ: Мислим да сте то ви први саопштили.

Др Шешељ: Српски радикали су већте ноћи имали све податке, а у уторак, када је све већ било поуздано сигурно, ја сам упутио честитку господину Коштуници и рекао да сам учинио све што је у мојој моћи да спречим његову победу, али када је, упркос томе, он победио, искрено му честитам и желим да успешно обавља своје уставне надлежности.

Нажалост, тако се нису поставили социјалисти, Милошевић, ЈУЛ. Они су целе изборне ноћи и сутрадан тврдили да Милошевић има предност, па после да није Коштуница победио у првом кругу, итд. Можда би им људи и поверовали да је то било први пут. Међутим, љу-

ди су се сетили шта се све дешавало 1996. године на локалним изборима, после оних вишеструких поништавања, поништавања која су трајала све док социјалисти нису имали већину одборника у појединим општинама.

Људи су се сетили шта је било са председничким изборима 1997. године, оба пута су избори били фалсификовани. У првом турнусу ја сам победио Јилића, а у другом турнусу не могу да гарантујем да сам имао више гласова од Милутиновића, али није ни Милутиновић победио јер није изашло сигурно 50%, а више стотина хиљада наводних шпигтарских гласова је фалсификовано. И то је била кап која је превршила меру, народ је био револтиран. Дакле, криви су Социјалистичка партија и ЈУЛ што је дошло до толиког револта. Тај револт је изазвао уличне немуре.

Међутим, ту су и неки други фактори утицали да је заправо све претворено у пуч, у правом смислу речи у пуч, са неким карактеристикама револуције.

Десет година наша земља је у дубокој економској кризи и социјалној беди, које су се продубљивале. Затим, брањени су српски национални интереси, нажалост неуспешно. Левичарска власт је бранила Републику Српску Крајину, бранио је цели српски народ, али је левичарска власт тада била актуелна власт у нашој земљи. И она је предала Српску Крајину без борбе у одлучном моменту. Генерал Миле Мрктић је из Београда послат да преда Српску Крајину.

Затим, левичарска власт је предала Републику Српску и то у фазама. Прво су наметнули блокаду Републици Српској, па се договорили са Американцима да се узме једна трећина територије. То је било у септембру након бомбардовања НАТО снага целе територије Републике Српске, у септембру 1995. године. А Дејтонским споразумом је предат и остатак Републике Српске, омогућена је њена каснија окупација. Не баш вољом левичарског режима из Београда, колико каснијим понашањем руководећих фактора у самој Републици Српској и њиховом приклањању окупатору.

На крају, предати су Косово и Метохија. То је учинила левичарска власт уз

асистенцију Српског покрета обнове, после 78 дана бомбардовања. То није могло да не остави страшног трага у свести људи. Што смо год бранили пало је. И људи су изгубили наду. Затим, економске и социјалне реформе су се крајње споро проводиле.

Српска радикална странка је ове две и по године учествовала у Влади Србије и око годину дана у Савезној влади. Ми никада нећемо бежати од наше одговорности за оно што се може сматрати неуспехом тих влада, поготово Републичке владе где смо имали снажније учешће.

На савезном нивоу смо имали бројчано једну четвртину утицаја и не можемо бити много одговорни. Ми смо неке реформе потенцирали, посебно у социјалној сфери, али то није ишло довољно брзо, а онда и када је нормативни део завршен, у пракси није дошло до реализације због опструкције јуловских и еспесовских директорских лобија. Тако се десило, на пример, са законом о обвезницама на име заосталих лечијих додатака.

И фактор који се свакако мора узети у обзир је мешање западних сила, посебно Американаца, њихових обавештајних служби, специјалног рата који је вођен, централе која је формирана у Будимпешти на чијем је челу Вилијам Монтгомери, која је изнутра подривала систем и врбовала неке значајне факторе, од којих су најзначајнији поједини полицијски генерали на челним функцијама у полицији. Све ово о чему говорим не би било довољно да изазове пуч да није било, опет се враћам на оно претходно, покушаја да се негира изборна воља народа поводом избора председника Републике. А како се одвијао пуч?

Након што је призната изборна воља по питању функције председника Републике формиран су разни револуционарни комитети, са оружјем у рукама су упадали у поједине медије, у Народну банку Југославије, моћна јавна предузећа, чак и друштвена предузећа, установе система, пословне банке, чак и фирме које су већ приватизоване, које су већ акционарска друштва где је остало у врло малом проценту, у занемарљивом проценту, нешто друштвеног капитала.

И после дан-два Влада Републике Србије је остала апсолутно без икаквих могућности да делује као влада. Ниједним инструментом више није располагала. Није могла своју вољу ни по ком питању да проведе. Ово што се сада дешава је покушај нове пучистичке власти да легализује постојеће стање. У томе ми, српски радикали, нећемо да сарађујемо, али у томе сарађују Социјалистичка партија Србије и Српски покрет обнове. И вероватно ће те две партије кроз Народну скупштину Републике Србије и формирањем ове провизорне тзв. Прелазне владе, да им помогну.

Власт мора ићи у затвор

Водитељ: Ви сте дали одговор на неколико питања, али хтео сам прво да питам господина Чанка да ли је боље у власти или опозицији? Онда можете да се надовежете, пошто је то требало да буде друго питање, значи господин Шешел тврди да је у питању пуч и револуција, свеједно. Шта ви мислите о томе.

Др Шешел: Није свеједно, знате, не могу ни ја да будем потпуно изричит, углавном је пуч са неким елементима револуције.

Чанак: Знате, господин Шешел је рекао једну ствар која је истина, а то је да смена власти мора бити природна. Међутим, у природној смени власти знате, је обавеза да каква год да је власт мора ићи у затвор. То не сме зависити каква је власт, то је мислим једна од ствари око којих нема погађања. А истовремено ово непризнавање народне воље коју сте напоменули и јесте оно заиста што је било окидач, али пре свега социјалних тензија. Народ живи лоше, а народ живи лоше зато што га је национално социјалистички режим Слободана Милошевића водио у пропаст ових 13 година и довео ту где је сада. Знате, неке ствари бих волео да објасним.

Ви кажете треба признати народну вољу, ја вас подсећам да сте рекли да сте имали више гласова од Милутиновића или и ако и нисте да није изашло више од половине бирача 1997. године. Ја сам у Скупштини Србије, то се сигурно добро сећате, тражио оснивање анкетног одбора Скупштине Србије који би установио тачно стање ствари, где сам инсистирао на томе, чак да ја будем председник тог одбора јер и вас и социјалисте мрзим подједнако па ћу бити објективан.

Наравно, тај мој предлог је одбачен. Одбачен је због тога што сте се на основу тога да не таласате око питања избора управо ви довели у ситуацију да после истргујете Републичку владу. Са друге стране, ви спомињете пуч, а ја вас поново подсећам, да нико на свету не

би могао оборити регуларну пристожну власт у једној земљи, уколико иза тога не стоји озбиљан социјални набој као што је био овај који смо видели 5. октобра на улицама пре свега Београда. Јер, знате, ви спомињете пуч и револуцију, у Војводици нигде није било никаквог пуча и никакве револуције. Него је дошло до једне мирне смене у којој ниједан прозор није разбијен, нити је просута кап крви. Управо да будем прецизан, јесте разбијен је један прозор у Новом Саду. То су ствари које су чињенице.

Ако сте толико желели да се супротставите таквим стварима зашто нисте раније тако нешто учинили него сада по ко зна који пут прелазите опет у некакву опозицију, ето СПС-у и Српском покрету обнове. А мени се пак чини ви сте споменули да сте годину и по дана партиципирали у Савезној влади, и две и по године у Републичкој влади. За те две и по године рецимо у Републичкој влади, зар заиста није било простора да се побуните због тешког социјалног стања у земљи и да простим изласком из Владе доведете до парламентарне кризе и превремених избора. Него сте се томе опирали док се ово све није догодило. И док се није догодило да сада, ето, опет морамо да градимо изнова комплетан систем који је имао шансе пре 10 година, а данас га треба градити поново.

Ви спомињете своју опозициону улогу, а ја ипак морам да вас подсетим да ваша улога никада није била опозициона, него је била парадржавна. Јер и ви и Српски покрет обнове сте били само делови једне исте идеолошке платформе, која је правила привид да у Србији само искључиво може постојати та и таква групација странака и то и такво мишљење и да све остало не постоји.

Ваше питање да ли је боље у власти или опозицији, знате, овог тренутка у овој земљи мање више праве власти нема. Јер оно што је била некада власт у којој уживају, у чијем је окриљу господин Шешел био као експонент, то више

Београд, 5. октобра: пуч са карактеристикама револуције

не постоји. Примера ради, у Скупштини Војводине или у Извршном већу Војводине овог тренутка нема апсолутно никакве власти, него има онолико ангажмана колико људи који су на себе spremни да преузму одговорност за оно што ће се дешавати. Врло је слична ситуација сада и у Републици Србији, а у Савезној Републици Југославији са свим тим нагомиланим проблемима још компликованија. Ја се извињавам, када сте узели на управу ову земљу у њој је било Косово, сада га у тој земљи нема. Када сте узели ову земљу на управу било је хиљаду ствари којих више нема, укључујући неколико стотина хиљада људи који су побегли из ове земље. Не пред не знам чим, него пред лошом и погрешном политиком коју сте ви водили.

Ја морам да подсетим знате шта је, ви кажете смена власти је природна, ако је смена власти природа човек мора да размишља шта ће да ради када оде са власти. А не да направи рецимо ствари, ево имам овде читаву хрипу таквих докумената, да се рецимо 6. октобра 2000, после завршених локалних избора, у општини Земун направи решење о томе да се тој и тој фирми из Ваљева за извођење радова на изради и уградњи фасадне столарије плати преко 30 милиона динара. Што чини више од целог буџета општине Земун. Па објасните ми мени једну ствар, да не причамо о идеологији где су паре, господине Шешел? Где су паре када ви поншто сте изгубили изборе у Земуну узмете па цео буџет за идућу годину страните на столарију.

Или, на исти такав начин 2. октобра још 10 милиона динара за довршетак реконструкције Храма рођења Пресвете Богородице. Треба помагати храмове, али не са туђим парам, знате, него дајте своје паре. Па онда да се, ово је сјајно, да се уколико се сруши пословно тржни центар у дворишту Магистрата парцела број тај и тај, исплати инвеститору Дејану Обрадовићу накнада за уложена средства у износу од 75,853.000 динара или 2 и по милиона марака. Ако неко сруши незаконито направљен објект. О чему ви овде причате господине Шешел, где су паре.

Оставили сте 5000 динара у каси општине Земун. Зато и нисте добили ниједан глас у Скупштини општине Нови Сад. Зато нема ниједног радикала у Скупштини Војводине. Зато и нема никога од оних који су се накрали за све ове године. И то је оно о чему се радило у свој овој власти. А није се радило ни о каквим идеологијама, не знам каквим интересима, бог те пита чему. Ево, то је просто питање, одговорите овим људима који вас сада гледају где су паре? Где је земља коју сте запримили да је оно унапредите да би је предали потомству. Шта се десило са тиме?

Слободан Милошевић је уништио све што је дотакао, свака кућа коју је он нешто тврдио да треба бранити на крају је изгорела. Раселили сте, растурили сте, направили сте све ово. Знате, не желим да се жестим, јер то заиста није оно што нам треба у овом тренутку. Али

је ствар врло једноставна, није питање да сви морају остати без главе чим изгубе власт, шта више ја сам пресрећан што су Слободан Милошевић, Никола Шаниновић, Ојданић, господин Милутиновић и сви остали оптужени за ратне злочине, још живи и здрави, и што су још ту. Да бисмо могли да о томе хладно разговарамо. Али ми није јасно како то да рецимо ви нисте оптужени за ратне злочине. То ми онако просто неубедљиво.

Водитељ: Господине Чанак, поставили сте много питања па да дамо и господину Шешелу прилику...

Чанак: Упамтиће он, понављаћемо у истрази, мислим није то питање. Мене једноставно интересује како то, како можете да живите са тим да вас нико није оптужио за ратни злочин. Ево ја, рецимо, да сам на вашем месту ја бих то заиста тешко поднео.

Др Шешел: Па и ја тешко подносим.

Радикали сами стварали паре

Водитељ: Господине Шешел, имаћете прилику да одговорите наравно на све ово што је рекао само да гледаоцима кажемо да могу да постављају питања и да се захвалимо и господи из Контрида који су омогућили интернет везу вечерас тако да питања стижу и преко интернета на Трећи канал. Дакле, хвала Контриду, могли бисте и да ми донесете питања док господин Шешел, претпостављам, одговара на ово што је малопре изрекао Чанак.

Др Шешел: Да прво одговорим по питању Земун. Сав новац којим је располагала претходна власт сама је и створила. Буџетски новац није довољан ни за плате, а плате су у Земуну редовно исплаћиване, никада ниједног закашњења није било зато што је јавно предузеће добро пословало. Када смо освојили власт у Земуну затекли смо 5 запослених радника у јавном предузећу. У тренутку напуштања власти било их је 132. А ресурси јавног предузећа били су исти, потпуно исти. Узмимо да је 50% повећаних прихода на основу радикалске способности, али бар за оних других 50% мора се основано претпоставити да је раније ишло у нечије приватне џепове. Ми нисмо имали никаквог разлога да новој власти остављамо новац који смо сами створили, јер и ми када смо преузели власт у Земуну благајна је била празна.

Данас они већ имају буџетски неких 900.000 динара колико сам обавештен. И треба да се сналазе. Ми смо се сналазили, стварали новац и новац улагали у комуналну инфраструктуру. Ови уговори који су потписани у складу су са програмом за ову годину. И зашто бисмо ми остављали пуну благајну новој власти. Нека она сама ствара.

Овде се поставља кључно питање да ли су ови уговори рационално и савесно складани. Да ли се пословало савешћу једног доброг домаћина или су се паре расипале. Ја гарантујем да су савесно складани уговори, да никада ниједан

уговор није био пренадуван и да општинске паре нису злоупотребљаване.

Е сада, можда нова власт има боље идеје за улагање новца, новац мора да се улаже у комуналну инфраструктуру. Ми смо затекли више од 30 основних школа, неколико средњих, већи број средњих и сва дечија одбаништа са законским прозорима, где је дувало са свих страна. Ми смо све школе реновирали.

Ми смо урадили много асфалта, водовода, фасада, поправљали цркве, итд. Наравно, то народ није ценито позитивно на овим изборима, превагнули су неки други критеријуми, и ми смо ту власт предали. Нова власт тек треба да докаже своју способност. Ми смо сматрали да треба улагати у комуналну инфраструктуру, можда ће нова власт улагати у нешто друго. Можда са њиховог аспекта паметније, то ћемо да видимо. Сада ћемо ми критиковати ту нову власт. Она за нас не може да нађе ништа прљаво. А знате, примопредаја је обављена у законском року, ниједан дан се није каснило. Чак неколико дана раније.

Што се тиче ових гаранција које је општина дала, оне су сасвим нормалне. Јер ова заузећа јавне површине нису дата бесплатно. Све је урађено по закону, али су ти закупци јавних површина дали велики новац општини и тај новац који је општина добила је један од извора прихода који је ишао и за комуналну инфраструктуру или, ако је ишло преко јавног предузећа, онда за плате свих запослених и за разне друге буџетске потребе.

Чанак: Извињавам се само, нећете се љутити...

Др Шешел: Само мало стрпљења, ја сам имао стрпљења...

Чанак: Не, не само да вам дам један пример, закључак. Додељује се на трајно коришћење без накнаде неизграђено грађевинско земљиште у грађевинском подручју место Земун, за 69 особа.

Др Шешел: Да.

Чанак: Све ваши чланови.

Др Шешел: Не. Сви запослени у општини Земун или у јавном предузећу.

Чанак: Значи, то је дабе подељено.

Др Шешел: Да, зато што смо ми те плацеове и створили.

Чанак: А такође сте и...

Др Шешел: Зашто не сачекате мало да објасним сада...

Чанак: Па због тога што...

Др Шешел: Ви мени упалате у реч, а ја вама нисам упадао.

Чанак: Када се овакве ствари направе онда су ту објашњења...

Против Шешел сва средства дозвољена

Др Шешел: Полако, до завршнице нашег мандата ми располажемо, по закону, оним што смо остварили. Ми смо створили те плацеове, ти плацеви су некада били пољопривредно земљиште, ми смо чак направили једну врсту комасације, општина је имала пољопривредно земљиште разбацано на све стране,

негде 10 ари, негде пола хектара, негде хектар итд.

Општина је направила уговор са ПИК-ом Земун, да да негде око 200 хектара (ја сада говорим напамет, бројке нису битне) пољопривредног земљишта разбацаног на све стране које општина није могла да користи, јер се општина не бави пољопривредом, поготово градска општина у Београду која има непоредиво мање надлежности него самосталне општине по Србији, а од ПИК-а Земун је добила једну таблу од неких стотинак хектара које је испарцелисала и продавала. И на основу продаје тих плацева доста комуналне инфраструктуре је урађено. То је ова власт створила, а онда је свима који нису имали решено стамбено питање, значи немају стан а запослени су у општини, доделила је плац бесплатно и то све по закону.

То су кадрови које смо ми наследили и сада остају у општини, којима општина није могла да изгради стан, отприлике неких 20-30 станова је и подељено запосленима у општини за ове непуне четири године. Чисто по закону, нико жив то не може да оспори.

Што се тиче ваше прве тезе зашто су радикали тако олако прешли преко очигледних изборних фалсификата 1997. године, одговор је из више разлога. Прво, ми смо преко наших новина целу причу до краја испричали, изнели читав низ детаља како су избори покрадени посебно на Косову и Метохији. Ми смо 200 посматрача, контролора, послали из Београда да контролишу изборе на Косову и Метохији, тамо их је полиција малтретирали, хапсила, тукла, прогањала, инсценирала им саобраћајне несреће да не могу да дођу на бирачко место итд. Све смо то детаљно објаснили у нашим новинама у тиражима од по 100.000 примерака, три броја на 64+4 стране, и десетак бројева на 4 стране. Значи, рекли смо све што смо имали.

Зашто нисмо изашли на улице? Можда би ми организовали неке демонстрације, али не бисмо сигурно спалили Савезну скупштину, не бисмо спалили зграду државне телевизије, и не би нико погинуо, не бисмо ишли будложерима. То је оно што не прихватамо. Али је Гелбард дошао у Београд и рекао левичарском режиму – сва средства против Шешеља су дозвољена. То је Гелбард овде у Београду изјавио. И да изведемо људе на демонстрације а левичарски режим има зелено светло да изазове крвопролиће. Ми то нисмо хтели. Нама је била важна та председничка функција, али не толико да бисмо изазвали крвопролиће. Поготово у ситуацији у којој смо очекивали да ће доћи до агресије на Косово и Метохију, да је то сада следећи корак који ће предузети Американци, о чему смо упозоравали јавност након пада Републике Српске.

Ми смо шест месеци непрекидно, наравно и после, али шест месеци интензивно, потенцирали да све парламентарне странке треба да уђу у Владу: и радикали, и Српски покрет обнове и СПС и ЈУЛ. Ми смо се за то непрекидно за-

лагали, а СПО је хтео са левичарским партијама, а није хтео са нама. Ви се ваљда сећате тога. А када је формирана ова влада? После шест месеци преговора између левичарских странака и СПО-а, у којима ми нисмо учествовали, када је већ кренула америчка акција на Косову и Метохији.

Било је више ситуација у којима смо ми могли да демонстративно напустимо Владу, да кажемо доста нам је свега, сити смо свега, прекардашили сте. Ово више не може да се поднесе. Али тог момента би се десило ово што се сада десило 5. октобра. И тога смо били свесни. И због тога смо гутали кнедле, горке пилуле. Када смо демонстративно изашли из Владе, након одлуке Народне скупштине да се прихвати окупација Косова и Метохије, опет смо потенцирали стварање шире коалиције.

И неколико месеци су трајали преговори. Учествовали су и из Српског округа обнове, из Савеза војвођанских Мађара, Мило Ђукановић никако није хтео да разговара, Савез војвођанских Мађара је ушао у те преговоре и на савезном и на републичком нивоу, али нису хтели у Владу. Српски покрет обнове је прво прихватио да уђе у реконструисану Владу, а после се предомислио и одбио. И Влада је реконструисана у октобру месецу.

Хтели власт без избора

Прошле године, ви се добро сећате, Савез за промене, тако се звала највећа опозициона групација у Србији, већ је почела са демонстрацијама. Радикали су нудили ванредне изборе, јавно смо се залагали. Ђинђић је говорио на својим митинзима неће никакве изборе хоће власт одмах. Је ли то све истина? Ми смо тада ушли у реконструисану Владу. Претходно се договорили шта све треба да се предузме на савезном нивоу, да се убрза процес уписа у књиге држављана за све српске избеглице, на републичком нивоу да се доносе системски закони, да се реформише економија, посебно јавна предузећа, да се решавају социјални проблеми.

С тешком муком су неки од тих закона овог лета изгласани, нажалост нису примењени, нису реализовани. Обвезнице за лечије додатке су штампане и подељене, али роба за обвезнице углавном није продавана. Врло мало фирми је продавало. Ваљда су социјалисти мислили тако ће напакостити радикалима јер је то у јавности третирано као радикалски закон. Закон о продаји пословног простора за стару девизну штедњу такође није почео да се примењује, још ни сертификати на основу старе девизне штедње нису штампани.

Дакле, било је више ситуација у којима смо могли то да урадимо, али би се тог тренутка десило ово што се десило 5. октобра, а ми би били криви да нисмо 1998. године ушли у Владу. Ушли смо мирне савести и ничим се у Влади нисмо управљали. Ниједне криминалне афере нема која се за нама може потезати.

Стропоштала би се власт, као што се сада стропоштала, да прошле године нисмо ушли у реконструисану Владу. И оба пута би народ с правом могао да оптужи радикале, они нису хтели и због тога је до овога дошло. Овога пута радикали уопште нису криви.

Прво, када је кренула предизборна кампања, када су нам социјалисти и јуловци задали ударац ножем у леђа, Влада није функционисала. Неки паралелни канали су формиран преко којих су ишли уље и шећер из робних резерви, које су делили активисти Социјалистичке партије итд. И све је било спремно за растурање Владе после избора. Ми смо припремили сет од десет закона за Народну скупштину, и то је требало да буде повод, очекивали смо да социјалисти бар неки од тих закона неће хтећи да прихвате. То је требало да буде повод за напуштање Владе и за расписивање превремених избора.

Превремене изборе ниједног тренутка нисмо доводили у питање. Ни сада их не доводимо, ми ћемо вероватно нешто лошије проћи на тим изборима него што смо прошли на претходним републичким изборима, али не верујем да ћемо тако лоше проћи као на овим савезним.

Дакле, ту је негде нека средња варијанта. Али, ми сматрамо да су ти избори нужни, неопходни, да су Србији од виталног значаја. Зашто то раније нисмо урадили? Због тога што сада сви српски непријатељи, све НАТО земље са одушевљењем прате промене у Србији. То је оно што нас мучи и боли.

НАТО је постигао оно што прошле године није могао тромесечним бомбардовањем. То је наша мука. Што је сада неизвештан опстанак заједнице државе, вероватно се Црна Гора отцепљује. Не дају Американци одмах, јер америчка је варијанта сада у игри да се Савезна Република Југославија претвори у лабаву конфедерацију у којој би биле Србија, Црна Гора и Косово и Метохија. Оног тренутка када Косово и Метохија добију статус републике могућ је референдум за отцепљење. А могуће је да се та варијанта спрема и за Војводину. Јер Војводина ће тек бити на реду америчких аспирација на Балкану. То је нешто што у овом случају оптерећује и нашу савест и нашу свест, и што нас чини, благо речено, тужним, забринутим пред судбином Србије.

Водитељ: Е, сада господин Чанак.

Добро јутро Војвођани – довиђења дођоши

Чанак: Могу ли ја да питам нешто, извињавам се...

Водитељ: Можете.

Чанак: Када сам ја рекао добро јутро Војвођани довиђења дођоши?

Др Шешељ: Јесте ли рекли то?

Чанак: Када сам ја то рекао?

Др Шешељ: Јесте ли рекли?

Чанак: Када сам рекао?

Др Шешељ: Јесте ли?

Чанак: Никада.

Др Шешел: Никада нисте рекли?

Чанак: Никада.

Др Шешел: Шта сте рекли дођоши-ма?

Чанак: Никада.

Др Шешел: Шта сте рекли...

Чанак: Никада.

Др Шешел: А шта сте им рекли?

Чанак: Никад.

Др Шешел: Шта сте им рекли?

Чанак: Никада нисам изговорио то што сте ви рекли да сам ја рекао.

Др Шешел: А шта сте рекли?

Чанак: У Војводини не постоје дођоши.

Др Шешел: Него?

Чанак: Не постоје дођоши из једноставног разлога што су у Војводину сви пре или касније дошли. И због тога не постоји подела на староседеоце и дођоше. И то је чиста измишљотина коју сте направили.

Др Шешел: Добро.

Чанак: Ово што сада причате је један тип пропаганде коју сте добро научили у својим комунистичким школама. Једино што то код нормалног света више не пали. Јер све те ваше приче о великим заверама, о Американцима, о НАТО-у, о овоме, оном. Никако да дају одговор на оно једноставно питање које сам ја поставио, а то је где су паре господине Шешел. Ви стално тврдите ми смо то створили. Нисте ви ништа створили него

је у питању новац који су грађани Земуна створили, а не ви.

Др Шешел: Како су грађани Земуна створили?

Чанак: Како сте ви то стварали паре?

Шта сте направили, фирму која је правила паре или сте тако, шта чинили. Него сте једноставно крчили оно што сте затекли и то сматрате прављењем пара. То су којештарије.

Са друге стране, сва ова ваша прича о принципијелном држању или тако чему, о томе да нисте хтели да ризикујете људске животе. А шта се догађало 1991, 1992, 1993. године у Војводини када су ваши активисти протеривали људе из кућа само зато што су погрешне националности.

Др Шешел: Које људе?

Чанак: Када је Мијат Штефанац задављен жицом у атару у Хртковцима.

Др Шешел: Ко га је задавио?

Чанак: Када су, ко га је задавио...

Др Шешел: Ко га је задавио?

Чанак: То питајте ваше кољаче ко га је задавио.

Др Шешел: Које моје кољаче?

Чанак: Исто тако...

Др Шешел: Шта измишљате?

Чанак: Шта измишљавам? То ће се све показати врло брзо.

Др Шешел: Е добро, да завршим одговор на ваше питање.

Чанак: И то ће се на вашем суђењу све показати. Из једноставног разлога што ако мислите да све оно што сте радили је заборављено и ако мислите да то тако може, ето сада смо неку нову еру направили и сви злочини који су направљени могу да се забораве и све оно што се догађало, све ове крваве године нападају прошлости, ту сте, господине Шешел, погрешили. То тако не може. Јер изједначити злочинце и жртву значи стати на рачун злочинаца.

Др Шешел: Ко је злочинац?

Чанак: Ви, ваша организација.

Др Шешел: Ја сам злочинац?

Чанак: Између осталог.

Др Шешел: Где вам је доказ?

Чанак: Докази ће се појавити.

Др Шешел: Е, добро...

Чанак: А ви мене тужите за клевету...

Др Шешел: А што ја вас да тужим?

Чанак: Као што сам ја вас већ тужио за ово што сте изговорили.

Др Шешел: А што бих ја вас тужио?

Чанак: Јер је та прича о томе добро јутро Војвођани довиђена дођоши, прича о...

Др Шешел: Рекли сте ћао дођоши. Јесте ли рекли ћао дођоши?

Чанак: Није тачно, ово су све измишљотине које говорите, чиста прича за то да би се људи у Војводини уплашили, да би дошло до деконцентрације политичке мисли итд. Све то што радите је познато. Једино што овај пут неће проћи. Та прича о НАТО-у који је пробао са бомбама на није успео на је радио ово или оно, НАТО интервенција је једна срамна епизода у историји међународне заједнице, али је она махом произведена погрешном политиком власти у којој сте и ви били.

Др Шешел: Како?

Чанак: Из једноставног разлога што сте водили политику која је довела до тога. Да уместо да се иде ка интегративним и компромисним решењима ви сте ишли за тим...

Др Шешел: Којим компромисним решењима?

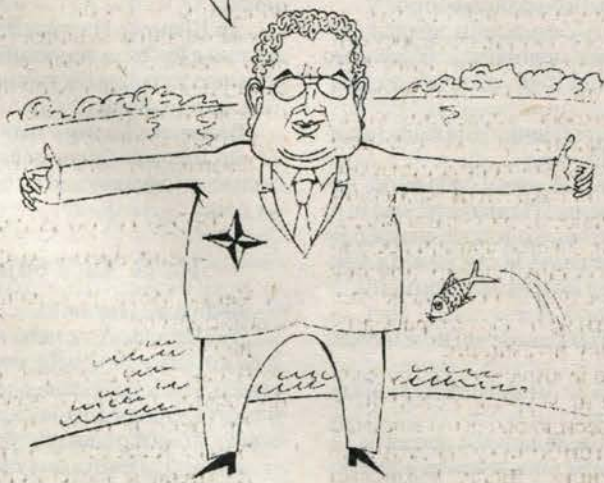
Чанак: Да се разјурни све што се може разјурити...

Др Шешел: Којим компромисним решењима?

Чанак: Да се разјурни све оно што није на вашој страни, и да се направи једна једнопартијска држава са разним фракцијама које би се фиктивно звале СПС, ЈУЛ, Српска радикална странка, ово или оно. То је чиста превара, господине Шешел. А народ сте утерали у такву беду да је на крају морао да истера будљожере на вас. О чему ми причамо? О каквој ми демократији причамо?

О чему се уопште овде ради? Ви сте у задњих десет дана више на телевизији него што сам ја био задњих десет година и то добрим делом под вашом влашћу. И то је сада схватање демократичности по томе што вам се ето дозвољава да још увек причате ствари које узнемиравају јавност, које доводе људе у заблуде, које шире један облик дефетизма.

А КАДА СЕ
ОТЦЕПИМО,
ИМАЋЕМО
ОВОЛИКУ
РЕПУБЛИКУ!!!

Ово што причате о пучу и револуцији да, да господине Шешел, био је и пуч и револуција ако волите то тако да зовете. Али то је била револуција против оног типа и облика владавине на коме сте ви велике школе учили, а то је фашизам. Ви врло добро знате да се комплетна ова земља заснивала на тоталитарном једноумном систему који ништа друго није радио него искључиво измишљао непријатеље и ширио страх и панику да би у томе сакривао све своје неспособности, да обезбеди људима само једну основну ствар, а то је да мало боље живе. И то што причате о тим бочним каналима којима су ишли не знам уље, шећер, брашно, држ не дај. Па наравно да су били бочни канали када сте и ви учествовали у стварању мафијашке политичко-полицијске олигархије која је владала овом земљом.

Др Шешел: Које?

Чанак: Не поштујући ниједан институт ове државе.

Др Шешел: Које?

Чанак: Не поштујући ниједно средство којим држава треба да функционише, управо је то оно што је и довело до овог. Па ко је измислио све ове редове? Ко је измислио нестанице овога или онога? Да ли је то могуће да ова земља која је могла да храни у бившој Југославији два пута више становника сала не може да исхрани ни себе. Да у Војводини која може да храни 60 милиона људи, нема довољно хране. Да смо дошли догле да поред свих шећерана и свега што имамо да нам фали 100.000 тона шећера да бисмо завршили годину. О чему ми причамо господине Шешел. Причамо о томе да је сада све ово пребацивање на велике теме, а суштина је само у једном. Где су паре ко се накрао за ових 13 година?

Др Шешел: Које паре?

Чанак: И шта се десило са иметком ове земље? У коју спадају и стотине хиљада младих образованих људи који су побегли одавде главом без обзира, пре свега да не би гледали комплетну деструкцију земље у којој сте и ви учествовали.

Оптужбе без основа

Водитељ: Извињавам се што вас прекидам, имаћете прилике да одговорите, можемо ли мало пажњу гледаоцима да...

Др Шешел: Ево, само да ово одговорим, ово је веома...

Водитељ: Само...

Др Шешел: Чекајте, назвао ме је ратним злочинцем.

Водитељ: Добро, одговорите.

Чанак: Не, то ваша подсвест говори, ја сам вас назвао обичним злочинцем.

Др Шешел: Обичним злочинцем?

Чанак: Обичним.

Др Шешел: Добро, чекајте, мислим да го...

Водитељ: Одговорите, али кажем да смо ипак и због гледалаца овде.

Др Шешел: То је веома тешка оптужба. Прво, ја уопште не сумњам када се ваша диктатура консолидује да ћете ви

прибећи и суђењима и стрељањима, и логорима итд.

Је ли тако, ту сам у праву потпуно.

Чанак: Тако је.

Др Шешел: И тога се нимало не бојим. Јер сам ја већ...

Чанак: Је ли ви то мене покушавате да оптужите да сам склон логорима и стрељањима?

Др Шешел: Па да, најављујете већ то.

Чанак: Ко најављује?

Др Шешел: Ви најављујете. Али, то није...

Чанак: Морате да идете у музичку школу да бар нешто научите у животу да радите.

Др Шешел: Сачекајте, што сте тако нестрпљиви? Ова емисија траје два сата.

Чанак: Ја немам разлога да будем нестрпљив.

Др Шешел: Чекајте мало, два сата траје ова емисија, имамо прилику да се сва питања детаљно разјасне.

Водитељ: Да.

Др Шешел: Е, молим вас објасните то господину Чанку.

Водитељ: Господин Чанак зна.

Др Шешел: И немојте да мене оптужује и због тога, може да ме стреља као ратног злочинца, може да ме стреља као обичног злочинца...

Чанак: Постоје надлежне службе, немам ја са тиме ништа.

Др Шешел: Може и као политичког противника.

Чанак: То никада.

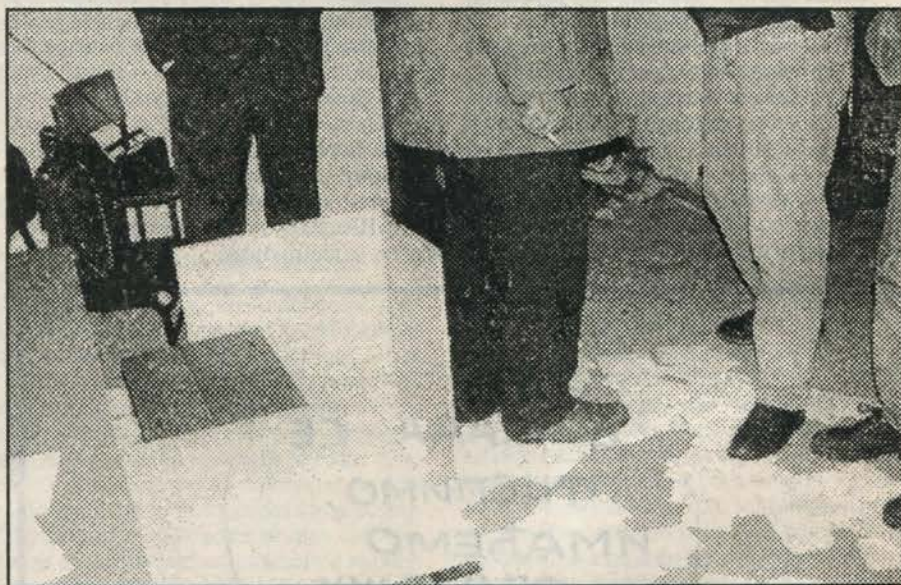
Др Шешел: А не може да ме набеди да сам учествовао у договору колико траје ова емисија. Ово је сада ваша телевизија.

Чанак: Ви сте криви што лаже телевизијски програм, бре човече...

Др Шешел: Ово је сада ваша телевизија господине Чанак.

Чанак: Никада.

Др Шешел: А последњи пут сам па

Зелено светло Роберта Гелбарда: доказани изборни фалсификати 1997. године

Чанак: Е, ово је радикалска превара, каже траје емисија два сата. Лепо смо се договорили да траје један сат, јер...

Др Шешел: Ко се договорио?

Чанак: Са људима који праве...

Др Шешел: У новинама је објављено да ће два сата да траје, од девет до једнаест.

Чанак: Ви сте навикли да ваше новине које стално лажу...

Др Шешел: Не, то су сада ваше новине. То ова ваша "Политика", ова што је била јулитика сада је досолитика. Да ли се тако зове сада? Ја сам видео у програму тамо два сата да траје емисија. Је ли истина?

Водитељ: Направићемо компромис онда...

Др Шешел: Је ли истина да је најављено два сата.

Водитељ: Најављено је два сата.

Др Шешел: Без мог учешћа у договору.

Водитељ: Не, ми смо...

Др Шешел: Ви сте планирали два сата?

Трећи канал дошао, ако ме сећање служи, 1992. године.

Водитељ: И што нисте били до данас?

Др Шешел: Па нисам био јер је била таква уређивачка политика, нисам се уклапао у уређивачку концепцију. А што сам дошао данас...

Водитељ: То није наша кривица.

Др Шешел: Данас вероватно не бих дошао да није пристао и господин Чанак да дође.

Ко се Хага боји још

Водитељ: Наравно.

Др Шешел: Али неће ваљда да скраћује емисију због тога, пошто ми се ова емисија толико допала, а тек смо почели, немојте унапред да је скраћујете. Биће она врло интересантна господине Чанак.

Да бисте некога оптужили да је злочинац, морате да имате доказе о злочинима. Прво, један је човек убијен у Хртковцима, ви сте му име запамтили ја нисам, али то убиство нема никакве везе са

Српском радикалном странком. Колико је знам, некоме је суђено због тог убиства. Али нисам се тиме бавио детаљно и не могу да вам кажем прецизно.

Друго, то убиство се десило када је Српска радикална странка била на најжешћем удару режима, и режим би једва дочекао да је могао да докаже било какву умешаност српских радикала да по том питању интервенише и крене у одмазду према нашој странци. Нема потребе да тако нешто измишљате.

Треће, ми српски радикали смо учествовали у свим ратовима за одбрану наше земље, али никада нико српским радикалима ниједан ратни злочин није могао да припише нигде. Мени је лично жао што нисам на хашкој оптужници јер је много часних људи на тој оптужници. А пре неколико година сам тражио холандску визу да путујем у Хаг добровољно и нису ми дали. И то су све већ историјске чињенице. Не можете мене да плашите нечим што ме уплашити не може, што се, заправо, уплашити не дам.

А кроз комунистичке затворе сам толико пролазио и у време када је то било крајње опасно, да једноставно то решето не може да буде ни звечка а камо ли страшило у правом смислу речи. Треба да те ствари конкретизујете ако некога оптужујете. Јер и ви сте учествовали у рату, је ли тако? Ви сте били резервиста, војник, на фронту. Јесте ли били на фронту господине Чанак?

Чанак: Наравно да сам био.

Др Шешел: Замислите да ја сада кажем да сте заклали тамо негде 100 Хрвата, или бар 50 итд. Смешно би изгледало. Што се тиче српских радикала, ништа прљаво у њиховој прошлости нема. Радикали су учествовали и у рату прошле године, а један наш народни посланик је погинуо. Резервни капетан прве класе Драган Милуновић из Куршумлије, погинуо је код Приштине. Ми смо поносни на наше учешће у рату. Наши војници, наши добровољци су били најдисциплинованији, а никада нисмо имали посебне јединице, увек су били у саставу српске војске или српске полиције, увек у свим овим ратовима.

Не можемо бити одговорни за губитак тих ратова, за губљење тих ратова. Јер, што је било у нашој моћи ми смо урадили. Ратови нису изгубљени на бојном пољу него на политичком плану. Ову претходну Југославију није растурио ни српски народ, ни државно руководство Србије, ни власт у Србији.

Растурање те Југославије је припремано деценијама, припремано је већ авнојевским одлукама, уставним реформама од Другог светског рата наовамо. Вођена је изразито антисрпска политика. Та антисрпска политика је била на делу у свим бившим федералним јединицама. И оним које су у правом смислу речи биле федералне јединице и оне које су биле недоречене федералне јединице као Војводина и Косово. Изразито антисрпска политика. Ја сам један од првих учесника у антибиројатској револуцији, на првим демонстрацијама

у јулу 1988. био сам у Новом Саду, недавно је нека телевизија то показала. Ја сам и на то поносан. Никада нисам био у могућности да значајније делујем на доношење политичких одлука, али сам знао где ми је место у борби за интересе српског народа.

Али, како ви можете да лидујете због свих тих пораза који су задесили српски народ?

Историја никоме није остала дужна

Како можете да лидујете над чињеницом да више нема Републике Српске Крајине, да је окупирана? Остала је она у српским срцима, као што је у време Светозара Милетића српска Војводина остала жива у српским срцима, па је постала саставни део Србије, после неколико деценија. Сада је Српска Крајина у српским срцима и једног дана ће опет сигурно бити српска. Сада је и Република Српска у српским срцима, и Косово и Метохија. Историја никада никоме није остала дужна. Французи су чекали скоро 50 година, 48 година су чекали да поврате Алзас и Лорен које су изгубили у француско-пруском рату 1870. године, па су дочекали.

Точак историје се брже окреће, и ништа још није дефинитивно у историјском смислу завршено. Немојте претерано да се радујете. Ви сте на овим изборима постигли добре резултате, у Војводини сте победили, све сте прегазили пред собом. То су чињенице. Немојте пуно да се погордите у тој победи, долазе опет следећи избори, па избори после тих избора, водите о томе рачуна.

Друго, и народ ће се освестити. Ја разумем, народ је био у великој муци и невољи све ове године, тешко живео.

Ко је покراо паре? Покрала је претходна комунистичка власт у свим српским зајмама, па и у Војводини. Огромне паре покрала. Сетите се када су добили међународни кредит било је више него довољно пара да се изгради комплетан аутопут од Београда до Новог Сада, па је изграђена само једна трака. Новац за другу траку је покраден. Крали су комунисти на све стране.

У ових протеклих 10 година незрелог парламентаризма, било је много злоупотреба власти, много махинација, превара, крађа, шпекулација. Злоупотреба власти различитих облика. Сви они који су то чинили треба да одговарају. Али треба да одговара само онај коме се докаже конкретан криминал.

Наравно, ваши револуционарни комитети могу да суде ан блок. Када су комунисти 1944. године ушли у Београд стрљали су око 10.000 грађана Београда. Раја Недељковић био је командант једног партизанског корпуса, истакнути првоборац, причао ми је о томе у кући Добрице Ђосића, били су присутни и Добрица Ђосић и Вук Драшковић, негде почетком 80-тих година. Када је његова јединица заробила неких петсто и нешто Срба из Београда, који су избегли у околину, адвоката, учитеља, тргова-

ца, оваквих онаквих, он је позвао председника Војног суда свог корпуса и питао га колико му треба времена да заврши посао са тим људима.

Он је рекао да му треба месец и по дана да све испита, да истражи итд. А онда је позвао неког младог команданта батаљона и питао га колико њему треба времена. Он је рекао треба му дан и по и треба му довољно алата да се ископају руке. Ти су људи стрљани. Револуција тако поступа.

Оно што су елементи револуције у овом пучу који се десило је управо то, осветољубивост, слепа мржња, бес, безумље. Ви можете то да радите и ту су вам отворене све могућности, пошто је Ција врбовала полицијске генерале који вам стоје на располагању, можете све то да им наредите. Како је Ција тако лако врбовала те полицијске генерале? Вероватно им је обећала да неће морати да се боје Хашког трибунала. Али их је слагала.

Сада се смешкате, знате и ви добро да их је слагала, као што је слагала генерала Талића. И Талић је тако био лакомишлен, поверовао обећањима, служио Американцима и када им је одслужио своје до краја позвали су га у Беч и тамо га ухапсили и одвели у Хаг. Тако ће да буде и са овим полицијским генералима и овим командантима црвених беретки Франком Симантовићем Френкијем, итд. Има једна ствар у свему овоме, врло значајна, заклела се земља рају да се све тајне сазнају. Сазнаћете ви сада ако се отворе полицијске архиве и ко је од ових ваших досовских лидера радио за тајну полицију. Је ли тако, има их. Да ли се слажете да их има? Бар једног знате.

Чанак: Наравно да их има.

Др Шешел: Е добро. Има их. Сазнаће се и то. Сазнаће се и многе друге ствари. Ја сам покушавао нешто да сазнам за ове две и по године док сам био у Влади...

Чанак: Могу ли само нешто да вас питам на овом месту.

Др Шешел: Да.

Чанак: Ви кажете сазнаће се то, а шта ћемо са оним делом када, ви сте споменули да сте били 1988. године на демонстрацијама у Новом Саду. Је ли се добро сећам?

Др Шешел: Да.

Чанак: Није ли то било, ако мене памћење служи, зато што сте имали погодбу да вам се врати пасош?

Др Шешел: Није.

Чанак: Ја се нешто не сећам да је тако било.

Др Шешел: Слабо вас служи памћење.

Чанак: Него је било мало другачије, него сте учествовали у томе јер сте већ тада били оружје Слободана Милошевића.

Др Шешел: Не.

Чанак: И служили за пучистичке намере у Војводини, јер оно је био пуч господине Шешел 1988. године. А ја сам као што видите слеп од мржње и осветољубивости, па ето са вама разговарам у овом студију иако лично мислим да је вама место другде. Али то није питање

мог мишљења него је питање правосудних органа који то не мисле, и ја не могу натерати ниједан правосудни орган да мисли како ја мислим. За разлику од времена када се то могло. Дакле, у том смислу та мржња, осветљубивост, хајде да видимо коме се то неко светио. Кома се то неко са мржњом ето бусао, уносио у лице, с тим да ће он да одговара због своје политичке или какве друге припадности.

Др Шешел: Сада ћу вам одмах одговорити.

Чанак: Нико не одговара за своју политичку припадност него искључиво за дела.

Водитељ: Можете ли мало касније да гледаоцима посветимо пажњу то је због њих.

Чанак: Хајде да видимо шта кажу гледаоци.

Др Шешел: Само да вам одговорим врло кратко.

Седам забрањених књига

Водитељ: Само кратко молим вас.

Др Шешел: Прво, мени је режим Слободана Милошевића забранио седам књига. Од када сам ја изашао из затвора, 1986. године, Милошевић је на власти у Србији. Он је те 1986. године и постао председник Савеза комуниста Србије. Главни човек режима у Србији је увек и у претходној Југославији био шеф Централног комитета партије. Седам књига ми је забранио. Седам, нпо ником другом никада није и што никад ником другом неки режим на свету није урадио. Што се тиче демонстрација...

Чанак: Можда због правописних грешака.

Др Шешел: Можда због правописних грешака, да, због правописних грешака. Зато што сам први ударио на Тита отворено, директно, и на многе друге комунистичке функционере. Што се тиче демонстрација у Новом Саду, свесно сам својски у њима учествовао, чак у припремама тих демонстрација. Не као нека нарочито истакнута личност, али био сам ту и учествовао сам свим срцем. И заузврат ништа нисам добио нити сам ишта тражио, нити сам имао било какав контакт са Милошевићевом тајном полицијом. Знао који су имали контакт попут Шолевића и других. То знам. Јер човек сазна неке ствари, схвати, и види из понашања. Али и данас мислим да је то био исправан потез и није реч о пучу. Зашто није реч о пучу. Зато што тај режим који је тада обаран није био ни легалан ни легитиман. Обарана је комунистичка диктатура. Јесте обарана једна да би се успоставила друга, то је био обрачун у врху међу комунистима, али је народна воља у друштву деловала. Народ није био спреман да 1988-1989. године отворено наступи против комунизма као таквог. Али је народ био свестан положаја у коме су се налазили српски народ и Србија. И прве демонстрације су биле са Титовим сликама, што се мени смучило, што ја нисам могао да поднесем.

Друго...

Из затвора на изборе за председника

Водитељ: Можемо ли...

Др Шешел: Пасош ми је враћен тек 1989. године, пресудом Савезног суда, на који Милошевић није могао да има никакав утицај. Савезни ниво власти те 1989. године већ су држали неки други. Те године је и Анте Марковић изабран. Да ли неколико дана пре враћања пасоша или после, не могу се сада заклетити. Не знам тачно, али 1989. године је он дошао на власт. Ту Милошевић није имао никакве надлежности.

Друго, прве антикомунистичке демонстрације у Београду, 31. јануара 1990. године, ја сам предводио. Када је полиција интервенисала, када су нас хапсили итд. Те 1990. године само је наша странка била забрањена. Два пута сам у затвору био и из затвора сам се кандидовао за председника Републике, као кандидат групе грађана. И немојте да ми приписујете нешто што нема никакве везе са мном. Ја сам први пут Милошевића срео у мају 1992. године, први пут у животу. А 1991. године је дошло до извесних контаката између Српске радикалне странке и режима.

Први човек са којим сам ја разговарао, који је био из режима, био је Звонимир Трајковић. Срели смо се, да ли је био крај 1990. године, избори су сигурно били завршени, јер је започео са мном разговор како су сви они у руководству хвалили мој наступ на државној телевизији, како је био добар, озбиљан итд. Десило се то у Просветиној књижари у Кнез Михаиловој улици. Драган Милинчић, поседовао те књижаре, био је присутан, он је од раније познавао тог Звонимира Трајковића па можете и њега да питате. Први човек са којим сам се срео, али знам да га је Милошевић најурио 1993. године, да је дошао у Српску радикалну странку и учланио се, чак нам спонзорисао предизборну кампању 1993. године са неких 9000 марака у доларима, не могу се тачно сетити колико је то било долара. А Милошевић ми је рекао да је тог човека најурио зато што су открили да ради за Црју. Значи, колоплет је био веома компликован и веома је тешко извући сада неку праву линију за коју ћете бити апсолутно сигурни да је заснована на чињеницама, на истини, а нисте сами у томе учествовали него сте споља посматрали.

Што се тиче...

Одговорност за сваки злочин

Водитељ: Господине Шешел, можемо ли да одговоримо на питања гледалаца?

Др Шешел: Ево само још ово, што се тиче ратних злочина. Злочина је било и у овом рату. За сваки злочин треба да се одговара, али не пред политичким судовима него пред правим судовима. Пред нашим судовима. Ево сада ви имате шансу да изведете неке од људи који

су осумњичени пред суд. Неког од ових полицијских генерала, на пример. Лепо изведете на суд. Изведите како се звао пуковник Беара који је организовао отмицу муслимана у Штрпцима. Да ли се Љубиша Беара зове? Лепо га изведете на суд. Што чекате? Не, ви ћете сада да опростите неким за које има разлога да их изводите на суд, јер су помогли нашу револуцију, имају револуционарне заслуге.

Судите конкретним кривцима ни по бабу ни по стричевима. Ако нађете било шта за мене да сам умешан у било који злочин, слободно идем на суд. Спреман сам ја на суд и без тога, без доказа и без ичега, ја једва чекам заправо да ме изведете на суд, учините ми ту услугу. Ни за једног радикала за кога би се доказало да је убио неког цивила у рату, заробљеника, рањеника итд, никада у одбрану не бих стао, никада. Али, једноставно никада нисам чуо за неки такав случај. Немојте ан блок да оптужујете.

Немојте, ви сте сада власт нисте ви сада онај опозиционар са два три посланика у парламенту који може себи свашта да дозвољава. Ви сте сада власт немојте да оптужујете без доказа. Немојте тако да се понашате. Сада су очи народа у вас уперене, у вас господине Чанак сада грађани ове земље гледају као у Коштуницу, ви сте једна коалиција. Ви сте сви колективно добили поверење народа. Узвратите на то поверење народа.

Водитељ: Да чујемо шта то народ каже.

Др Шешел: Покушајте да будете нека озбиљна власт. А не да износите овде глупости. Наравно да смо поделили запосленима у општини плацево. На крају нашег мандата остало је 60-70 плацева, добили су само они који немају стан, то су запослени у општини и у јавном предузећу, зашто да не. Зашто да се црквена зграда не реновира?

Водитељ: Господине Шешел, желите да чујете...

Др Шешел: Па наравно да чујемо, има још сат времена.

Водитељ: Ипак ово излагање траје већ 10-15 минута, ја бих прекинуо господина Чанка да прича оволико дуго, углавном причамо о стварима које...

Др Шешел: Он је дуже причао.

Водитељ: Не, није сигурно, можемо и да измеримо.

Др Шешел: Или се мени то учинило тако, можда му је толико била интересантна прича да ми се учинило да прича предуго.

Водитељ: Немојте се плашити, јер је прво питање упућено вама, тако да ћете наставити.

Др Шешел: Зашто ја да се плашим, да ли вам делујем као плашљив човек?

Незадовољство изборним резултатима

Водитељ: Не, не мислим да сте уплашени, него због тога што ћете и даље ви имати могућности да одговарате гледаоцима. И прво питање је упућено вама. Каже Него из Ужица, господине Шешел

на основу изјава које дају, само два човека тренутно у свету су велики противници промена које се дешавају у Србији, да ли је то заједнички интерес или нешто друго? То су Мате Гранић и ви. Само ако можете кратак одговор.

Др Шешел: Ја не знам какве изјаве даје Мате Гранић, ниги ме то интересује. А што се тиче промена у Србији, ја не могу њима бити задовољан све док на изборима дефинитивно не победи Српска радикална странка. Зашто бих ја био задовољан резултатима избора у Србији ако је победио господин Чанак и постао председник Скупштине Војводине. Је ли тако? Како ја могу бити задовољан? Као када би господин Чанак био задовољан да ја победим на изборима. То је смешно питање. Незадовољан сам резултатима избора и учинићу све што је у мојој моћи да на следећим изборима буду другачији резултати.

Водитељ: За господина Чанка питање, на које сте већ одговорили у вези добро јутро Војвођани, довиђења дођоши. То сте већ рекли да нисте рекли.

Чанак: Када сам ја то рекао?

Др Шешел: Јесте ли рекли?

Чанак: Никада, значи то је лаж. То сте измислили директно као и ово што сте малочас...

Др Шешел: Ко је измислио?

Чанак: Па ви.

Др Шешел: Немојте.

Чанак: Када сте господине Шешел то рекли, зашто сте то рекли јавно.

Др Шешел: Немојте господине Чанак...

Чанак: Шта немој...

Др Шешел: Јесте ли рекли као дођоши?

Чанак: Никада у животу.

Др Шешел: Па медији објавили.

Чанак: Када?

Др Шешел: Објавили.

Чанак: Где?

Др Шешел: Одмах после револуције.

Чанак: Где су ваша сада чувена потезања...

Др Шешел: Која потезања?

Чанак: Папира и исечака из новина.

Др Шешел: Шта да потезем? Папире?

Чанак: Да показујете.

Др Шешел: Сада ви носите папире.

Чанак: Извињавам се, то што сте сада рекли никада нисам рекао и то понављам још једном зато...

Др Шешел: Па лепо ако нисте. Јесте ли повукли то?

Чанак: Не могу да повучем када нисам рекао, је ли то јасно говори о оном што ви покушавате да урадите. Као и ова прича малочас, пустио сам гледаоце да вас прецизно чују шта причате да би схватили која је то гомила преваре која се налази у свакој вашој реченици. Као што је ова прича о полицијским генералима који су ето поверовали па ће сада да се преваре итд. Не, не, требали су да остану апсолутно на вашој страни и да до последње капи наравно туђе крви бране вашу власт. То не иде тако.

Др Шешел: На чијој страни?

Чанак: На вашој страни.

Др Шешел: Прво, опет измишљате.

Чанак: Режимској.

Др Шешел: Ево зашто измишљате, сада ћу вам то објаснити...

Чанак: Режимској, ви измишљате господине Шешел и то још од оног добро јутро, а о довиђења да и не говорим.

Линч и руља производи мржњу

Водитељ: Има много питања за господина Чанка и за вас,

Др Шешел: Видећемо сада како ће дођоши да реагују на ваше поруке. Два дана пре петоктобарске револуције Влада Србије је издала саопштење које је објављено на свим медијима по неколико пута, у коме смо рекли да свака политичка партија има право на јавне скупове, митинге, демонстрације. И да то право нико не спори. Уопште се нисмо као влада изјашњавали јер не бисмо могли око тога ни да се договоримо, око резултата на савезном нивоу. А није ни наша надлежност. Гарантовали смо то право на јавно окупљање, али смо били против субверзије попут оне која се дешавала у електроенергетском систему, попут штрајка у Колубари итд, јер смо знали колико то угрожава снабде-

вање електричном енергијом. Ми смо тада гарантовали право окупљања и против митинга и демонстрација нисмо имали ништа.

Као странка, на конференцији за штампу смо истицали право свих партија да слободно демонстрирају, само је важно да се избегне крвопролиће, да не дође до разарања итд. Полиција уопште није интервенисала. Неки сада тврде да је било наредби да се пуца. Влада такве наредбе сигурно није издала, то из Владе Србије не потиче. Ако их је издао Влајко Стојиљковић, онда треба неки од тих полицијских генерала да наступи јавно и да каже наређивао ми је Влајко Стојиљковић, па да се Влајко позове на одговорност. Влада сигурно није, и то гарантујем.

Друго, Савезну скупштину није бранила републичка полиција, тамо су били припадници бригаде савезног МУП-а, то се види по њиховим ознакама, различите су ознаке. Државну телевизију Србије је бранило само седам полицајаша колико сам ја упознат, само седам. Зашто је спаљена зграда државне телевизије? Зашто је спаљена зграда Савезне скупштине? Синоћ је на Студију Блва сата био човек који се хвалио да су у ранцима донели молотовљеве кокте-

ШРЕДЕР ЈУГЕНД

ДОЈЧЛАНД,
ДОЈЧЛАНД,
ИБЕР
АЛЕС!!!

ле и да су спалили зграду Савезне скупштине, да су разбијали итд. Хвалио се.

Што се тиче осветољубивости нове власти и револуционара, ја сам гледао својим очима, био је снимак на CNN, како су ти ваши лични револуционари линчовали Драгољуба Милановића. Тај Милановић мене ничим добрим није задужио, немам шта лепо да кажем о његовој уређивачкој политици на државној телевизији, али не могу ни да гледам то како га руља гази ногама док још лежи на земљи и удара цокулама по глави. То не могу да прихватим као човек. То и вама да се десило, господине Чанак, не бих оправдавао. Не бих подржавао, јавно бих осуђивао.

Чанак: Да, као што сте осудили када се то десило Николи Баровићу.

Др Шешел: Што се тиче Николе Баровића, он је добио оно што је заслужио поводом конкретне свог понашања. То сам му обећао у емисији. Гађао ме чапом, увредио ми жену и ја сам му рекао да га за то следи казна, али то је био индивидуални одговор на оно што је он индивидуално заслужио, није га руља никаква масакрирала господине Чанак. Е, и он је добио тачно онако дозирао, сломљен нос а нема опасности по живот. Знате, то је када човек који се много не узбуђује узвраћа равном мером. То је оно што је он заслужио.

Лаже и паралаже перјаница ДОС-а

Водитељ: Удаљили смо се од гледалаца.

Др Шешел: Надам се да бисте ви то исто урадили, господине Чанак, да се вама десило оно што се мени десило са Баровићем у емисији. Да ли бисте реаговали исто тако? Можда још жешће.

Чанак: Реаговао бих још жешће, али ја а не моји телохранитељи.

Др Шешел: Добро, слушајте господине Чанак, он је мени побегао из студија. Камера је почела да снима када сам га појурio по студију и ударио неколико пута. Побегао је и залетео се тамо негде низ степенике ко зна где и на кору од банана налетео. Није требало да бежи. Ја бих га и блаже можда ту измлатио. Знате, ја немам ни толику силу удараца да одмах нос пуца.

Водитељ: Добро.

Др Шешел: Али, драго ми је што сте се сложили са тим да је реакција била умесна. А камере су снимиле онако на кварно, ја сам чекао да се искључе камере. Био сам хладан као шприцер у студију. Када су се искључиле камере појурio сам га, ударио неколико пута, ови су почели да снимају. Ја сам се вратио на своје место и рекао шта је, снимате, хоћемо ли да наставимо емисију. То је када човек без мржње и слепила реагује на нешто на што се мора реаговати. А линч и руља увек су ствар мржње. И руљу не треба дозволити као средство политичких борби. Јер једном руља насрне на једног, сутрадан може и на вас. Руља је састављена увек од психопата. Од фрустрираних људи, кукавица.

Рекордер по броју забрањених књига:
комунистички дисидент
др Војислав Шешел

Чанак: То ви знам да знате, али сам хтео друго да кажем. Значи, 1988. године, када је било у Новом Саду, онда је то у реду, у Београду није у реду.

Др Шешел: Није било разбијања у Новом Саду никаквог.

Чанак: Молим?

Др Шешел: У јулу 1988. године није било никаквог разбијања ни туче са полицијом.

Чанак: 6. октобра је рањено око 70 лица а ја и комплетно разлупана зграда Бановине у Новом Саду. Ја био присутан нико ми није причао.

Др Шешел: Господине Чанак, ја говорим о јулу када сам ја учествовао.

Чанак: Када вама неко увреди жену онда је у реду да пустите на њега своје телохранитеље. Када неко организује такав медијски, такво медијско прање мозга које доведе до 5 милиона расељених лица и 200.000 мртвих онда када га ухвати руља пре свега ја сам против руље, наравно...

Др Шешел: Ко је то изазвао 200.000 мртвих?

Чанак: Али постављам питање како се уопште десила та руља, како је дошло до тога да та руља уопште изађе на улици и онда свој гнев фокусира на било кога. И могу да вам кажем да су активисти ДОС-а многе људе својим телима бранили да не би били линчовани. Јер сам ја, наравно, против линча. Тако да знате ваши...

Др Шешел: Ко је изазвао 200.000 мртвих?

Чанак: Ваши дупли критерији су управо оно што вас је и довело у ову ситуацију, што када је нешто у вашу ко-

рист онда је у реду, када није у вашу корист онда није у реду.

Др Шешел: Ко је изазвао 200.000 мртвих?

Чанак: И управо због тих дуплих критеријума сте дошли до тога.

Др Шешел: Што не одговорите?

Чанак: Ко је изазвао 200.000 мртвих?

Др Шешел: Да.

Чанак: И 5 и по милиона расељених лица.

Др Шешел: Ко је то изазвао?

Чанак: Национално социјалистички окупациони режим Слободана Милошевића чији сте и ви били идеал, а главно оружје му је била државна телевизија.

Др Шешел: А шта је окупирао тај режим?

Чанак: Целу ову земљу господине Шешел.

Др Шешел: Окупирао?

Чанак: Окупирао и ухватио у такве канце да је морала да се вади сво како се вадила...

Др Шешел: Значи Милошевић је крив што је избио грађански рат.

Чанак: На моју страшну несрећу јер гледати како се пали рођена земља је нешто...

Др Шешел: А ко је запалио рођену земљу?

Чанак: Ви господине Шешел.

Др Шешел: Ја?

Чанак: Ви господине Шешел, вашим наступима још од 1990. године, ви сте палили ову земљу управо тако што сте са скупштинске говорнице Скупштине Србије причали...

Др Шешел: Зато што сам кренуо на Тита 80-тих година.

Чанак: Ма не интересује мене Тито, човек био већ умро када сте ви кретали на њега, него причамо о нечем другом, причамо о реторизији, враћању Хрвата у Хрватску где сте 40.000 људи из Војводине протерали на тај начин. Још 1992. године сам говорио о томе, људе су убијали као Мијата Штефанца, давили животом...

Др Шешел: Ма ко га је убио? Ко је убио Мијата Штефанца?

Чанак: Ваши кољачи рекао сам вам већ.

Др Шешел: Који кољачи?

Чанак: Господина Марка Фумића су давили животом у дворништу, стављали десет пиштоља на...

Др Шешел: Је ли осуђен убица тог Штефанца?

Чанак: ... чела, бацали бомбе у куће...

Др Шешел: Ко је бацао бомбе?

Чанак: 60 бомби за сваку ноћ је летило.

Др Шешел: Ко је бацао?

Чанак: Ко је бацао, па ви знате када сте то организовали.

Др Шешел: Шта измишљате, што измишљате.

Чанак: Па у истрази ће се све показати нећу више о томе.

Др Шешел: Чекајте, што нисте онда постали министар унутрашњих послова, што сте постали председник...

Чанак: Нису ми дали.

Др Шешел: Нису вам дали?

Чанак: Нису ми дали.

Др Шешељ: А што?

Чанак: Питајте њих.

Др Шешељ: А јесте ли хтели?

Чанак: Наравно.

Др Шешељ: А што вам нису дали?

Чанак: Е то морате да се распитате код надлежних.

Др Шешељ: Можда су имали неки разлог што вам нису дали. А ко је надлежан?

Чанак: То ћете сазнати.

Др Шешељ: А што ми одмах не кажете ко је надлежан да дели функције, можда би мени дали да будем министар унутрашњих послова. Ти који су вама дали да будете председник Скупштине Војводине, а не дају да будете министар.

Водитељ: Пре тога да Лаза...

Др Шешељ: Чекајте, ово је врло интересно да ово ипак мало боље размислим.

Водитељ: Само ми реците да ли ви нећете да гледаоци постављају питања.

Др Шешељ: Хоћу како да не, имамо још времена.

Водитељ: То ће бити немогуће, биће немогуће, значи ви не желите да се народ...

Др Шешељ: Желим, како да не, него ово што је рекао господин Чанак да не би остало без одговора.

Почети прогона српског народа

Водитељ: Само ако може кратко пошто сам вас то замолио већ неколико пута.

Др Шешељ: Господине Чанак, Срби су почели да беже из авнојевске Хрватске још 1990. године.

Чанак: Ви се бојите питања гледалаца?

Др Шешељ: Како да се бојим питања гледалаца.

Чанак: Хајде онда...

Др Шешељ: Чим је Туђман победио на изборима...

Чанак: Зашто се бојите питања гледалаца?

Др Шешељ: Зашто бих се бојао питања када сте ви то све лепо спремили пре емисије.

Водитељ: Није нико спремио ништа.

Др Шешељ: Добро, није нико...

Водитељ: Ја вам гарантујем, ево...

Др Шешељ: Спонтано се то десило као што је и ваша револуција била спонтана.

Водитељ: Не, то...

Чанак: Као и ваши избори у Раковини, исто спонтано су били...

Др Шешељ: 1990. године када је Туђман победио на изборима у Хрватској ма са Срба је већ почела да бежи, 1990. године. 1991. године су протеривани сурово на силу. 1992. године такође. Овде је већ било стотине хиљада избеглица. А у нашој земљи је деловао и ХДЗ. Ако је већ дошло до исељавања Срба из авнојевске Хрватске а зашто онда не би и Хрвати из Србије, поготово тих ХДЗ-овских које је Анте Павелић населио у току Другог светског рата по Срему.

Чанак: А ви све знате који је који ХДЗ-овац па сте ишли од куће до куће гледали је ли има...

Др Шешељ: Знало се.

Чанак: И њих сте исељавали.

Др Шешељ: Нисмо ми никога исељавали.

Чанак: Па ви кажете знало се...

Др Шешељ: Ми смо се само залагали...

Чанак: За шта?

Др Шешељ: Да дође до размене кућа.

Католичка црква је у томе посредовала и увек су Срби лошије пролазили, за добре куће су добијали лошије.

Чанак: За добре куће су добијали лошије?

Др Шешељ: Јесте.

Чанак: Значи у Крајини су биле боље куће него у Војводини.

Др Шешељ: Крајишке куће нису ни менане, него српске куће по хрватском приморју, по Далмацији

Чанак: Значи, у хрватском приморју се живело боље него у Војводини.

Др Шешељ: Живело се боље, како да не, и боље су куће биле.

Чанак: Значи Војводина је, сада сте признали да је Војводина била експлоатисана сво време.

Др Шешељ: Не, нисам признао да је Војводина била експлоатисана

Чанак: Значи није била експлоатисана.

Др Шешељ: Него се у приморју боље живело него у Војводини.

Чанак: А зашто?

Др Шешељ: Зато што су тамо биле велике девизне зараде, што се зарађивало од туризма а и што су многи Срби из Србије и то који су припадали естаблишменту, владајућој номенклатури, тамо градили куће параме које су отели од страних кредита, које су зарађивали разним сумњивим радњама итд.

Чанак: И цена је могла да се тамо формира како хоћеш, а у Војводини је била лимитирана, је ли то...

Др Шешељ: Хрватско приморје и Далмација су били пуни српских кућа, пуни.

Чанак: Нису мењане те куће, то су биле викендице.

Др Шешељ: Не, то нису биле викендице, то су биле виле. Виле су биле.

Чанак: Али тамо људи нису живели.

Др Шешељ: Живели су, живели су.

Чанак: Значи ти су отишли...

Др Шешељ: Ти су отишли, па ево Бранко Мамула је, на пример, отишао. Имао је велелепну кућу тамо, напустио је и добио овде вилу на Дедињу. Авион, транспортни авион ЈНА је искоришћен да се његов намештај пресели. Немојте господине Чанак. Друго, Срби из Загреб су масовно бежали. Срби из других хрватских градова, оних градова који су неоспорно хрватски, а Срби из српске Крајине тек касније беже. Пред Олујом или након потписивања Ердутског споразума, тада више није било кућа за замену.

Изволите могу питања гледалаца.

Фотеље на распродаји

Водитељ: Замолио бих вас да будете што краћи у овим одговорима, а ево одмах за Чанка, питање Вернице из Новог Сада. Чиме сте, тако гласи питање, купили Веселинова, односно колико вас је коштала фотеља председника Скупштине Војводине? Пошто господин Шешељ каже да су намештена питања.

Чанак: Не разумем питање из једноставног разлога што то не видим зашто бих ја купио било кога нарочито Веселинова, мене...

Др Шешељ: То вам је био коалициони партнер.

Чанак: Фотеља није коштала ништа из једноставног разлога што је то само једна обавеза коју сам прихватио да обављам испред ДОС-а и ништа друго.

ДОС "заштитни знак" ДОС-а

Водитељ: Господине Шешељ, исто кратко поводом ваше изјаве како је за покушње крива нова влада, односно ДОС, у Службеном гласнику од 18. 10. ви сте потписали уредбе о ослобађању...

Др Шешељ: Да. Службени гласник је изашао 18. октобра, а 19. октобра је ступио на снагу, ступиле су на снагу те уредбе. А покушње су сва кренула масовно 6. октобра. Какве везе имају уредбе које сам ја потписао 18. октобра, са покушњенима 6, 7, 8, 9 итд. октобра. Никакве везе немају.

Шта смо ми урадили, пошто су већ социјалисти кренули на споразумевање са ДОС-ом и Српским покретом нове ми смо захтевали у Влади, и то ултимативно захтевали, да се они инструменти које смо ми користили за вођење економске и социјалне политике и којима више нисмо могли да управљамо од 5. октобра, једноставно укину, да би се новој влади оставио празан простор да она доноси своје инструменте. Па ако треба да доноси и такве уредбе које је ДОС раније нападао. Све странке из ДОС-а су нападале раније те уредбе. Морам признати да смо и ми радикали неке од њих раније нападали, међутим, када смо се нашли на власти оне су биле незаменљиве за одржавање неког социјалног минимума.

Водитељ: Значи, овај документ сте потписали...

Др Шешељ: Јесте, али 18. октобра, а покушње су кренуле 6. октобра. И укидање ових уредби нема никакве везе са покушњенима.

Живот на туђ рачун

Водитељ: Добро, стварно затрпани смо питањима, па само мало брже да одговоримо. За господина Чанка, од чега живите, то пита Стеван Мошевић, и пита вас да ли постоји сукоб са господином Исаковим, односно да ли је покушао да преузме вођство у Војвођанској демократској опозицији док сте ви били на опоравку?

Чанак: Живим од својих прихода, а са господином Исаковим немам сукоб.

Др Шешел: Стварно је ово интересно, шта сте по професији? Који су вам то приходи господине Чанак, је ли то тајна?

Чанак: Није, економиста сам.

Др Шешел: А где радите као економиста? Где сте радили до сада док нисте постали председник Скупштине Војводине?

Чанак: Нисам имао...

Др Шешел: Извините ако сам индискретан.

Чанак: Не, нема...

Др Шешел: Јесте ли имали неки приватни бизнис?

Чанак: Не, ја сам професионалац у страни.

Др Шешел: Значи од страначке плате живите?

Чанак: Од страначке плате.

Др Шешел: То су вам приходи?

Чанак: То.

Водитељ: Стеван Толосијевић пита господина Чанка...

Чанак: Зато што нисам могао нигде да се запослим због свог опозиционог деловања.

Др Шешел: То ме је интересовало јер нисам знао.

Чанак: Ја вас такве ствари не питам. То ће се у истрази показати.

Звиждуци за

"популарног аутономаша"

Водитељ: Да ли је истина да су вас Новосађани извиждали на прослави победе? То је једно питање и да ли имате податке колико је новца узето из Војводине 1998, 1999, и колико је и да ли је враћено?

Чанак: Да, тачно је да су ме извиждали на прослави победе, као што су ме извиждали и пар дана раније на отварању моста Варадинска дуга, коју смо организовали. Разлози су били ти што је у тој манифестацији, која је требала да има симболичко значење, била убачена група провокатора који су инсистирали на сукобу са полицијом, који ја нисам дозволио. И због тога је дошло до ширења неспоразума и лошег односа према целом нашем покрету.

Та група је иначе идентификована, они су долазили са заставама које до тада нисмо виђали на нашим протестима, и ево данас је, рецимо та иста група организовала, покушала да организује демонстрације у Новом Саду где је дошло око 80 људи, против мог избора на место председника Скупштине Војводине. Тако да је нама познато ко су и знамо мислим о чему се ради. Тачно је и да су ме извиждали само знате како је. Ја се, ја у свом граду немам намеру да се кријем таквих ствари. Ако неко мисли да сам заслужио звиждук молим лепо, то је у реду. Ја због тога нећу престати да се појављујем. Ко мисли да сам у праву тапше, ко не мисли да сам у праву звижди.

Што се тиче овога из 1998, 1999, године немам тачне податке. Међутим, приходи који су рецимо у буџет Србије ишли из Војводине се крећу у рангу од 41-42% укупног пуњења буџета, а за потре-

бе Војводине, то је за потребе Скупштине Војводине је враћено мање од 1%.

Отимања новца није било

Др Шешел: Ја бих само један коментар овде. Приходи које је држава добила на основу наплате пореза и такси и доприноса на подручју Војводине немају никакве везе са износом буџетских средстава које је користила Скупштина Војводине, односно Извршно веће Војводине. Тим приходима после је финансирано комплетно школство у Војводини, здравствени систем, пензије итд, јер Републичка влада је надлежна за та питања, а не Покрајинско извршно веће или Скупштина Војводине. Тако да то треба имати у виду, и ова теза да је Србија на неки начин отимала, да је остатак Србије отимао новац Војводини или Београд отимао новац Војводини је потпуно нетачна. Отприлике је идентична сума новца која је наплаћивана у Војводини по основу пореза, доприноса, такси са оним што је држава после исплаћивала на самој територији Војводине кроз обављање разних својих надлежности.

Хајка на јеретика

Водитељ: Господине Шешел, Ивица Ђуrowић има два питања, а замолио бих вас стварно да покушамо, и вас и господина Чанка, да што краће одговоримо да би људи чули ваше одговоре. Априла месеца 1984. године сте ухапшени под оптужбом за удруживање ради непријатељске делатности, шта се то у међувремену догодило да сте од жртве постали целат, односно ви данас такве оптужбе упућујете свима, чак и људима са којима сте били ухапшени. Друго, како сте то преко ноћи постали легалиста да се борите против насиља када знамо како сте се обрачунавали са својим неистомишљеницима користећи бејзбол палице, пиштоље итд.

Др Шешел: Што се тиче тих коришћења бејзбол палица, то је било 1990. године примењено против силеџија који су први применили насиље, туче, малтретирање мирних грађана итд.

А 1984. године сам ухапшен. То је било први пут на трибини слободног универзитета у току предавања Милована Ђиласа, укупно 28 талашњих интелектуалаца се нашло у затвору. А онда сам осуђен сам за контрареволуционарно угрожавање државног поретка, каква је била формулација у талашњем кривичном закону. И осуђен на осам година затвора. Заправо осуђен сам као антикомуниста, као отворени антикомуниста. Ја сам и данас антикомуниста. Никада се нисам залагао да се неко суди за вербални деликт. Нити неистомишљенике покушавам да прогоним на тај начин. И апсолутно не стоји таква констатација.

Водитељ: Господине Чанак, Срђан Војводић пита да ли сте поносни што сте Србин сада. Не знам...

Чанак: Ја сам увек био поносан што сам Србин, не видим шта је спорно.

Подршка ДОС-овој хајдучији

Водитељ: Друго питање, Биљана Попин пита вас да ли ћете се лично заузети да не буде реваншизма, али да се обезбеди да се сваки кривац за овакво стање казни и то они највећи.

Чанак: Ја сам још пре десет дана направио у Скупштини Војводине скуп са преко 300 најистакнутијих директора друштвених фирми, где сам разговарао са људима и рекао што да апсолутно било какви потреси итд. нису ствари иза којих ДОС стоји. Шта хоћу конкретно да кажем, знате лако је бити директор рецимо НИС-а, то је монополска фирма у којој може бити свако директор чиниоцима да је монопол у питању, самим тим како ви кажете тако мора бити јер не постоји никаква конкуренција. И то су ствари које су директно политичке и ту мора да се пресече јер је то једна од полуга режимске власти Слободана Милошевића.

Са друге стране, имате ових ситних фабричних текстилних и шта ја знам каквих, које су кроз све ове блокаде, ембарга итд. пролазиле захваљујући некаквом руководству које их је одржавало на површини. И тај тешко стечени, какав такав менаџерско-управљачки кадар сада разјурити зато што неком то не одговара ја мислим да је то потпуно погрешно. И на њих се односило то о чему сам говорио да треба сачувати хладнокрвност, да видимо да се и та трансформација и све ово до чега мора доћи, догоди на један цивилизован и пре свега разборит начин. Да војвођанска привреда не буде обезглављена и уништена зато што ето неко је дошао на одличну идеју да смени директора. Мислим то једноставно није...

Др Шешел: Добро, а да ли ви оправдавате када упадну наоружане групе тако у нека јавна предузећа и преузму власт.

Чанак: Мислите као што је Борка Вучић упала са наоружанима у банку, је ли то?

Др Шешел: Чекајте, она је била директор Београдске банке, председник Управног одбора, шта је била није битно. Онај ко је њу сменио упао је. Наоружана банда је упала у Народну банку Југославије, предводио је лично Млађан Динкић. Знате то?

Чанак: Наоружани Млађан Динкић?

Др Шешел: Да, са наоружаном бандом је упао.

Чанак: Бестијални Млађан Динкић...

Др Шешел: Чекајте, да ли је он имао оружје у рукама или није ја не знам, али банда која је са њим упала имала је оружје.

Војводина "република"

Чанак: Када сам ја рекао добро јутро Војвођани довиђења дођоши? Када сам рекао то?

Др Шешел: Јесте ли тражили Војводину републику?

Чанак: Наравно, па је то је наш програм.

Др Шешел: И то је ваш програм? Је ли то програм целог ДОС-а?

Чанак: Не, не.

Др Шешел: Него?

Чанак: Лиге социјалдемократа Војводине.

Др Шешел: Ваш је програм, хоћете ли тај програм сада да реализуете? Нећете?

Водитељ: Да наставимо са питањима која...

Чанак: Не.

Др Шешел: Јесте ли одустали од тога?

Чанак: Не.

Водитељ: Само тренутак...

Др Шешел: Јесте ли одустали од Војводине републике?

Чанак: Ви сте навикли то да ислеђујете људе, шта?

Др Шешел: Да, навикао сам.

Чанак: Видим.

Др Шешел: Спремам се да ислеђујем вас када ваша власт падне.

Чанак: Ради се о следећем, пошто смо изабрани на листи ДОС-а са јасних парциљева које ДОС има, прво је уклањање са политичке сцене режима Слободана Милошевића.

Друго је обезбеђивање елементарних демократских околности за одржавање следећих избора за годину до годину и по дана од данас. Значи, све странке које су изабране на том фону, треба да се држе тих парциљева. Лига социјалдемократа Војводине има свој јасан програм, а то је федерализација Србије у чему би Војводина имала статус федералне јединице и то републике. Међутим, пошто сам ја и сви ми изабрани као представници ДОС-а ми се држимо програма ДОС-а. Јер овог тренутка када бих ја изиграо поверење бирача и рекао ви сте гласали да скинемо Милошевића а ја ћу сада да искористим то што сам на функцији да спроводим свој партијски програм, онда бих ја тиме изиграо бираче и онда ми они то не би опростили.

Др Шешел: Значи, тражити да Војводина буде Република.

Чанак: Због тога тек када се створе услови за нормалне фер изборе, када будемо излазили са конкретним програмима, значи свако изнесе свој програм, и када грађани буду могли слободно да се определе између програма, ако бисмо онда добили довољну количину подршке за наш програм, онда бисмо имали обавезу да тај програм реализујемо. Сада би реализација било ког партијског програма, да ли је то програм Лиге социјалдемократа Војводине, или Демократске странке Србије, или било које друге странке из састава ДОС-а био издаја основних принципа ДОС-а и са друге стране издаја људи који су за нас гласали.

Др Шешел: Добро, када ћете да разоружате ове криминалне банде које су до зуба наоружане, параполицијске организације попут капетана Драгана који је упао у Савезну управу царина,

хоћете ли то да разоружавате или ћете да легализуете?

Чанак: Господине Шешел, ја сам председник...

Др Шешел: Како се ваша револуција према томе опходи?

Чанак: Ја сам председник Скупштине Војводине, ја о догађајима...

Др Шешел: Чекајте, али сте руководилац ДОС-а.

Чанак: Не, не

Др Шешел: Када са вама разговарам као да са Коштуницом разговарам или Ђинићем или Батићем, или Драганом Веселиновим.

Чанак: Не, не, надам се да није баш такав знак једнакости.

Др Шешел: Није такав, добро.

Чанак: Из једноставног разлога што смо ми различити људи. Ја вама могу да говорим у домену моје странке и у домену онога што она покрива и у домену...

Др Шешел: А да ли оправдавате онда ово понашање.

Чанак: Наравно да не оправдавам, и борим се већ 10 година против насиља као метода зато сам и против вас све ове године, то је барем јасно.

Др Шешел: Добро, што сте били против мене то вам је овако похвално, него где сте се сада експонирали као противник упада у Савезну управу царине, да

Др Шешел: Сваки пут ћу извадити пиштољ ако ме руља нападне. Снамером да одбијем нападе.

Водитељ: Јасан одговор.

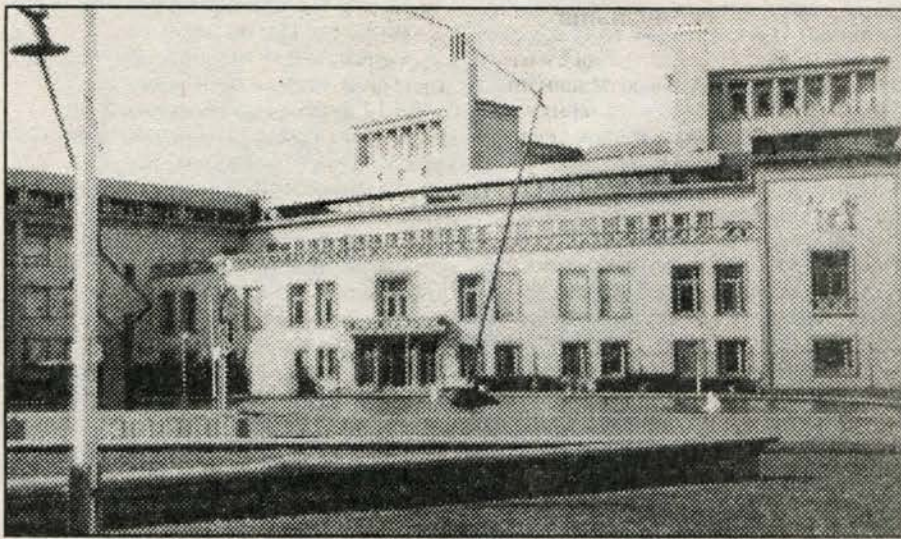
Др Шешел: Да припретим дакле, ако нисам у стању да се песницама одбраним, а што сам старији све сам мање у стању, одбијем противправни напад. Кад год ме руља нападне може на то да рачуна. Наравно, прво следи упозорење, претња пуцањем у ваздух, не би ли се руља поколебала. На сву срећу овога пута било је довољно да се пуца у ваздух, да се испали један метак да руља устукне. Некада руља можда и неће да устукне, онда ће другачије да се проведе.

Водитељ: Питање за господина Чанка, Станислав Воркапић како се осећа војвођански аутономаш кога на место председника Скупштине Војводине доведе београдска странка, а не подржи га ниједна аутохтона војвођанска странка.

Чанак: Пре свега мене није довела никаква београдска странка, него гласови посланика у скупштини Војводине. Самим тим не разумем питање.

Станови министара

Водитељ: Исти гледалац пита господина Шешела, да ли је критеријум по коме је Томислав Николић добио стан

Генерали МУП-а Србије прогутали удицу: Хашки суд

ли знате шта се тамо десило? Извесни Забуновић, који је главни трговац вискијем и цигаретама, упао је са бандом капетана Драгана у Савезну управу царина и преузео сву документацију под изговором да спречава Кертеса да то уништи. А заправо да сакрије своје неке папире тамо. Тај је из ДОС-а. Па је онда дошао неки други, као ДОС је погрешно што је послао њега, па је сада послао неког другог са истим намерама, који је такође познат по неким пословима који су сумњиве природе.

Водитељ: Добро, пошто сте помињали оружје, Биљана Попин која је мало пре поставила питање Чанку, вас пита да ли ће вам после 23. 12. ове године пасти на памет да извадите пиштољ?

од савезних органа, иако има породичну кућу исти онај по коме је Петар Јојић добио стамбени кредит од милион и по динара, иако у Панчеву има своју кућу?

Др Шешел: Прво, Петар Јојић има недовршену кућу у Панчеву, а сви министри Српске радикалне странке су добили од странке налог да не пресељавају у Београд, него да остану да живе тамо где живе. Томислав Николић је први службени стан добио још 1992. године од Народне скупштине Републике Србије и тај је стан користио негде до 1998. године. А тада је влада Србије, пребијајући међусобна потраживања са неколико друштвених и јавних предузећа која су дуговала по разном основу, нису имала готов новац, имали су станове, дошла до два стана на Новом Београ-

ду и један стан је додељен Томиславу Николићу, и он је вратио стан који је претходно користио. Томислав Николић станује више од 60 км од Београда и по свим досадашњим правилима која су важила, имао је право на то. Он има породичну кућу у предграђу Крагујевца, практично можда на сеоском делу, ја сам био тамо.

Водитељ: Значи, све је регуларно.

Др Шешел: Све је било регуларно.

Водитељ: Да не улазимо у детаље сада, за господина Чанка, објасните нам да ли желите отцепљење или не, пита вас Марко Јанковић.

Чанак: Не желим отцепљење нити сам икада говорио о отцепљењу ако мисли на отцепљење Војводине.

Водитељ: За господина Шешела, одакле право вашем обезбеђењу да носи оружје када нису службена лица којима је то дозвољено.

Др Шешел: Прво, чланови мог обезбеђења имају уредне дозволе за ношење оружја, не за поседовање него за ношење, које им је издао надлежни орган унутрашњих послова. Друго, ја сам лично задужио и неколико аутоматских пиштоља пошто је Влада Србије остала без полиције. Отели су нам полицију ДОС и Ција. Ја сам као потпредседник Владе, дакле као носилац високе државне функције, дао налог да им се испоручи неколико аутоматских пиштоља типа шкорпион. И ја стојим иза тога, и ја сам одговоран.

Чанак: Јесте ли ви још потпредседник Владе?

Др Шешел: Не, више нисам, али сам тог дана био.

Чанак: И значи једном били увек остану шкорпиони.

Др Шешел: Не, шкорпиони се врате ономе од кога су добијени. Враћени су.

Чанак: Од кога су добијени?

Др Шешел: А то нећу да вам кажем, то ви сада мало истражујте по папирима.

Чанак: Добро. У истражи ће се све то лепо показати.

Др Шешел: У истражи ће се установити.

Горан Матић био под Чанковом заставом

Водитељ: Господине Чанак, да ли је истина да је Горан Матић био члан ваше странке, мисли се претпостављам на министра информисања, ако јесте како оцењујете његове активности тада и до пре две недеље? Маја из Новог Бечеја.

Чанак: Заста мислим истина је да је Горан Матић био члан наше странке, после смо сазнали да је био члан још неких других странака, када се појавио у ЈУЛ-у као активиста ми смо се запрепастили не верујући својим очима. Међутим, када је после...

Др Шешел: А још га нисте избацили.

Чанак: Јесмо, одмах смо га избацили када је то почео да ради и то јавно је све било са објављивањем наше приступнице потписане од његове странке у штампани,

тако да је то, мислим знате како има људи који заиста су спремни да све ураде за власт, а та организација у којој је он завршио надам се своју политичку каријеру је управо та организација која окупуља такве људе.

Чланови Јула преплавили ДОС

Др Шешел: Ја бих имао једно допунско питање за вас господине Чанак. Како објашњавате ову чињеницу да сада огроман број чланова ЈУЛ-а прелази у ДОС? Права поплава, бујица.

Чанак: То је сасвим нормално.

Др Шешел: Ја чак имам више примера да јуловце смењују на челу неких фирми, и доводе другог јуловца на њихово место, сада испред ДОС-а.

Чанак: Те начелне идеје, прво немојте на мени пробати, јер ја у то не верујем. Интересују ме тачно имена ако хоћете да разговарам о томе. Међутим, истина је ово што сте рекли.

Др Шешел: Ево, на пример, у Електропривреди Србије сменили су Драгана Костића, јуловца, директора који је по мом мишљењу обављао добро тај посао, и довели другог јуловца на његово место.

Чанак: Како се зове?

Др Шешел: Неког Крсту Вуковића.

Чанак: Не познајем људе.

Водитељ: Идемо даље.

Чанак: Али знам нешто друго, тачно је да сада велики број људи...

Др Шешел: И сада нема струје.

Чанак: Људи из ЈУЛ-а покушавају да уђу у ДОС, то је тачно.

Др Шешел: Не покушава него успева.

Чанак: Не, покушава да уђе у ДОС битна разлика. Због тога што покушавају да се наглом куповином ових, даћу вам нешто што ће вас овако развеселити, чак сам обавештен да постоји...

Др Шешел: Када вас видим ја сам весео господине Чанак.

Чанак: Не сумњам. Постоји чак развијена сада, чуо сам, и трговина чланским картама појединих ових партија ДОС-а где је чланска карта са датумом од пре 5. октобра па сада што је раније...
Др Шешел: А које су највише на пени?

Чанак: То ћете морати мало да истражите, знам да сте заинтересовани. Е, ради се дакле о томе да те чланске карте су сада јако на цени. Креће се цена од 50 до 500 немачких марака да би се сада показивала. То је фасцинантна та немогућност нарочито ЈУЛ-а да одмакне од комунистичког начина размишљања – доказивања подобности чланском картом. И сада купују те чланске карте и покушавају да се тиме докажу. То наравно неће моћи.

Др Шешел: Не, ја мислим да је нешто друго ту у питању. Ја мислим да вас ЈУЛ препознаје као себи најсроднију странку, а ево зашто...

Водитељ: Могу ли ја само да вас питам...

Др Шешел: Чекајте, ово је веома важно, па идемо даље. Видите да не запостављамо...

Водитељ: Важно зато што постоје гледаоци који вас питају...

Др Шешел: Мислим да ће ово господина Чанка сада развеселити...

Водитељ: Не, питаћете га сигурно, него када говорите о ЈУЛ-у ...

Др Шешел: Само да му ово сада кажем.

Добар човек у лошој странци

Водитељ: Пита вас један гледалац о пријатељству са Бојићем, заједно сте доносили лепе законе. Закон о информисању итд.

Др Шешел: Прво, законе доноси Народна скупштина, а не Бојић и ја. Што се Милована Бојића тиче, ја сматрам да је он способан човек, да је чистан човек и да је српски патриота. Некада се у неким стварима слажемо некада се не слажемо, али мислим по питању поштења и патриотизма Милован Бојић далеко одскаче у односу на странку којој је припадао. Ја сам му то отворено рекао у лице, дакле један добар човек у лошој странци.

Водитељ: Што га нисте повели код вас?

Др Шешел: Ја сам то њему говорио и у време док је трајала та коалициона влада на републичком нивоу.

Што се тиче ЈУЛ-а и ДОС-а, видите ЈУЛ је странка која је формирана у недрима власти и она не може да опстане у недрима једне опозиционе странке каква је сада у основи Социјалистичка партија или каква ће у најмању руку да буде можда после децембарских избора, а већ је у многим стварима, они сада глуме да су поново у Влади Србије, у овој влади су само декор да ваша револуције добије легитимацију и ниште више. И зато ЈУЛ одмах прелази у туђа недра. Недра нове владајуће странке, односно коалиције странака какав је ДОС. Друго...

Чанак: То као пантљичара...

Др Шешел: Можда као и пантљичара из једног тела у друго тело.

Чанак: То, то...

Из аналног отвора СПС-а на уста ДОС-а

Др Шешел: Па да. Изађе из једног тела на анални отвор а у друго тело улази на уста. Сада вам је ЈУЛ изашао на анални отвор Социјалистичке партије, а улази на уста ДОС-а.

Чанак: То у ДОС-у нико неће прогутати.

Водитељ: Да вас питам...

Др Шешел: Да још ово размотримо око ЈУЛ-а.

Водитељ: Хајде, брже мало молим вас.

Др Шешел: Друго, све су то људи бившег естаблишмента као и главни досовци...

Чанак: Који главни досовци су људи бившег естаблишмента?

Др Шешел: Па ви сте господине Чанак из оног ранијег аутономашког естаблишмента.

Чанак: Господе добри боже...

Др Шешел: Нисте?

Чанак: Шта исприча човек...

Др Шешел: Је ли нисте?

Чанак: Ја никада у животу нисам био члан Комунистичке партије. Јер сам ја био уверен...

Др Шешел: Добро, шта то има везе.

Чанак: Јер сам ја био уверен да та политика...

Др Шешел: Пустите то...

Чанак: Нешто оно за лопове, и оно леба мез мотике итд. После сам вас упознао па сам се утврдио у том мишљењу.

Др Шешел: Господине Чанак, будите мало пристожнији.

Чанак: Јесте, немам везе са тим.

Др Шешел: Немојте, сада мене називате лоповом, па немојте...

Чанак: Јесам ли то урадио?

Др Шешел: Па јесте.

Чанак: Не, то онет ваша подсвест ради господине Шешел.

Др Шешел: Моја подсвест ради? Шта вам је тамо Небојша Човић, ми смо демонстрирали у Београду против њега као председника Скупштине Београда. Је ли тако?

Чанак: Тако.

Др Шешел: И ви сте га нападали. Затим, шта вам је тамо Вук Обрадовић, шта вам је тамо...

Чанак: Портпарол ЈНА.

Др Шешел: Шта вам је тамо Момчило Перишић?

Чанак: Начелник генералштаба.

Др Шешел: Вук Обрадовић је постао генерал као шеф кабинета Вељка Кадјевића. Постоји ли веће понижење него са тог положаја постати генерал. Да ли је постојало веће понижење у ондашњој ЈНА него бити шеф кабинета Вељка Кадјевића. Момчило Перишић је био начелник генералштаба.

Чанак: Па да.

Др Шешел: Све су то људи бившег естаблишмента са изванредним комунистичким педигреом и они су и по томе најсроднији ЈУЛ-у. И сасвим је то природно да се ЈУЛ тако масовно пребацује у ваше редове. Као што је сасвим природно и да тај ДОС не може дуго опастати. Ви сте у ДОС-у као жути мрави, када не будете имали никог другог да кињите на српској политичкој сцени, када ваша револуција уклони своје спољашње противнике, почећете као сви револуционари, као жути мрави међусобно да се кољете. Је ли тако. То је судбина ДОС-а.

Где се даде благо ЦИЈЕ

Овде бих поставио једно кључно питање. Вама је наравно познато да су Американци финансирали овај пуч и по њиховом службеном извештају то износи 77 милиона долара из буџета америчке владе, је ли тако. То вам је познато?

Чанак: Немам појма.

Др Шешел: Нису вам пријавили.

Чанак: Не.

Др Шешел: Треба мало да протресете то у оквиру руководства ДОС-а коме су стигле те паре. Неки су добили изгледа гомилу, а не да нису делили на равномерне делове него су неке и оставили без свога дела. Затим, ту је учествовала Европска унија са десетинама милиона долара, ту су учествовале разне невладине непрофитне организације попут Сороса итд. Тачно се зна колико је новца стигло, постоје сада и неки извештаји како је новац коришћен. Како ћете то ви да решите у руководству ДОС-а када сазнате да су неки добили на руке гомилу новца, када сазнате за шта је новац коришћен, а исто тако када се зна да неки нису учествовали у тој подели.

Ја за једног човека знам поуздано да није учествовао у подели новца. Иако је дозволио да буде употребљен или злоупотребљен као председнички кандидат ДОС-а јер је процењено да он има највише шанси, то је Кошгуница. За њега знам да је лично остао чист што се тиче тог америчког новца. И на крају, да ли је часно победити на изборима уз помоћ НАТО-а и Американаца. Ја знам каква је била народна мука и невоља, овај народ

чарским странкама. Због уласка у Владу Србије. И то је тешка казна и ми смо то и оценили као народну казну на овим изборима. Али, упркос тој казни, ми се не кајемо што смо ушли у Владу јер смо покушали све што је било у нашој моћи.

Ми водимо рачуна и о суду историје. Једног дана, за 50 година људи ће трезвено, у мирној атмосфери, научним кабинетима, разматрати како смо живели и кроз шта смо прошли, потезе сваког од нас, и хладне, бистре главе извлачитим закључке без револуционарних страсти и без међупартијских препуцавања. Људима ће бити битно само да се сазна истина, а неће навички томе да приступају. Као када ми улазимо у анализу прилика у Југославији пред Други светски рат и у међусобна страначка препуцавања онога времена. На крају крајева, ништа се не може сакрити, знате, почеће да цуре сада информације. Писаће амерички медији ко је какву улогу одиграо. Који је полицијски генерал био врбован, на који начин, којим методама.

Чанак: Опет о полицијским генералима.

Др Шешел: Чекајте, зашто се бојите

Корак уназад: багер симбол нове власти

је страшно пропатио...

Водитељ: Господине Шешел, само да вас питам како мислите да ће реаговати гласачи које...

Др Шешел: Људи су дошли на ивицу очајања, у том очајању они су гласали за било кога. Да је неко крдо слонова кандидовао на овим изборима као анти-тежу...

Водитељ: Што нису гласали за вас онда?

Др Шешел: Молим...

Народна казна

Водитељ: Што нису гласали за вас, пошто сте ишли самостално на изборе?

Др Шешел: Зато што нас је народ овако пута казнио због коалиције са леви-

помињања полицијских генерала?

Чанак: Ама не бојим се него...

Др Шешел: Ако се ја не бојим, што се ви бојите.

Чанак: Ово је страшно слатко, ви сада испадосте као Кертес, ако се ја не бојим што се ви бојите. Ја се не бојим ничега.

Др Шешел: Где је то Кертес рекао?

Чанак: Знате, када је оно казао ако се ја као Мађар не бојим Срба онда што се ви Срби бојите, тако и ви ако се ја као полицајак не бојим полицијских генерала што се онда ви бојите.

Др Шешел: А зашто би се Мађари бојали Срба, јесу ли Мађари некада били угрођени од Срба у овој земљи?

Чанак: Нису, није ствар у томе.

Др Шешел: А није...

Бисер Ненада Чанка:
живим од својих прихода

Чанак: Осим од вас, али ви нисте Србин.

Др Шешељ: Рећи ћу вам нешто. Видите, интересантно је нешто што се десило у Белој Цркви. Појавила се група Чеха у Белој Цркви која угрожава српске избеглице у колективном смештају. Што је за мене било непојмљиво, фантастично, али појавило се. Неки зао дух је изашао из боце. Срби су показали своју толерантност на националном плану на овим изборима, своју толерантност према националним мањинама и по томе што су од 110 посланика војвођанске скупштине изабрали 67 припадника разних других националности. Је ли тако? То показује колико су Срби толерантни. Је ли то истина?

Чанак: Не знам да ли је тако због тога.

Др Шешељ: 67, то су подаци.

Чанак: Не знам да ли је тако због тога што ми не пада на памет да пребројавам људе по националној припадности.

Др Шешељ: Слушајте, када се попуњавају ти формулари и у самој Скупштини Војводине, то људи уписују.

Водитељ: Да се вратимо на питања, да не водимо сада...

Чанак: Не мора да се упише.

Др Шешељ: Али се уписивало.

Чанак: Не уписује се...

Др Шешељ: Али се уписивало.

Водитељ: Само мало...

Др Шешељ: Ја само хвалим српску толерантност по том основу.

Чанак: То је несумњиво.

Водитељ: Драган Кузмановић каже пустите политичаре да причају уместо њих мало више снимајте оне друге лепе девојчице што седе за компјутерима, много су слатке и питање за њих јесу ли удате. То можете касније да одговорите. Да се захвалимо још једном Контриду што је омогућио ову везу преко интернета са целом земљом и светом. Питање за обојицу када ћете ићи на Косово? Хоћете ли ви господине Чанак први.

Чанак: Није уопште питање када ћу него морам да имам разлог да одем на Косово. Из једноставног разлога што то априорно идење на Косово да би се било на Косову ја не видим...

"Масакр" у Дреници

Водитељ: Вероватно је питање постављено да ли смете да идете на Косово?

Чанак: Ја сам у свакодневном контакту решимо са господином Трајковићем Момом и сарађујемо врло тесно већ дуже време. Ја немам никакав проблем да одем на Косово. Ја сам још 1998. године, то се господин Шешељ добро сећа, у марту месецу после масакра у Дреници ишао на Косово и разговарао тамо не само са господином Трајковићем...

Др Шешељ: Какав је био масакр у Дреници, први пут то чујем.

Чанак: Него са представницима медија и албанских организација итд.

Др Шешељ: О каквом је масакру реч у Дреници?

Чанак: О 42 убијених људи господине Шешељ.

Др Шешељ: Ко их је убио?

Чанак: У сваком случају ја сам већ тада ишао тамо и ићи ћу сваки пут када се за тим покаже потреба. Ја тамо немам разлога да не могу да одем или шта ја знам.

Др Шешељ: Ево видите, ово је врло интересантно.

Водитељ: Само решите да ли ви планирате да...

Др Шешељ: Ићи ћу на Косово и Метохију када то буде ослобођена територија. Надам се да ће то бити у скорије време, за годину, две или 10, 15 не могу сада да проценим.

Али ово ми је врло интересантно. Говори господин Чанак о масакру у Дреници. Прво, тамо није било никаквог масакра, наша полицијска јединица, специјална, побила је групу бандита који су се забарикадирани у куће, који су имали разне врсте оружја, чак и оног које није искључиво пешадијско, и нису хтели да се предају и полиција их је ликвидирала. Чак су неке шивиле ти бандити користили као живи штит. И сада господин Чанак говори о масакру. Ту није било никаквог масакра, али ако је било масакра, онда господине Чанак мораћете да ухапсите неког од ових генерала који су сада служили Цији, а који су одговорни за масакр, или за Рачак, или за Дреницу итд.

Чанак: Ово је добро.

Др Шешељ: Ја мислим да нису одговорни ни за шта. Међутим како ћете сада те две ствари спојити угодно и корисно. А и да принцип сачувате.

Чанак: Нема овде ничег угодног господине Шешељ, то што сте оставили не даје вам никакву...

Др Шешељ: Слушајте, угодно је што сте на власти господине Чанак ја видим како сте проштетали после тога, и ја разумем ту вашу позицију. И разумем да вам је угодно и мени би било угодно да смо победили на овим изборима. Јер и ја волим власт, сви ми који се бавимо

политиком волимо власт и желимо власт.

Међутим, никада нисам долазио у моралне дилеме, увек сам морално чисто позицију имао. Можда је могла бити политички проблематична, више или мање стабилна, али је морално увек била беспрекорно чиста. Све ово што се дешавало на Косову и Метохији је споља индукковано и шиптарска терористичка побуна, а наша полиција и наша војска су само обављале свој посао. Ви говорите о масакру у Рачку а ја знам...

Чанак: Не, о масакру у Дреници само о томе.

Полицијски генерали у Будимпешти

Др Шешељ: У Дреници, масакр у Дреници кажете, а ја знам, поуздано, да је једног од тих полицијских генерала који су командовали операцијом у Дреници сада врбовала Ција. И тај је отео полицију из руку Републичке владе. Како ћете сада то да разрешите? Имате један велики конфликт, и политички и морални, и правни.

Чанак: А како знате да га је врбовала Ција?

Др Шешељ: Знам.

Чанак: Како?

Др Шешељ: Имам информације да су два полицијска генерала пре 5. октобра отпутовала за Будимпешту. Имам информације и преко кога је све то ишло и то ћу рећи на суђењу, зато пожурите, што пре ми организујте суђење господине Чанак. Видите да сам нестрпљив, да бујица информација изађе из мојих уста на том суђењу.

Водитељ: Остало нам је још пар минута.

Др Шешељ: Знам и ко је био у центру Ције у Будимпешти од Срба у време овог пуча 5. октобра. Знамо ко је сателитску везу са центром Ције у Будимпешти одржавао. Све знамо господине Чанак. Ако ме не ликвидирају ове наоружане банде које вршљају по Србији, паравојничке, које сада проводе даље револуцију...

Водитељ: Испричаћете све...

Др Шешељ: Или ако ме не ликвидирају ти ваши сада врбовани полицијски генерали, на суђењу које ми организујете све ћу испричати. Сарађиваћу са истрагом.

Водитељ: Што сада не испричате?

Др Шешељ: Судите ми што пре.

Водитељ: Што сада не испричате?

Др Шешељ: Имате ли времена?

Водитељ: Добро, само кратко.

Др Шешељ: Могу ја да причам, али та прича је дуга, не може кратко, требало би бар још сат ако хоћете да продужите емисију па да...

Водитељ: Нећемо, већ смо...

Др Шешељ: Е онда закажите нову емисију.

Водитељ: Господине Чанак, шта имате овако да кажете на крају ове емисије?

Чанак: Заиста је задовољство слушати господина Шешеља, како успева да искриви истину. И да човек не може да погледа кроз прозор и види шта је стварно.

Др Шешел: Нема овде прозора господине Чанак, видите да смо у некој хали.

Чанак: Знам, али сва срећа код грађана има прозора па отворе прозор погледају на улицу па им је јасно да све то што причате и ваша опседнутост заврбованим политичким генералима јасно говоре о томе да је крај манипулацији.

Трагедија за српски национални интерес

Др Шешел: Чиме сам ја опседнут? Чанак: Изгубили сте у Земуну, изгубили сте у Новом Саду, изгубили сте у Скупштини Војводине, изгубили сте на много места господине Шешел, мислим да полако идете у историју. Али сте још увек јаки.

Др Шешел: На суду историје добијам господине Чанак, то је најважније. Историја никоме неће остати дужна. То је тачно. Изгубили смо на многим варијантима изборних одмеравања, али на суду историје ћу да добијем. После све ове трагедије коју ДОС-овска власт представља за Србију и за српски национални интерес, то ће се показати. То није нешто што ме весели, то није нешто што ми враћа спокој. Јер мени ништа неће значити што ће се после годину, две, 5 или 10 причати да сам био у праву. Да сам био потпуно у праву. Да сам прогнозирао све шта ће се десити са Србијом. То ми никаква утеха неће бити.

Долазе још тежа времена за Србију. Ја се слажем са вама у једној ствари, да је Социјалистичка партија Србије била веома лоша. Да је ЈУЛ био још много гори. Али има нешто што ће грађани Србије тек упознати, да је ДОС најгори. То је оно. Јер што се тиче нас, српских радикала, ми смо врло лако могли омогућити још 1997. године да дође до овога до чега је дошло 5. октобра, или 1998, или 1999. године. Али, свест да је то до чега би дошло још горе од социјалиста и ЈУЛ-а спречило нас је у повлачењу радикалних потеза. Сада нам је савест чиста што нико не може да каже да смо ми криви што је дошло до петоктобарске српске револуције. Нисмо ми радикали криви, криве су сада само левичарске странке. То је оно што је наша слаба утеха у овом времену безаконја и безнађа.

Закон о универзитету

Водитељ: Хвала вам господине Шешел, хвала господине Чанак, али ипак бих волео да се и наше две гошће вечерас огласе које су пажљиво помагале око ових питања, било је додуше тешко поставити их вечерас, али имате ли вас две неко питање за наше госте?

Студенткиња: Ја имам за господина Шешела, мене интересује, пошто сам студент, да ли ће бити ускоро укинут Закон о универзитету?

Др Шешел: Што се тиче Српске радикалне странке, ми сматрамо да Закон о универзитету не треба да се укида. А пошто сте ви студент, ја бих вас питао а шта је то лоше у Закону о универзитету који је сада на снази?

Студенткиња: Ја сматрам да факултет треба да буде самосталан, значи да про-

фесори самостално доносе одлуке о томе ко ће бити декан факултета, значи да буде независан од политике. Тако да...

Др Шешел: Не може да буде независан јер се факултет финансира из буџета. Ја бих се у једној варијанти са вама сложио, да приватизујемо факултет, да професори постану акционари и асистенти можда и студенти, па онда сами финансирају. Али ако држава установу финансира, онда мора њоме и да управља у крајњој инстанци. У томе је суштина. На Западу, у Америци на пример, постоје приватни универзитети и постоје државни универзитети. На државним универзитетима држава поставља управу, а на приватним универзитетима власник, приватник.

Постоје разна стручна тела где долази до самоорганизовања, то постоји и код нас. Наш закон гарантује слободу научног стваралаштва у то се држава не меша. Слободу комплетног наставног процеса, ми се не мешамо професорима у то како ће држати предавања, како испите. Нити се мешамо у то какве ће књиге писати. Како ће изгледати њихова научна дела.

Али, када је реч о финансијама, онда морамо да се мешамо јер су то државне паре. То су паре из буџета и држава тим парама треба да управља. Зато је тај закон добар. И у Краљевини Југославији министар је у име краља постављао професора универзитета. А сада је то надлежност декана, само што се за звање редовног професора, што је највише звање, тражи и сагласност министра и ништа више.

Водитељ: Хвала вам на одговору. Имате ли ви још нешто да додате?

Чанак: То је све лепо само када би било могуће направити приватни универзитет. Чак бих се можда и сложио нека држава управља државним.

Др Шешел: А што није могуће, има БК универзитет који је приватни.

Чанак: Чији је то универзитет?

Др Шешел: Он је приватни.

Чанак: Исто као што имам милион телевизијских станица које су приватне па су све пуштале исти програм јер су реемитовале РТС у мрачна времена. Дакле те приче...

Једноумље у информисању

Др Шешел: Слушајте, сада све станице имају исти програм, а никада то није било раније, господине Чанак. У ових 10 година није се десило да буквално све станице, све новине имају исти програм, исти садржај. Знате ја сам раније куповао и Политику, и Новост, и црвену Борбу, и Експрес, и Данас и Глас јавности, и Блиц јер сам у сваком нешто друго могао да прочитам. А сада уопште нема разлога да купујем седам дневних новина јер је у свакој све исто. Сада је наступило право једноумље. Ја се слажем да су раније сви државни медији били катастрофално лоши, али ово је сада много лошије. Погледајте сада програм РТС-а, Студија Б, Политика.

Водитељ: Трећег канала.

ДОС у ЕПС-у: јуловца сменио јуловац

Др Шешел: Знате шта, Трећи канал и није имао информативни програм, више је имао забавни програм и не могу да говорим о томе. Врло су ретке биле информативне емисије. Сада сте ви кренули са овом серијом, а од 1992. године тога није било.

Водитељ: Није нас ни било због тога...

Др Шешел: Па режим је...

Водитељ: Да завршимо са том причом пошто полако...

Др Шешел: Режим није хтео јер су социјалисти и ЈУЛ-овци имали пресудну улогу бар што се тиче медија. Режим је хтео да овај канал буде стерилан у политичком смислу. Да буде идиотски јер стари Грци су идиотима називали људе који се не баве политиком. Који нису знали да се баве политиком. То је значи изворно значење термина идиот.

Водитељ: Зато смо ту да пробамо нешто да променимо, ја бих...

Др Шешел: Е сада да ли ћете променити најбоље или лошије, остаје да се види. Што се тиче првог канала државне телевизије, ствари су отишле на лошије. Ево, данас Црквењаков, тај нови уредник, изашао на дневник и показује уредбе из службеног гласника. Ево, то му је доказ да је Шешел крив за поскуплења. А поскуплења кренула штампом 6. октобра, а ми уредбе донели 18. октобра.

Водитељ: Господине Шешел, закажите господину Црквењакову дуел на ТВ "Палми" или негде друге, небитно је...

Др Шешел: Шта ја њему да закажујем дуел?

Водитељ: Да не би сада расправљали о човеку који није овде. Хвала вама, хвала господину Чанку.

Др Шешел: Слушајте, све време смо говорили о људима који нису овде, шта то значи? Што браните сада Црквењакова?

Водитељ: Не браним човека, него само кажем закажите му дуел или разговор после ове емисије јер смо ову нашу завршили. Само из тих разлога. Захваљујемо се нашим гостима. Захваљујемо се гледаоцима на чија смо питања успели да одговоримо само делимично, захваљујемо се нашим гошћама које су нам помогле у прикупљању питања, и наравно Контриду који је за вечерашњу емисију омогућио интернет везу. Драги гледаоци, хвала, видимо се у следећи понедељак.

КОНФЕРЕНЦИЈЕ ЗА НОВИНАРЕ

СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

МЕДИЈСКА ТОРТУРА НОВЕ ВЛАСТИ

18. новембар 2000. године

Александар Вучић: Даме и господа новинари, Српска радикална странка указује на чињеницу да се изборна кампања одиграва у готово потпуно нерегуларним условима. Указујемо на ту чињеницу, пре свега, због медијске хајке, прогона, праве харанге свих оних који мисле другачије од новоуспостављеног револуционарног режима ДОС-а.

Невероватни су показатељи емпиријског истраживања понашања медија у периоду од 5. октобра до данас. Ми ћемо вам неке од тих података данас изнети, а онда ћемо говорити о трендовима у понашању медија и о свему ономе што ће учинити Српска радикална странка у предстојећем периоду, не рачунајући оно што је данас законска обавеза Радиотелевизије Србије у складу са споразумом постигнутим у Влади Србије, који су потписали припадници и власти и опозиције. Данас је једина опозициона странка Српска радикална странка.

Изузимајући ова три дана када се договор поштује, постоји готово апсолутни бојкот информација које долазе из Српске радикалне странке, и једна прљавица кампања која се води свим расположивим средствима, пре свега, против српских радикала. Наводно нестраначке личности, наводно личности од значаја за српску културу, за српску уметност, за српску економију, на све начине покушавају да саопште јавности, како је Српска радикална странка крива и одговорна за све што се у земљи дешава, а како ће за врло кратко време све процветати и све бити много боље.

Навешћемо вам неколико података да бисте видели колико је трагична и готово застрашујућа медијска сцена у Србији данас. Телевизија "Политика" од 60.000 минута програма од 5. октобра, посветила је Српској радикалној странци, дакле њеним информацијама, не ра-

Нерегуларни услови изборне кампање: Александар Вучић

чунајући оне што нас нападају, ко зна колико је то минута, тешко да би наши људи могли да израчунају јер смо ово рачунали неколико ноћи и неколико дана, добила је 11 минута и 50 секунди, а ДОС 5.265 минута. Однос је, за вашу информацију, 457,82 према 1, односно 458 према 1.

Можете ли да замислите однос ДОС – Српска радикална странка. Знате шта је однос 1,5 према 1, каква се предност даје, а не 458 према један. Ту је најгора ситуација.

На Телевизији "БК" од 60.000 минута, Српска радикална странка има 18,30

минута, ДОС 3.140 минута, однос је 172 према 1. Да се ви не бисте мучили, ми смо то поделили да вам буде јасније каква је диспропорција у представљању политичких странака на одређеним програмима телевизије. Телевизија "Студио Б", ту демократија цвета, ту је однос 30 према 1. Убедљиво најбољи однос. Наравно, ово сам рекао шалећи се и на сопствени рачун, да видите како можемо да будемо задовољни у односу 1 према 30. Помало смешно. Наиме, Српска радикална странка 164 минута, ДОС 4.815 минута. Навео сам само неке од података.

У штампаној продукцији ситуација је још много тежа него у електронским медијима. Од 7 дневних листова, централних дневних листова, који излазе за цело подручје Републике Србије, не можете наћи апсолутно никакву разлику, простом емпиријском рачуницом до тога да дођете.

Навешћу вам један, такође невероватан пример. Богољуб Арсенијевић Маки, човек који се, то сте приметили, хвали како је молотовљевим коктейлима смишљено и намерно уништавао Савезну скупштину, Телевизију Србије, како је на нишану држао Милошевића, па хтео да га убије, то му је, ваљда, медијска и политичка промоција, заступљен је у штампаним медијима 4,5 пута више од политичких ставова Српске радикалне странке. Веровали или не. Заиста за Риплија. То је много горе стање него у време најцрње Милошевићеве диктатуре, ако хоћете у периоду од 1993. до 1996. године, када су медији били најзатворенији. Много, много горе, неупоредиво горе.

Слична је ситуација и на радио-станицама, не може се пронаћи ниједна која не подржава ДОС, чак и ако нека покуша да пружи иоле објективну информацију, попут радио "Индекса" у поједином тренутку, одмах после тога у свим осталим емисијама и директног и индиректног политичког садржаја на сва-

ки начин се потенцира и хвали ДОС, а нападају сви остали.

Постоји неколико трендова у медијском деловању у овој изборној кампањи који су потпуно уочљиви. Пре свега, ради се о покушају десрбизације српског националног простора и провођења политике за коју се залаже ДОС, другачијим перфиднијим средствима. Када имате чињеницу да се песма "Ој војводи Синђелићу" проглашава за речи мржње, онда вам је јасно какву то политику пропагирају данашњи медији у Србији.

Оно што представља највећи проблем, не води се предизборна кампања. Нико од странака, нико од представника револуционарног режима не жели да суштински води изборну кампању. Не желе да разговарају о изборним програмима, о томе шта се нуди, о томе шта ће се догађати у земљи. Не желе да разговарају озбиљно са политичком конкуренцијом, већ хајком, линчом, најжешћим могућим нападима, без права на одговор, покушавају да обезбеде плебисцитарну подршку за децембарске изборе, а питање је да ли су то избори у правом смислу те речи.

Без обзира на то, Српска радикална странка учествује у изборној трци и колико је у нашој моћи, колико је могуће, ми ћемо указивати грађанима Србије на све оно што се у земљи дешава, говорићемо им каквим се медијским триковима и подвалама служи нови револуционарни ДОС-ов режим и видећемо како ће грађани на то реаговати. Ми смо уверени да ће већ до децембра доћи до значајног отржењења и освешћивања људи.

Уосталом, погледајте још нешто. Да се у ранијем периоду догодило да шећер поскупи за 300%, гориво за 90%, да имате поскупљење млека и млечних производа, лекова и све значајно, преко 50%, а да на то безмало нико не реагује у медијској сфери, било би апсолутно незамисливо. Па није ваљда и за ово крив Војислав Шешељ, или било ко од нас у Српској радикалној странци. Па ми једино нисмо у Влади, једино нас тамо нема. Како бисмо ми могли да будемо одговорни, а неки који су узурпирани Народну банку Југославије, а сложите се то је најгори криминал, највећи, можда је само вишеструко убиство веће и теже кривично дело од тога, оптужују Српску радикалну странку и др Војислава Шешеља за тако нешто.

Ја сам чак помислио да се нашалим и да кажем – кад нема струје, знате, није за то крив ДОС, проверите да ли се не шуњају Војислав Шешељ према Ђердапу, Александар Вучић према Обреновцу, Тома Николић према Костолцу, Маја Гојковић према Електроистоку и тако даље. Можда негде иза жице неку саботажу проводимо и тако даље. Већ постаје сувише, сувише смешно оно што ДОС покушава да објасни и њихови аргументи, али нико на то не жели да укаже.

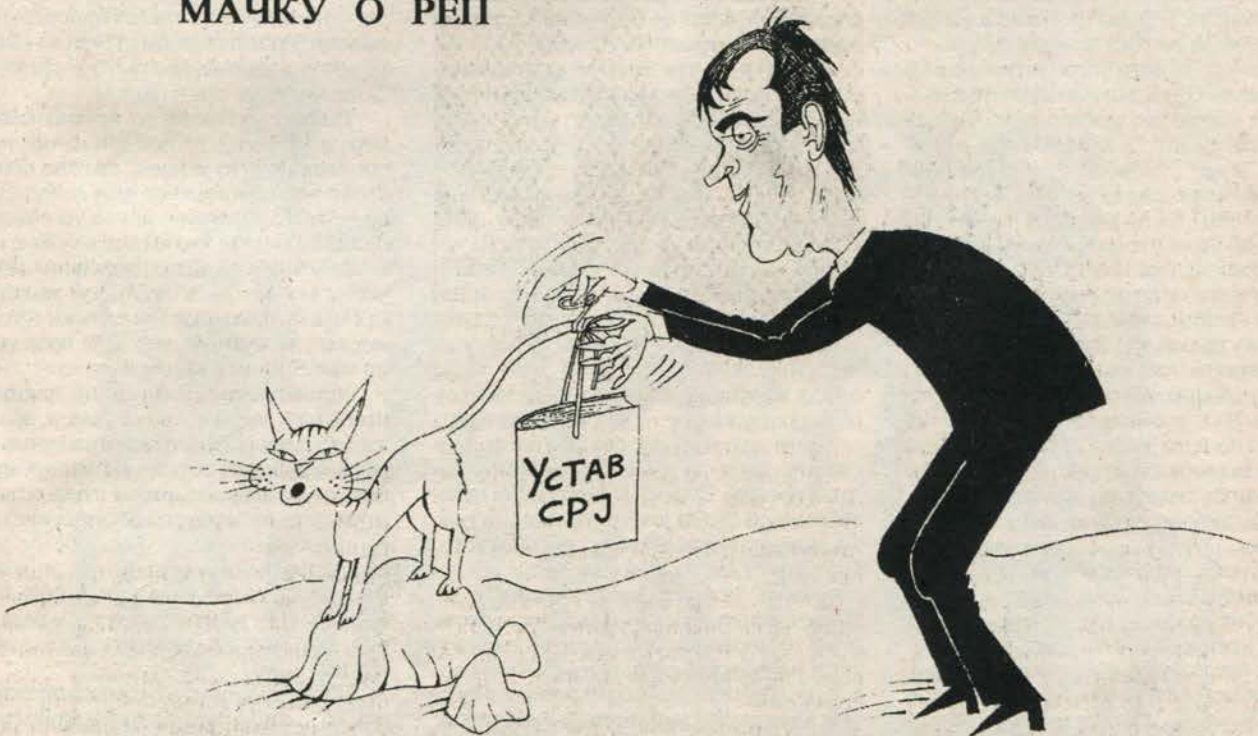
И једна веома важна ствар коју морамо да вам саопштимо, јесте чињеница да је очигледно заташкавање свих тема и свих проблема које имају Срби на Косову и Метохији. Данас је заступљеност тих проблема у медијима 10 према 1 у односу на ранији период. Али зато је неупоредиво већа заступљеност свих албанских проблема, чак проблема албанских затвореника, албанских терориста

у Србији, који не само да се не сатанизују, него се не говори истина шта су они чинили на Косову и Метохији. О њима се говори са симпатијама, веровали или не, у државним медијима Републике Србије.

Тако нешто нико од нас није очекивао, нисмо могли ни да верујемо да ће се то у Србији дешавати. У таквим условима тешко је говорити о изборној кампањи у правом смислу те речи. Тешко је говорити о нормалним условима. Ви ћете можда рећи да смо у претходним капањама имали затворене државне медије за странке из ДОС-а или неке друге политичке организације и тако даље. Али, они су и тада имали највећи део медијског простора покривен преко АНЕМ-ове мреже, преко својих медија које су одржали на власти у локалним срединама, а данас апсолутно немате готово никакву могућност ни у унутрашњости ни у Београду да се појавите, да кажете нешто против онога што актуелни револуционарни режим ДОС-а чини. И када се појавите онда вам то сви запамте, па ће тако, чини ми се, наредне четири године говорити како је Војислав Шешељ, замислите, чак један пут био гост на програмима Радио-телевизије Србије и мислим да ће то и у следећој изборној кампањи пребацивати и говорити како је то отворена телевизија, били сте један пут на том програму. Без обзира што ће после тога готово свакодневно вршити blasfemiју и нападе на Српску радикалну странку и њеног председника др Војислава Шешеља.

Али, ми мислимо да све то има и добре стране. Добра страна је та, да људи који желе рационално да размишљају, људи који и у овој еуфорији не желе да затво-

МАЧКУ О РЕП

ре очи и запуше уши, примећују све ово о чему смо данас говорили. Они ће знати то да просуде, процене и оцене на предстојећим децембарским изборима и да ће баш због тога своје поверење указати Српској радикалној странци.

Показало се да се они који су критиковали, пре свега социјалисте и ЈУЛ, у претходном периоду, понашају горе чак и од њих. Ви знате да сам као министар за информације 14. септембра напао државну телевизију, 10 дана пре избора, због тихог државног удара, отказивања округлих столова, јер су прекршили подзаконски акт потписан у Савезној влади. Ово данас је много горе.

Што се тиче споразума, ја сам вам до-нео та правила, пошто неки или не знају или намерно крше та правила, па ћу им указати на то. Ми смо постигли договор који су потписали испред ДОС-а Чедомир Јовановић, СПО-а Влајко Се-нић, Српске радикалне странке Александар Вучић и за Владу Србије Бисерка Магић Спасојевић и Богољуб Пејчић. Члан 15 је једна декларативна норма, па бих волео да вам га прочитам и укажем на понашање, пре свега појединих штампаних медија, али и електронских. У њему се каже – препоручује се другим медијима да уређују свој предизборни програм у духу толеранције, културе политичког дијалога, међустраначког уважавања и равноправног представљања политичких странака који је садржан у овим правилима.

Да ли је равноправно представљање однос 458 према 1? Замислите 458 људи против једног човека. Је ли то равноправна борба? Има ли тај један шансу у борби проти 458. А следећа реченица је много важнија – истовремено препоручује се медијима да не објављују резултате истраживања јавног мишљења у току предизборне кампање. Ово је декларативна норма, нема законске санкције. Али то је један центлменски позив свима да се тога придржавају.

У Србији се тога апсолутно нико не придржава. Први дан након потписивања овог споразума прекршили су га на бруталан начин "Блиц" и "Глас јавности", "Данас", "Новости", објављујући истраживања јавног мишљења агенције чији је члан, да ли потпредседник, он стално прелази из странке у странку, Демократског центра или Социјалдемократије, то више не знам, Бора Кузмановић. То заиста нема смисла. То представља врхунску дрскост. И хоћете да говорите о регуларним изборним условима и неко жели да каже како су то демократски услови. Е то је оно што је потпуно невероватно и то је оно што је потпуно неприхватљиво. Дакле, неко не жели да одустане од својих средстава специјалног рата против својих политичких противника.

Пре него што почнете да поставља-те питања, уколико сте заинтересовани, указао бих на још једну чињеницу. Ви се сећате искључивости, пре свега левица-ра, у претходној изборној кампањи, биће катастрофа ако победе ДОС-овци и тако даље, сад је та врста искључивости много, много гора него раније. Мно-

го гора. Не дозвољава се ни промил могућности да неко мисли другачије, да неко каже другачије или да жели да победи ДОС-ов револуционарни режим. То је оно што је апсолутно неприхватљиво и то је оно против чега ћемо се борити све време у предстојећем периоду. Ни у једним новинама, да укажем и на ту чињеницу, нисте могли да прочитате, а позивали смо на критичко новинарство, на критичко писање, да је Коштуница прекршио Устав пуштајући Фљору Бровину, да је прекршио Устав тражећи пријем у Уједињене нације, иако сви знају шта пише у члану 78. став 1 и 2 и члану 99. ставу 1 и 2 Савезног устава. Али, никога више у земљи не интересује Устав, револуционари могу да раде шта хоће, како хоће, избори ће бити про форма. Већ су одредили и ко ће им бити председник владе, иако избори нису ни одржани, и мисле да је све то на такав начин могуће чинити у земљи.

Ови избори нису демократски, ми ћемо на њима учествовати зато што желимо да се боримо за опстанак српске државе, зато што желимо да се боримо за очување српства у нашој земљи и зато што желимо да се боримо за бољи живот наших грађана. Да млеко не кошта 23 динара или ако кошта да се плате повећају такође за 300%, да се цена горива не повећава, иако је укинута нафтна ембарго. Сећате се велике хвале због укидања нафтне ембарга, па није ваљда због укидања нафтне ембарга гориво скочило за 90%. Где је ту елементарна економска логика? Може ли то неко да објасни?

Навешћу вам још један податак. Иако смо ми били само мањински партнер у Влади, чинили смо колико смо могли, колико је било у нашој моћи, да обезбедимо барем минимум egzистенције народа и грађанима Србије. Била је потребна једна и по до 1,7 просечних плата у Републици Србији за потрошачку корпу. Већ данас су потребне 3 плате за просечну потрошачку корпу.

То су резултати нове револуционарне власти. Како ће пензионери који ће примити исте пензије, односно са законским повећањем од 6%, моћи да преживе. Цене су отишле преко 100%, неке и 300%, и меса, и млека, и уља, и шећера, и горива и свега осталог. Зашто се не користе уредбе? Зашто се не користе механизми које је користила и претходна влада, које је користио и Војислав Шешељ да би обезбедио колико толико могућност људима да могу да преживе, ако нису у стању да обезбеде одмах повећање плата од 300% како су обећавали, ако су то већ критиковали.

Очигледно је да је све био блеф, да је све био трик, да је све била велика, велика превара. Од 6 милијарди нема ништа. Видели сте да је Стјепан Месић јуче тражио ратну одштету за Хрватску. Подсетићу вас да је захтев Босне и Херцеговине 38 милијарди долара, а ви знате колико деценија и колико векова ћемо то морати да отплаћујемо захваљујући неозбиљним, непотребним и антисрпском потезима нове револуционарне власти ДОС-а. Рачунајте колика ће бити ратна одштета Хрватској и рачу-

најте колико губимо по овој сукцесији коју смо прихватили. Добићемо свега 36% српског злата, онога што је било наше, онога што само нама припада и они се тиме отворено хвале. Е то су ствари које су невероватне, а још је невероватније да нико о томе не жели отворено у јавности да говори и народу да саопшти.

Без обзира на све то, Српска радикална странка очекује нупоредиво боље резултате на децембарским изборима и надамо се да ћемо, посебно после каквог таквог освећивања и отрежњења народа бити појединачно најјача политичка странка.

Изволите, имате ли ви питања?

Новинар: Шта је то што Српска радикална странка нуди бирачима пред предстојеће изборе?

Александар Вучић: Ми смо говорили о томе више пута. Српска радикална странка нуди програм, нуди план, нуди решење наших националних, политичких, економских и социјалних тешкоћа. Ми не обећавамо куле и градове, не будимо шарене лаже, не кажемо народу да ће добити 6 милијарди долара, да нас Американци за 100 милиона долара учењују нестанком српске државе, а тих 100 милиона који суштински не представљају ништа за земљу никада неће стићи или ће стићи ако у потпуности нестане као земља. Ми народу обећавамо много рада, много труда, много мукe, много зноја, али обећавамо поштину и одговорну власт, власт која ће водити рачуна о интересима грађана, власт која неће прихватити Хашки трибунал, власт која неће противзаконито пуштати албанске терористе из затвора.

Гарантујемо да ће то бити влада која ће умети да обезбеди бољи живот грађанима Србије, бољи него што је био раније, много бољи него што је био данас. Гарантујемо то, пре свега, зато што смо увек на реалним чињеницама заснивали могући и постепени просперитет, економски и социјални. Нудимо квалитативне реформе, пре свега, у сфери пољопривредне производње.

Такође, сматрамо да приватизација мора да се одвија на поштен начин, да не сме све оно што је наше, све оно што су стратешки производи или инфраструктурни објекти наше земље, не сме да се прода будвашто као што се већ воле преговори само да би се одређени новац добио и како би се социјалне тензије у Србији смириле. Са приватизацијом не морамо да журимо, већ да је проведемо на најбољи могући начин.

Залажемо се за либералну тржишну привреду, као што смо се увек залагали, али та либерална тржишна привреда мора да добије примесе такозваних ворлд фрст стејт, односно државе у благостању, мора се водити рачуна о социјалном миру становништва, мора се обезбедити пристојан живот грађанима, то је преваходни циљ. Када то успемо онда ћемо полако и постепено кренути са развијањем осталих привредних могућности наше земље.

Не сме се уништити српска производња, то је оно с чим ћемо ми изаћи пред бираче, пре свега. Оваквим мерама које

има струју и то непосредно по окончању ратних дејстава.

Морам да кажем да радимо истраживања и за "ЈУИИФФ", да "ЈУИИФФ" има најповољније резултате од свих телевизија. Наравно, нису ни они сјајни, посебно од тренутка формирања Савезне владе, јер је очигледна доминација ДОС-а и социјалиста, социјалиста, пре свега, Црне Горе, али је то у знатно мањој мери него у осталим.

Новинар: Можете ли да кажете конкретно?

Александар Вучић: Не могу да кажем конкретно, јер још нисмо завршили рачунање. Навео сам вам остале, зато што смо ми сматрали да је ту, не рачунајући РТС, најдрастичније стање и то смо желели да вам покажемо, а на "ЈУИИФФУ" је нешто боље стање. У то нема сумње. Посебно, кажем, до формирања Савезне владе ту је било убедљиво најбоље стање у Србији.

Новинар: Господине Вучићу, поменули сте да је ДОС већ одредио Зорана Ђинђића за будућег председника Владе Србије. Има ли Српска радикална странка свог кандидата за ту, у суштини, најважнију државну функцију у Републици Србији?

Александар Вучић: Ми нисмо одредили ко би био председник владе уколико у Србији Српска радикална странка добије већинско поверење грађана Србије, али је добро да је ДОС изашао са кандидатуром свог представника, да народ Србији зна да кад гласа за листу ДОС-а да гласа за Зорана Ђинђића за мандатар. Уколико гласа за листу Српске радикалне странке гласаће за др Војислава Шешеља и за све остале српске радикале, гласаће за опстанак српске државе, гласаће за бољи живот, уверени смо у то, и гласаће за сигурну будућност нашег народа. Како ће се грађани определити на прелстојећим изборима то ћемо видети.

Ако народ буде желео Зорана Ђинђића ми ћемо бити први који ће рећи – такви су резултати избора. И какви год да буду ми ћемо их признати и зато мислим да би остале странке већ могле да укину своје изборне штабове, јер сви знају да ће код нас да дођу најчистије и најбрже изборне резултате, ма ко да побеђује и ма какви буду резултати.

Новинар: Како тумачите то да су радикали тако лоше заступљени у бившим СПС, ЈУЛ-овским медијима као што је "Политика" и "БК", док је ситуација у независним медијима боља, без обзира што су управо ти медији били на удару Закона о јавном информисању који је иницирала Српска радикална странка?

Александар Вучић: Закон о јавном информисању, требало би мало више стварно да познајете, је иницирала Влада Републике Србије. У Влади Републике Србије Српска радикална странка је била један од партнера. Наравно, не мислим да вам кажем да ми са тим немамо везе, свакако да имамо, али шта то значи на удару Закона о јавном информисању? На удару појединих медија су били многи часни људи. Ја сам вам рекао да су на највеће казне, решењем органа за прекршаје, осуђени албански медији "Косова

сот", "Кохадиторе", "Комби" и "Газете ре шингаре", и то је једино што смо по службеној дужности покретали.

Што се тиче ових других, где су по приватној основи подизани захтеви за покретање поступка, ако имате сестру или мајку питао бих вас – шта би сте радили ако неко каже да је ваша сестра или мајка спавала са врхом албанске мафије? И како бисте се осећали? Да ли је велика казна од 150.000 динара за ту клевету, или је то недовољна казна? Неки који су критиковали Закон о јавном информисању по кривичном закону су осуђени на 5, 6 и више месеци затвора, то је много већа казна од овога о чему ви говорите. Да ли је довољна казна од 150.000 динара за то што су објавиле неке новине да је Војислав Шешељ рекао како ће свим Црногорцима ставити жуту траку, уколико дође до отцепљења Црне Горе. А то Војислав Шешељ није никада рекао. Зашто не пођете од тога колико је неко лагао, смишљено лагао? Није се чак ни бранио ни покушавао да каже да није лагао, него је само говорио како је закон неуставан и тако даље, што су наравно глупости.

Погледајте шта се данас дешава. Немате право на одбрану, немате право на другачију реч, право да кажете нешто друго, а проводи се прави медијски терор. Свакојаке лажи се износе у јавност, свакојаке. Зато што то нисте никада осетили, а не желим вам ни да осетите.

Испричаћу вам једну помало личну причу, надам се да вас не задржавам превише. Војислав Шешељ и Томислав Николић били су, 1995. године, у Гњиланском затвору, па сам водио посланичку групу, овде у Београду, као неко прилично млад, чак у то време, прилично неискусан у политичком животу Србије, са 25 година. Ту су били бројни притисци да се уништи та посланичка група, да се уништи странка. Бранио сам се и борио колико сам могао. Све док једне вечери на државној телевизији нисам доживео да ме у прилогу од 12 минута, веровали или не, неколико прилога је било узастопних о томе, који су говорили како сам Хитлер југенд, лудак, болесник, психопата, не знам ни ја шта су све рекли.

Зар мислите да ми је било лако да то издржим, није. Онда су ме звали на суђење, зато што сам наводно напао човека кога нисам ни видео, веровали или не, извесног Мирослава Дерету, па су после укинули то решење. Они који су то преживљавали, они знају да то није једноставно и знају какве се неправде људима наносе. За то неко мора да сноси одговорност, а то су медији, јер друштвена опасност дела које медији учине је много већа него сваки појединац. Ако ви нешто објавите, а то чује милион људи, то је много већа опасност од личне увреде коју ја саопштим некоме.

Могу вам поменути неке, они су данас у прелазној Влади Републике Србије, који су због личних увреда, али не оних које нису изнете у медијима, тужили људе и ти људи су осуђени на по 3, 4 месеца затвора. Ускоро ћемо и са тим појединоцима изаћи пред лице јавности. То је суштина.

А што се тиче вашег питања и односа појединих медија, добро сте рекли, што се тиче "БК" телевизије, ми њима немамо шта да замеримо. То је приватна телевизија, ми само износе чистице у јавност. Некада су највише волели Ивана Марковића, данас највише воле Коштуницу. Ништа се није променило, али то је њихова ствар. То је приватна телевизија, то је њихово право и ми им ништа не можемо замерити. Али можемо да замеримо Политици у којој је извршено свега 13% правилне и коректне приватизације, а све остало није било усклађено са законом, да се на овакав начин понаша. Посебно у изборној кампањи.

Можемо да замеримо и "Студију Б" који је државна телевизија, можемо да замеримо чак и то што нико на "Студију Б" неће да пита данас Милана Ст. Протића, где је оних 1.000 аутобуса? Је ли он рекао да ће стићи одмах 1.000 аутобуса? Јесте. Што то не кажете? Зашто то неће нико да каже? Зашто ја морам да подсећам некога, што опет нико неће да објави? Говоре о сиромаштву нових министара и представника нове власти. Ево ја нудим, Александар Вучић, сву своју непокретну и покретну имовину у замену у односу 1 према 10 са њиховим најсиромашнијим, са оним што су објавили. Па хоће ли неко да пристане? Неће. Неће, али неће нико ни да објави. Зато што им се такве чињенице не свиђају. Сви имају случајно викендице на Копачици, сплавове на Ади циганлији, случајно кола та и та. Ја немам никаква кола. Никад их у животу нисам имао.

Навео сам један пример, а има их хиљаду о неправичности, некоректности и прљавој кампањи која се води за децембарске изборе. А они су само прелетели на другу страну. Видите колико је њих из ЈУЛ-а већ у ДОС-у. Најсмешнији су они који су били у Титовом естаблишменту, па у ЈУЛ-овом естаблишменту, а ево их сада најистакнутији у ДОС-овом естаблишменту.

Хоћете пример, ево овај Марко Ницувић. Је ли чињеница да је био у комунистичком естаблишменту, Брозовом, истакнути функционер? Је ли чињеница да је био у ЈУЛ-овом естаблишменту истакнути функционер? Је ли то чињеница? Јесте. Је ли чињеница да је то данас највећи ДОС-овац од кога не можете да отворите очи? Па немојте људи. Има ли то смисла?

Сметају им српски радикали. Кажу – нећемо више да вас гледамо. Па немојте, побите нас све. Ставите нас уза зид и стрелјајте нас, али ми нећемо да постанемо ДОС-овци, и нећемо да хвалимо револуцију. Ако вам је тако лакше, ако вам је тако лепше, узмите, револуција ионако све може, побите нас све, што да се бринемо више. Што да слушате рушење ваше ДОС-овске идиле? Што да постоји неко ко ће да каже неку другачију реч? Не траба да постоји.

САБРАНА ДЕЛА ЛАЗЕ М. КОСТИЋА У ДЕСЕТ ТОМОВА

У ИЗДАЊУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

КЊИГЕ МОЖЕТЕ КУПИТИ
ПО ЦЕНИ ОД 1000 ДИНАРА ПО ПРИМЕРКУ
У СЕДИШТУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
Трг победе 3, Земун
Све информације на телефон: 011/316-46-21
Књиге су у тврдом повезу са златотиском

СРПСКА СЛОБОДАРСКА МИСАО

ЧАСОПИС ЗА ФИЛОЗОФИЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ

Часопис се може набавити у седишту
Српске радикалне странке
на Тргу победе 3, Земун,
или у свим општинским
одборима странке
по цени од 100 динара

**Излази
двомесечно**
Све информације
на телефон:
011/316-09-00